

ČETRTEK, 6. MAJ 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Kirgizistan (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

3. Evropska investicijska banka (EIB) - letno poročilo 2008 (razprava)

Predsednik. – Prva točka je poročilo (A7-0062/2010) gospoda Deutscha v imenu Odbora za proračunski nadzor o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2008 (2009/2166 (INI)).

Tamás Deutsch, poročevalec. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predsednik Maystadt, Evropska investicijska banka – letno poročilo za leto 2008. To je naslov točke na našem dnevnem redu. Vendar pa je to poročilo veliko več kot analiza dejavnosti Evropske investicijske banke pred dvema letoma.

Gospe in gospodje, dan za dnem poslušamo – in zato menim, da je to treba poudariti –, da se je Unija znašla na koncu nekega obdobja in na začetku novega. Uveljavitev Lizbonske pogodbe pred približno šestimi meseci po eni strani in svetovna finančna in gospodarska kriza, njen vpliv in odziv Evropske unije nanjo po drugi strani pomenita, da smo se znašli na koncu nekega obdobja v življenju Unije in obenem na začetku novega obdobja.

Z drugimi besedami, v drugem desetletju 21. stoletja se v življenju Evropske unije začena novo obdobje. Poročilo je bilo pripravljeno v tem novem obdobju in verjamem, da se bomo morali v Evropskem parlamentu in Evropski investicijski banki odzvati na najpomembnejša vprašanja in izzive novega obdobja. Poročilo govori o dejavnostih banke, finančne ustanove izpred dveh let, in nenavadno je, da lahko rečemo, da smo lahko kljub okoliščinam svetovne finančne in gospodarske krize zelo zadovoljni z dejavnostmi banke, finančne ustanove. Pred dvema letoma se je Evropska investicijska banka hitro in učinkovito odzvala na pojav svetovne finančne in gospodarske krize z okrepitevijo svojih posojilnih dejavnosti, zlasti s povečanjem posojil malim in srednje velikim podjetjem, po drugi strani pa je z vsemi svojimi razpoložljivimi sredstvi sodelovala tudi pri izvajanju Evropskega načrta za oživitve gospodarstva.

Lizbonska pogodba je začela veljati pred šestimi meseci. Ponuja nam sredstva in priložnost, da nadalje okrepimo proces obnovitve organizacijske, nadzorne in osrednje strukture Evropske investicijske banke. V tem smislu je banka znatno napredovala že leta 2008, pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Vredno je tudi omeniti, da se Evropska investicijska banka zavestno pripravlja na finančno perspektivo Evropske unije po letu 2014, kjer se ji ponuja priložnost za pridružitve financiranju makroregijskih strategij in podporo razvoja podeželja, novih virov energije, zelenih vlaganj in razvoja infrastrukture. Drugi vidik, ki je po našem mnenju pomemben in je v poročilu tudi obravnavan, je ta, da bi morala Evropska investicijska banka sodelovati pri financiranju Strategije EU 2020, ki je tik pred ratifikacijo in se osredotoča na odpiranje novih delovnih mest. Dejansko se je Evropska investicijska banka odločila za financiranje malih in srednje velikih podjetij ravno zato, da bi podprla ustvarjanje delovnih mest.

Nazadnje bi želel vašo pozornost usmeriti še na dve vprašanji. Menim, da je ključnega pomena, da Evropska investicijska banka še naprej podpira odpravo infrastrukturnih neenakosti znotraj Evropske unije. Pomembno je podpreti programe, ki pomagajo uravnovesiti infrastrukturne standarde v EU.

Nenazadnje, v preteklih letih je Evropska investicijska banka za svoje dejavnosti vedno dobila podporo Evropskega parlamenta. Na podlagi pripravljalnega dela v zadnjih nekaj mesecih verjamem, da bo banka s pomočjo konstruktivnih kritik, ki jih poročilo vsebuje, še naprej dobivala podporo Evropskega parlamenta, ki jo potrebuje za svoje delovanje. Hvala za vašo pozornost in z zanimanjem pričakujem razpravo.

Philippe Maystadt, predsednik Evropske investicijske banke. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj se vam sprva vsem zahvalim, da ste me počastili z vabilom, da spregovorim na plenarnem zasedanju. S tem se nadaljuje tradicija, ki se je začela pred nekaj leti.

Najprej naj se zahvalim poročevalcu gospodu Deutschu za odlično poročilo.

Zlasti cenim to, da se je gospod Deutsch, skupaj s članoma odbora gospodom Bermanom in gospodom Kalfinom, potrudil in prišel v Evropsko investicijsko banko, da bi nam postavil zelo specifična vprašanja. Pozdravljam to odlično sodelovanje s Parlamentom.

V resnici je Evropska investicijska banka edina mednarodna finančna ustanova, ki se prostovoljno odziva in je odgovorna parlamentarni ustanovi. Menim, da je to odlična zadeva: verjamem, da je krepitev dialoga z Evropskim parlamentom nujno potrebna, če želimo odigrati svojo vlogo, opraviti svojo posebno nalogo, ki je: biti banka, ampak ne običajna banka, ki služi politikam Evropske unije.

Kot je izpostavil že gospod Deutsch, to smo se zelo trudili doseči, da bi se odzvali na krizo.

Septembra 2008, po padcu banke Lehman Brothers, je Svet Ecofin zahteval, da povečamo obseg posojil za realno gospodarstvo. Na zahtevo Sveta smo se lotili dela in mislim, da lahko rečem, da smo izpolnili svoje zaveze, saj se je v letu 2009 obseg naših posojil povečal z 58 milijard na 79 milijard, kar pomeni 37-odstotno povečanje obsega naših posojil v Evropski uniji.

Povečanje je v glavnem zadevalo tri sektorje, ki sta nam jih Svet in Parlament določila kot prednostna področja.

Prvo področje je zahtevalo posebna prizadevanja za države in regije, ki jih je kriza najhuje prizadela. To povečanje v glavnem zadeva tako imenovane konvergenčne regije in zlasti določene države, ki so se v letu 2009 soočile s posebnimi težavami. Nikoli prej nismo odobrili toliko posojil državam, kot so Madžarska, Litva in Romunija. Poleg tega to tudi pojasnjuje, zakaj bomo letos posebno pozornost namenili Grčiji: prejšnji teden sem bil v Atenah in z grško vlado smo se dogovorili, da bomo obseg posojil Grčiji znatno povečali – v znak podpore in kot prispevek k splošnim prizadevanjem, da se grško gospodarstvo ponovno postavi na noge.

Drugo področje, ki je dobilo prednostni status, je podpora malim in srednje velikim podjetjem: povečali smo obseg posojil bankam, da bodo lahko še naprej posojale malim in srednje velikim podjetjem, in sicer z novim produktom, ki nam bo omogočil boljši nadzor nad dejansko porabo sredstev, ki jih posojamo. Lani smo bankam posodili več kot 12 milijard EUR za mala in srednje velika podjetja.

Tretje področje, ki smo ga morali postaviti med prednostna, je boj proti podnebnim spremembam. Lani smo zagotovili skoraj 17 milijard EUR finančnih sredstev za projekte, ki neposredno pripomorejo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.

Menim, da lahko rečemo, da smo v letu 2009 dosegli, kar so od nas pričakovali, ali z drugimi besedami, prispevali smo svoj delež k Evropskemu načrtu za oživitve gospodarstva.

Seveda moramo nadaljevati v tej smeri in zelo na kratko bi omenil tri velike izzive, s katerimi se bomo soočili v prihodnjih mesecih in letih.

Prvi, kot je že vaš poročevalec pravilno poudaril, je ta, da še naprej prispevamo k prednostnim nalogam Evropske unije. To pomeni, da bomo kot EIB morali prispevati svoj delež k izvajanju Strategije EU 2020. Kot veste, je Komisija uvedla to novo strategijo, o kateri trenutno razpravljata Svet in Parlament. EIB je pripravljena dati svoj prispevek, zlasti z uporabo inovativnih finančnih instrumentov, ki nam bodo omogočili okrepiti vzvod nekaterih sredstev iz evropskega proračuna. Ti so, seveda, skupni instrumenti Komisije in banke, ki bi jih želeli spraviti v pogon.

Drugi večji izziv, s katerim se soočamo, je ponovna opredelitev zunanjih pooblastil EIB. O tem bomo imeli priložnost razpravljati s Parlamentom. Komisija je pravkar predstavila predlog, ki je popolnoma skladen s poročilom odbora, ki ga sestavljajo razumni ljudje, na čelu s predsednikom gospodom Camdessusom. Ključni element tega predloga je narediti sistem še učinkovitejši. Kot vam je znano, nam jamstvo Evropske unije za posle, ki sodijo v njena zunanja pooblastila, prinaša prednosti. Zato je naš cilj, da ta uporabimo na najboljši možni način, Komisija pa predlaga poenostavitev, usklajitev naših zunanjih pooblastil. Komisija tudi predlaga, da se 2 milijardi EUR, ki sta bili dani na stran, uporabita za projekte, ki prispevajo k boju proti podnebnim spremembam.

S tem pridem do tretjega izziva, ki bi ga želel izpostaviti: potreba po tem, da Evropska investicijska banka skupaj z drugimi ustanovami prispeva svoj delež zlasti k izpolnjevanju zaveze, ki jo je Evropska unija sprejela v Københavnu. Kot veste, je Evropska unija sprejela nekaj večjih zavez, da bo podprla tako imenovano pospešeno financiranje. Z ozirom na to menimo, da lahko EIB, ki je v teh zadevah pridobila neizpodbitno strokovno znanje, k temu veliko prispeva. Zato smo predlagali sodelovanje z drugimi nacionalnimi finančnimi

ustanovami za vzpostavitev mreže, evropske platforme, ki bo lahko usklajevala in s tem optimizirala financiranje projektov v državah v razvoju. Francoska razvojna agencija in nemška KfW sta že pokazali zanimanje za to pobudo in upam, da bomo skupaj s Komisijo uspeli pripomoči k dokončni izvedbi tega instrumenta v prihajajočih tednih.

To, gospod predsednik, gospe in gospodje, so trije največji izzivi za prihodnje mesece in leta, na katere sem vas želel opozoriti.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, v imenu Komisije bi se želel zahvaliti gospodu Deutschu za odlično poročilo, poleg tega pa bi izrekel tudi dobrodošlico predsedniku Philipu Maystadtu na plenarnem zasedanju in mu čestital za velika prizadevanja EIB pri premagovanju gospodarske krize in podpori načrtu EU za oživitev gospodarstva.

V izjemnih okoliščinah smo posredovali izjemen poziv banki in ta se je brez odlašanja odzvala in okrepila svoje posojilne posle na rekordno raven. Zaradi svojega odličnega finančnega položaja je to lahko storila, kljub temu da je bilo v tistem času težko pridobivati finančna sredstva na trgu.

Povečan obseg posojil je bil namenjen predvsem tistim področjem, za katera menimo – in verjamem, da je Parlament enakega mnenja –, da imajo prednost, zlasti mala in srednje velika podjetja, energetika in podnebne spremembe, a tudi vlaganja v konvergenčne regije Unije, ki jih je gospodarska recesija posebej hudo prizadela. Poleg tega je bila EIB v okviru skupne pobude z EBRD in Svetovno banko sposobna povečati svojo podporo finančnemu sektorju v državah Srednje in Vzhodne Evrope, ki so tudi v posebej težkem položaju.

EIB bo odigrala zelo pomembno vlogo v izvajanju Strategije EU 2020, saj bo podpirala vlaganja v infrastrukturo, zelene tehnologije, inovacije in mala in srednje velika podjetja.

Postavljamo tudi podlago za izboljšanje hkratne uporabe nepovratnih sredstev EU in finančnih instrumentov EIB tako znotraj kot zunaj Unije, vključno s konvergenčnimi regijami, kjer lahko EIB igra pomembno vlogo v izboljšanju absorpcije strukturnih sredstev.

Kar zadeva zunanjo sfero, sem zelo zadovoljen z vmesnim pregledom zunanjih pooblastil EIB, o katerem govori poročilo gospoda Camdessus, ki zaključuje, da je jamstvo EU Evropski investicijski banki učinkovit in močan instrument z visokim finančnim in političnim vzvodom.

Camdessusovo poročilo je vsebovalo tudi veliko dobrih predlogov o večji uskladitvi zunanjega delovanja EIB s politikami EU in o načinih izboljšanja sodelovanja med EIB in EBRD na podlagi resolucije Parlamenta o letnih poročilih EIB in EBRD za leto 2007.

Parlament je pozval k izboljšanju sodelovanja med obema bankama. Z velikim zadovoljstvom ugotavljam, da sta se EIB in EBRD sporazumeli o sodelovanju v državah, kjer obe poslujeta. To bo podlaga za globalnejši tristranski sporazum s Komisijo, ki bo nadomestil sedanje regionalne sporazume.

Glavni rezultat vmesnega pregleda je zakonodajni predlog, ki ga je Komisija pravkar predložila Parlamentu in Svetu, da se spremenijo pooblastila EIB za obdobje do zaključka sedanje finančne perspektive.

Verjamem, da boste našli trden in uravnotežen predlog, ki upošteva priporočila in pomisleke Parlamenta. Njegov namen je povečati usmerjenost zunanjih pooblastil na ključna področja politike, kjer se je EIB s preteklimi dejavnostmi že dokazala, zlasti pri podnebnih spremembah, socialni in gospodarski infrastrukturi in razvoju lokalnega zasebnega sektorja, obenem pa dati več poudarka razvojnim vidikom financiranja EIB.

Za zaključek naj povem, da se veselimo konstruktivnih in plodnih razprav o tem predlogu z vami in s Svetom v naslednjih mesecih. Upamo, da bomo ponovno lahko dosegli sporazum na prvi obravnavi, da lahko še naprej zagotavljamo pravno stabilnost za zunanja pooblastila, ki nam omogočajo, da smotrno in učinkovito zasledujemo cilje zunanje politike EU.

Edít Bauer, poročevalka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (HU) Gospe in gospodje, v svojem mnenju o poročilu je Odbor za ekonomske in monetarne zadeve izjavil, da je Evropska investicijska banka dobro ravnala v reševanju krize v letu 2008.

Kaj lahko pričakujemo od investicijske banke v času krize? Predvsem to, da skuša nadomestiti upad posojilne dejavnosti poslovnih bank z ustvarjanjem likvidnosti. Ugotovimo lahko, da EIB nenehno povečuje obseg posojil z ugodnimi obrestnimi merami vse od leta 2008 in da se je zavezala, da bo priskrbel dodatnih 15 milijard EUR na leto za mala in srednje velika podjetja v letih 2009 in 2010.

Zakaj je to tako pomembno? Očitno zato, ker so ta podjetja tista, ki ustvarijo največ delovnih mest, v tem trenutku pa so naši največji problemi v Evropi povezani z zaposlovanjem. Moramo ustvarjati nova delovna mesta.

Banka je tudi ravnala pravilno, prav v zvezi s tem, ko je prestrukturirala nekatera ciljna področja. V veliki meri se je obrnila k malim in srednje velikim podjetjem ter jim pomagala v najkrajšem času poiskati trdna tla pod nogami. Odbor predsedniku Maystadtu predlaga tri področja, kjer bi poslovanje banke lahko postalo učinkovitejše in preglednejše.

Prvič, banka bi se morala še bolj osredotočiti na države, ki jih je kriza najhuje prizadela, in tako še okrepiti notranjo povezanost Unije. Drugič, banka naj ne sklepa partnerskih sporazumov o financiranju malih in srednje velikih podjetij samo z velikimi poslovnimi bankami, ampak naj v partnerstva vključuje tudi regionalne banke in hranilnice, saj te finančne ustanove najbolje poznajo trge. Nazadnje, kot tretjič, trdno smo prepričani, da bi morale finančne ustanove, ki sodelujejo v partnerstvu, posredovati financiranim malim in srednje velikim podjetjem vsaj 20 % svojega dobička, ki izhaja iz celotnega 50-odstotnega financiranja EIB, ali z drugimi besedami – večji odstotek, kot ga zahtevajo sedanje pogodbe.

Na splošno lahko rečemo, da je bila EIB uspešna in da je še vedno vodilna ustanova pri zagotavljanju ustreznih odzivov na krizo, vendar pa bo potrebno še naprej združiti moči, da bomo lahko z Evropsko komisijo in Evropsko investicijsko banko dosegli še nadaljnji napredek, zlasti pri ustvarjanju novih delovnih mest.

Karin Kadenbach, poročevalka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (DE) Gospod predsednik, gospod Rehn, v imenu Odbora za regionalni razvoj se želim najprej zahvaliti za poročilo, poleg tega pa se zahvaljujem tudi poročevalcu.

Odbor pozdravlja visoko stopnjo kapitalske ustreznosti Evropske investicijske banke (EIB). Veseli nas, da gospodarska in socialna kohezija in konvergenca, predvsem pa konvergenčni steber kohezijske politike EU, tvorijo glavni cilj EIB. Prav tako zelo cenimo prispevek EIB k doseganju konvergenčnih ciljev, saj je za konvergenčne projekte namenila 21 milijard EUR posojil, kar je 41 % vseh posojil EIB v EU.

Poleg tega bi želela izpostaviti dodano vrednost, ki jo ima izvajanje ukrepov v sodelovanju s Komisijo, in strategijo EIB, da ponudi dodatno podporo in finančno vzvodje za posege strukturnih skladov.

Jean-Pierre Audy, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi vas želel pozdraviti, predsednik Maystadt, in vam povedati, s kakšnim veseljem vas ponovno vidim, saj sem sam pred nekaj časa pripravljal enako poročilo. Prav tako pozdravljam tudi komisarja, poročevalcu in poročevalcem za druge skupine pa želim reči, da so opravili izredno delo, zato tudi njih pozdravljam.

Gospod predsednik, obžalovanja vredno je, da je sedež Sveta prazen, kajti EIB je medvladni instrument. Države članice pa so partnerice EIB. Poleg tega ponovno pozdravljam pozornost, ki jo predsednik Maystadt in njegovi kolegi izkazujejo Parlamentu v vseh teh zadevah.

Najprej bi spregovoril o nadzoru, kajti ta tematika mi je zelo blizu, saj menim, da morajo naloge Evropske investicijske banke vključevati preudaren nadzor. Tega nadzora nima, ker je mednarodni subjekt, nad katerim nacionalni revizorski organi nimajo moči.

Vložil sem predlog spremembe, da bi naš evropski bančni organ, katerega bomo, upajmo, uspeli ustanoviti, imel tako opredeljene pristojnosti, da bi lahko izvajal preudarne nadzorne naloge. Komisar, želel bi, da bi to idejo podprli. Kot slišim, so države članice proti. Države članice Evropski investicijski banki ne bodo mogle zaupati nalog na dolgoročni osnovi ali zagotoviti, da je pod preudarnim nadzorom.

Zaključiti želim z vlaganjem in vlogo EIB. Evropska unija ne vlaga dovolj in danes vemo, da moramo več vlagati bodisi v prometno omrežje, energetiko, hitre vlake, avtoceste, univerze, vodo, prostor ali zdravje. Vendar pa ima Evropska investicijska banka prav: je banka in mora zaščititi svojo bonitetno oceno AAA.

Zato predlagam, da si v Strategiji EU 2020 postavimo cilj vložiti vsaj 1 bilijon EUR. To je mogoče storiti, vendar pa moramo v EU imeti investicijski proračun in sodelovati z EIB z uporabo inovativnih instrumentov. Predlagam, da Evropska unija postane partnerica banke, saj bi tako ustvarili boljše sinergije med Unijo in tem instrumentom, ki je nedvomno ključnega pomena za prihodnost Evrope.

Cătălin Sorin Ivan, v imenu skupine S&D. – (RO) Prepričan sem, da se vsi strinjamo, da je Evropska investicijska banka med tistimi evropskimi projekti, ki jih lahko štejem za uspešne evropske projekte. Na tej točki ji moram tudi čestitati, da je med krizo uspela ohraniti svojo bonitetno oceno AAA, kar je odlično.

Po drugi strani pa sedanje gospodarske razmere v Evropi pomenijo, da mora Evropska investicijska banka dodobra prevetriti svoje poslanstvo. Tu bi omenil le tri pomembne točke. Prvi, dana posojila morajo podpirati agendo Evropa 2020. Drugič, odobrena posojila morajo biti uporabljena za podporo obsežnim investicijskim projektom, da lahko gospodarstvo Evrope ponovno oživi. Nazadnje pa lahko Evropska investicijska banka podpre – in mora podpirati – izgradnjo precej stabilnejšega in močnejšega evropskega gospodarskega okvira.

Olle Schmidt, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospod predsednik, komisar, gospod Maystadt, poročevalcu bi se želel zahvaliti za zanimivo in odlično poročilo. V imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo bi najprej pohvalil banko za njeno odlično delo. Evropska investicijska banka (EIB) je hitro in odločno ukrepala, ko je finančna kriza udarila z vso silo. Banka je pokazala svojo sposobnost spoprijemanja z velikimi izzivi, ki jih je izkusila, ko je svetovna gospodarska kriza dosegla gospodarstva v Evropski uniji.

Povečala je zalogo denarja in zagotovila precejšnje povečanje obsega posojil. To je ublažilo poglobljanje finančne krize in je bilo pomembno pri zagotavljanju kakršnega koli okrevanja. Pomembno vlogo EIB pri podpiranju malih in srednje velikih podjetij, ki je bila tu omenjena, je treba izpostaviti in poudariti v največji možni meri. Ta vlaganja so pomembno prispevala k ublažitvi krize. Mala podjetja so seveda gonilo našega gospodarstva. Predstavljajo 99 % vseh naših podjetij v Evropi in zaposlujejo 100 milijonov ljudi.

Dejstvo, da ima EIB strategijo za zagotavljanje trajnostne dolgoročne rasti v Evropski uniji, je seveda izredno pomembno, in to smo že večkrat povedali; z zelenim razvojem, vključno z vlaganjem v projekte vseevropskega omrežja. Dobro delujoče vseevropsko prometno omrežje je eden od najpomembnejših elementov evropske pobude za rast; vulkan na Islandiji nas je mogoče naučil lekcijo.

Izenačitev razlik v Evropi je drugi pomemben element dela EIB. EU koristi, če ima stabilne in gospodarsko močne sosede. V tem smislu lahko delo EIB obravnavamo kot posebej pomembno s strateškega vidika.

Odprtost, preglednost in boj proti prevaram so posebej pomembna področja. V liberalni skupini ALDE smo zadovoljni, da je EIB dejansko upoštevala priporočila, ki jih Parlament že vrsto let predlaga. Menimo, da je to zelo dobro. Tu lahko EIB deluje kot svetel vzor odprtosti za druge ustanove EU.

Nazadnje bi spregovoril še o madežu na protokolu EIB. Kakšno razočaranje, da je enakost znotraj EIB še vedno na tako nizki ravni. Ženske so še vedno v veliki manjšini, gospod Maystadt, zlasti med visokimi uradniki in direktorji EIB, saj predstavljajo zgolj okrog 20 % zaposlenih. EIB se mora na tem področju izboljšati. O tem smo lahko brali v njeni Strategiji raznolikosti iz decembra 2008. Skratka, so tri dobre stvari in ena manj dobra, lahko bi rekli slaba točka.

Philippe Lamberts, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Maystadt, sodržavljan, potrebujemo banke, kot je vaša. Da, potrebujemo jih v času, ko nam zasebne banke, enako kot industrija, kažejo, da delujejo v nasprotju s splošnim interesom, da ne opravljajo več svojega dela, ki je: kreditiranje družbe. Potrebujemo javne posojilne instrumente, in to zlasti na evropski ravni. Samo iz tega razloga torej verjamem – in verjamemo –, da bi morala EIB prevzeti vedno pomembnejšo vlogo.

Kakšna pa naj bi bila ta vloga po našem mnenju? Seveda bi to morala biti vloga katalizatorja. Javna banka, kot je vaša, ne more zadostiti vsem potrebam na trgu, vendar pa bi morala biti katalizator: katalizator, ki bi našim družbam in gospodarstvom pomagal, da se spremenijo, da se lahko soočijo z dvema bistvenima izzivoma našega časa, ki ne pomenita samo naučiti se živeti znotraj fizičnih omejitev našega planeta – tu gre seveda za podnebno vprašanje in vprašanje izrabe virov –, ampak tudi spopadati se z vse večjim izzivom socialne kohezije, tako znotraj Evropske unije kot na planetu kot celoti, saj imate na področju razvoja pomembno poslanstvo.

S tega vidika mi dovolite, da navedem samo eno številko. Če pogledamo energetska vlaganja, ki ste jih financirali v letu 2009, vidimo, da so bile tri četrtine namenjene tehnologijam 19. in 20. stoletja in samo ena četrtina obnovljivim virom energije.

Zato je izziv, ki ga postavljamo pred vas, gospod Maystadt, in pred EIB, da obrnete to razmerje, da zagotovite, da bodo v letu 2010 in odtlej tri četrtine vaših vlaganj – vsa na dolgoročni osnovi – v smeri te preobrazbe. Menim, da boste na tak način igrali vlogo katalizatorja. Gospod Maystadt, velikokrat ste bili najboljši med najboljšimi; prosimo vas, da zagotovite, da je EIB resnično najboljša med najboljšimi na svetovni ravni.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcu gospodu Deutschu za zelo dobro opravljeno delo. Menim, da je povečanje obsega posojil za toliko, kot navaja poročilo, resnično ambiciozen cilj. Dejansko menim, da je z vidika evropskega davkoplačevalca in evropskega volivca evropski investicijski pakt pomemben, samo če deluje kot finančna „pipa“ za mala in

srednje velika podjetja. Večja finančna zaveza bi morala tu biti sprejeta z odprtimi rokami, saj je na tem področju dokaj pomembna. Podpora temu sektorju je še posebej dragocena, toliko bolj v kriznih časih.

Kot predstavnik Srednje in Vzhodne Evrope in kot Poljak moram reči, da je za nas izredno pomembno, da banka podpre preobrazbo v naši regiji Evrope in zmanjša sedanje delitve. Prav tako me veseli, da banka kaže veliko zavezanost odnosom z evropskimi skladi. Tudi to ima za nas posreden pomen.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, ko gledam projekte, ki jih EIB financira, me preseneča, kako veliko jih vključuje velika podjetja in kako malo jih vključuje mala in srednje velika podjetja, katerim bi morali pomagati. Ali podjetja, kot so General Motors, Electrolux in Arcelor Mittal, resnično potrebujejo EIB, razen zaradi ugodnih pogojev, ki jih ponujajo? In kaj so taka posojila naredila za evropsko gospodarstvo? So ustvarila nova delovna mesta? Ne, izvozila so delovna mesta, ponekod v cenejše evropske države, ponekod popolnoma zunaj EU.

Electrolux je primer uspeha EIB. Pridobili so 250 milijonov EUR posojila za izboljšanje svojih kapacitet, zgradili pa so nove tovarne na Poljskem, v Romuniji in na Madžarskem. Takoj ko so bile dokončane, so tja preselili proizvodnjo iz Velike Britanije, kjer je v Spennymoorju v Angliji delo izgubilo skoraj 2000 ljudi, zato mislim, da se lahko vsi strinjamo, da EIB igra zelo pomembno vlogo v gospodarstvu Evrope, zlasti v trgovinski bilanci: izvaža naša delovna mesta in uvaža brezposelnost.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, lepo je prebrati v letnem poročilu, da se je Evropska investicijska banka (EIB) hitro odzvala na krizo, tako da je zelo povečala razpoložljiva sredstva. Kreditiranje malih in srednje velikih podjetij mora zlasti ostati ena od njenih najpomembnejših prednostnih nalog in jo je treba razširiti, kjer je mogoče. Vendar pa je pomembno zagotoviti, da zadevni podjetniki dejansko dobijo posojila.

Kar zadeva sistem spremljanja in nadzorovanja, podpiram predlog za ustanovitev evropskega bančnega organa. Vendar pa mora ta organ, če želi delovati učinkovito, dobiti daljnosežne pristojnosti in mora biti tudi pooblaščen za spremljanje bank, ki poslujejo prek nacionalnih meja.

Kar zadeva cilje Evropske investicijske banke, pa bi želel videti večjo osredotočenost na dejavnosti znotraj Evrope. To je nujno potrebno v luči sedanje finančne in gospodarske krize in bi tudi omogočilo, da se izognemo podvajanju prizadevanj in navzkrižjem interesov z Evropsko banko za obnovo in razvoj.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, strinjam se s kolegi, ki hvalijo odlično delo EIB.

– Na eni strani pohvale EIB, na drugi pa njihovo veliko nasprotje – žalostna, mračna, nemoralna zgodba, ki se je odvijala v zasebnih bankah, kjer so si izplačevali pretirano visoke nagrade in groteskne dodatke, s popolnim pomanjkanjem korporativnega upravljanja. EIB – morda do neke mere tudi zato, ker je odgovorna Parlamentu, kot je dejal predsednik – je popolno nasprotje tega in zato jo je treba pohvaliti za dobre in ustrezne ukrepe, zlasti pa za hiter odziv na gospodarsko krizo.

Omenil je, kar drži, da so malim in srednje velikim podjetjem namenili posebno pozornost in podporo, in vem, da je EIB v moji domovini malim in srednje velikim podjetjem zagotovila 300 milijonov EUR. Toda vprašanje je: ali ta sredstva dobijo mala in srednje velika podjetja in, če ne, ali je mogoče ugotoviti, zakaj ne? Ali je kakšna druga rešitev za podjetja, ki so zavrnjena, čeprav imajo morda dobre poslovne načrte?

Seveda na Irskem vsak dan vidimo podjetja v stečaju in celo v torkovi izdaji časopisa Irish Times je bil naslov „Država zmanjšuje sklad za pomoč podjetjem za 22 milijonov EUR“. Zatorej še nismo iz najhujšega.

Želel bi tudi postaviti vprašanje: obstajajo nepreverjeni dokazi, da zasebne banke uporabljajo denar, ki bi ga morala dobiti mala in srednje velika podjetja, za svoje druge dejavnosti. Zanima me naslednje: je to res? Ali je to mogoče ugotoviti in, predvsem, ali lahko v Parlamentu na kak način pripomoremo k temu?

Jens Geier (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Maystadt, gospod Rehn, najprej bi se rad zahvalil gospodu Deutschu za opravljeno delo. Ob tej priložnosti pa bi želel tudi poudariti pomen Evropske investicijske banke (EIB) za Evropo in za državljane Evrope ter izpostaviti dejstvo, da moramo bolje uporabiti to edinstveno ustanovo, zlasti v časih gospodarske krize.

Z vidika proračunskega nadzora, ki v sodobnih časih obsega tudi dejanske rezultate in uspešnost evropskih programov in institucij, si je EIB svojo visoko oceno nedvomno zaslužila, zlasti glede politične zanesljivosti. Ustvarja realno dodano vrednost za Evropejce, in sicer z vlaganji v svojih šest glavnih programov, od vseevropskih omrežij do podpore malim in srednje velikim podjetjem, in v socialne programe, kot je projekt

za boj proti podnebnim spremembam. Prepričan sem, da bo ta dobil široko podporo Evropskega parlamenta. Vendar pa to tudi pomeni, da mora Parlament v prihodnje razširiti svoje lastne nadzorne postopke. Tu se na primer sklicujem na investicijski sklad.

Nazadnje bi želel povedati še nekaj, kar je posebej pomembno za mojo skupino in je namenjeno neposredno EIB. Pozdravljamo dejstvo, da je EIB znova preučila svojo politiko v zvezi z offshore finančnimi središči. Vendar pa potrebujemo tudi zagotovilo, da prihodek skladov EIB ne bo romal v tovrstne davčne oaze, drugače bi EIB tvegala, da zapravi svoj ugled in bonitetno oceno, ki jo je uspela doseči.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, Evropska investicijska banka je tako banka kot ustanova. Kot banka ne sme pozabiti, da je ustanova, in kot ustanova ne sme pozabiti, da je banka. Zato se mora po eni strani odzvati na zahteve Evropske unije, po drugi strani pa ne sme zanemariti svoje sposobnosti refinanciranja.

S tega vidika nimamo pravice od nje zahtevati, da prevzema nepotrebna tveganja, zlasti pri svojih posegih v državah v razvoju. Zato je pomembno, da se nagibamo k takšni vrsti dogovora med državami članicami in Evropsko komisijo na eni strani ter Evropsko investicijsko banko na drugi strani, kjer imajo institucionalni donatorji priložnost sodelovati z donacijami, Evropska investicijska banka pa lahko v skladu s svojo vlogo daje posojila.

Ta previdnostni ukrep bi nas obvaroval pred nazadovanjem, kot ga je doživela Svetovna banka, ki je morala pred nekaj leti odpisati 50 milijard dolga, ki ga v nobenem primeru ne bi dobila vrnjenega. Menim, da se lahko takšni izkušnji izognemo s preudarnostjo, ki se je pokazala v poslovanju Evropske investicijske banke, in želel bi jo spodbuditi, da še naprej razvija svoje posege v državah v razvoju, kajti tam je zagotovo še vedno nekaj manevrskega prostora.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Evropske investicijske banke, v poročilu EIB za leto 2008 je Parlament zahteval, da se zunanje dejavnosti banke uskladijo s splošnimi cilji Evropske unije.

Zato bi bil projekt financiranja jedrske elektrarne v Jordaniji v nasprotju s temeljnim pomenom člena 3(5) Pogodbe o Evropski uniji. Citiram: „V odnosih s preostalim svetom Unija prispeva k trajnostnemu razvoju Zemlje“.

Februarja 2009 so jordanske oblasti stopile v stik z EIB, da bi ta podprla njihov projekt razvoja jedrske energije, ki zlasti vključuje izgradnjo jedrske elektrarne do leta 2016.

Zato sem z zadovoljstvom prejela zagotovilo vaših služb, da Evropska investicijska banka tej prošnji ni ugodila in da je mnenja, da je njeno delo podpirati projekte v Jordaniji, ki so usmerjeni k razvoju vetrne in sončne energije, ki sta energiji prihodnosti za naš planet, saj sta obnovljivi.

Bo to stališče obveljalo tudi pri drugih prošnjah za financiranje jedrskih elektrarn?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Gospod predsednik, stabilnost Ukrajine je samoumeven cilj vseh držav članic EU, deloma tudi zato, ker je Ukrajina med našimi najpomembnejšimi in največjimi partnericami. Če bolje pogledamo, vidimo, da je Ukrajina sredi krize. Stabilnost ukrajinskega proračuna bo odločilnega pomena za socialno in politično situacijo in tudi za prihodnost države. Več pomoči in politične podpore kot ponudimo Ukrajini, bolj upravičeno bomo lahko pričakovali reforme ukrajinskega gospodarstva v prid prostemu trgu.

Gospodarska kriza v Ukrajini ni samo kriza za Ukrajino, ampak se tiče vseh nas. Danes, v težki situaciji Ukrajine, postaja jasno, v kolikšni meri lahko pomagamo. Zato podpiram makrofinančno pomoč Ukrajini. Menim, da bi danes morali reči, da bi morala biti pomoč večja, saj večja kot je ta pomoč, večja in ambicioznejša so lahko naša pričakovanja od Ukrajine.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, Evropska investicijska banka je nedvomno zgodba o uspehu, odkar je bila ustanovljena pred 52 leti, zlasti pri doseganju in krepitvi ciljev Evropske unije in financiranju malih in srednje velikih podjetij, ki so temelj poslovanja v Evropski uniji in srčika podjetij, ki jih je treba med sedanjo gospodarsko krizo ohraniti, da se ohranijo delovna mesta in socialni mir v Uniji.

Kot vsi vemo, se danes Unija ukvarja z grško krizo. Seveda ne vem, ali jo bodo prihodnji zgodovinarji poimenovali „grška kriza“ ali „finančna kriza“ ali morda celo „monetarna kriza“. Vem pa, da če bi Galileo

živel danes, ne bi rekel, da se svet vrti, ampak da „svet drvi“, kajti dogodki drvijo drug za drugim in mi, kot Evropska unija, jim moramo slediti in poiskati prave rešitve.

Menim, da tu vsi verjamemo, da moramo, če želimo, da nam življenje v Evropski uniji gladko teče, pospešiti zaključek politične in gospodarske združitve. Zaradi tega menim, da ima EIB strokovno znanje in objektivno sposobnost, da še nadalje ukrepa, in predlagam – ta predlog zlasti namenjam gospodu Olliju Rehn, ki ga izjemno spoštujem zaradi njegove resnosti, s katero se loteva različnih vprašanj –, da se preuči možnost, da bi EIB v prihodnje sodelovala v ocenjevanju bonitete držav članic.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, predhodni govorniki so upravičeno poudarili pomen Evropske investicijske banke (EIB). Gospa Kandenbach je na primer omenila njen bistven prispevek k socialni konvergenci. To bi želel postaviti v političen kontekst. Z veliko zaskrbljenostjo ugotavljamo, da skrajne desničarske stranke postajajo vse bolj priljubljene v vse več državah. To se dogaja zato, ker socialna konvergenca v Evropski uniji ne deluje na način, kot bi si vsi želeli.

Ti radikalni desničarji so pogosto volkovi v jagnječji koži in lahko tako prikrijejo svoj močan, ciničen prezir do človeštva. Moj zadnji primer, gospod predsednik – in zavedam se vaše politične usmeritve – se dotika tega, kar je gospod Mölzer pravkar storil. Imel je zanimiv krajši govor, medtem pa je enega od svojih politični nasprotnikov – torej mene – ozmerjal s psihopatom. Takšno izražanje je značilno za Hitlerjev fašizem. Na takšen način ti ljudje delujejo, namreč svoje politične nasprotnike označijo za pošasti. Prosim vas, da izvedete potrebne ukrepe, prav tako pa bi osebje EIB pozval, da s svojim delom nadaljuje, zlasti na področju preglednosti. Svojo dejavnost bi morali narediti še preglednejšo, kajti ta pristop bo pripomogel k boju proti novemu vzponu fašizma.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Gospod predsednik, s poročilom Evropske investicijske banke za leto 2008 praznujemo obletnico: EIB dejavno prispeva k gospodarskemu razvoju naše celine že več kot 50 let.

Ker je to banka Evropske unije, ki odobrava dolgoročna posojila, igra odločilno vlogo v boju proti krizi, ki jo danes doživljamo. Izreči bi morali priznanje za odzivnost, ki jo je pokazala od jeseni 2008. Samo v letu 2008 je EIB izplačala 10 milijard EUR več sredstev, kot je predvidevala.

Kot članica parlamentarnega Odbora za regionalni razvoj in Odbora za ekonomske in monetarne zadeve me še zlasti zanima pomoč EIB za mala in srednje velika podjetja v Evropi. Zdi se mi izjemno pomembno, da še naprej razvijamo pobude, kot je JEREMIE. Podjetja potrebujejo kapital, tvegani kapital, jamstva, posojila in tehnično pomoč – kot jih predvideva JEREMIE. Pred letom dni je regija Auvergne – del mojega evropskega volilnega okrožja, ki ga gospod Audi, ki je danes tu prisoten, dobro pozna – uvedla ta mehanizem pomoči za mala in srednje velika podjetja. Vreden je 25 milijonov EUR, od tega znesek 18 milijonov EUR izhaja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in bo namenjen pomoči malim podjetjem, podpora inovacijam in premagovanju krize.

Zadovoljna sem, da vidim to konstruktivno sodelovanje med EIB, Evropskim investicijskim skladom in našimi lokalnimi oblastmi. Gospod Maystadt, prepričana sem, da moramo nadaljevati v tej smeri.

Thijs Berman (S&D). – Gospod predsednik, v EU se je EIB v letu 2008 hitro in ustrezno odzvala na finančno krizo, tako da je povečala svoj kapital in skoraj podvojila vlaganja in črpanja sredstev v primerjavi s predhodnimi leti, zlasti za mala in srednje velika podjetja. Vendar pa v skladu s svojimi zunanjimi pooblastili EIB te potrebe po nujnem proticikličnem ukrepanju ni pokazala v državah v razvoju. EIB je celo precej zmanjšala svoja vlaganja v državah AKP, Aziji in Latinski Ameriki. Letno poročilo žal kaže, da je bil odziv EIB na krizo za države v razvoju veliko prepočasen.

Glavna naloga EIB kot javne ustanove v državah v razvoju ne bi smela biti samo vlaganje v težko infrastrukturo; druga in enako pomembna naloga je zagotavljanje kapitala v času pomanjkanja in podora trgov, kjer se zasebne banke držijo v ozadju. V skladu s svojimi zunanjimi pooblastili bi morala EIB vlagati več v finančne storitve ter ponuditi boljši dostop do posojil in varčevanj za državljane in mala in srednje velika podjetja. To vodi v trajnostno rast tu in v državah v razvoju.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, preden pozdravim predsednika Maystadta v Evropskem parlamentu in mu čestitam tako za uspehe Evropske investicijske banke kot za njen ambiciozen poslovni načrt, bi želel izraziti svojo zgroženost nad včerajšnjim morilskim napadom na tri moje sodržavljane v Atenah s požigom na njihovem delovnem mestu in izreči svoje sožalje njihovim družinam.

Nedvomno je sedanja gospodarska kriza izpostavila pomembno delo Evropske investicijske banke. Dodatna finančna podpora EIB je omogočila hitra črpanja in je podprla realno gospodarstvo, zlasti z zaščito koristnih projektov in s pomočjo podjetjem, ki so se uspela obdržati v teh tako izredno težkih časih.

EIB je odigrala tudi pomembno osrednjo vlogo v ključnem programu na področju konkurenčnosti v Evropi, v okviru katerega je EIB prek pobud JASPERS in JEREMIE spodbujala instrumente, da bi ponudila še bolj ključno podporo inovativnosti.

Vloga EIB postaja vse pomembnejša, ne samo v okviru kohezijskih ciljev, ampak tudi v izvajanju Strategije EU 2020. Po pričakovanjih naj bi pametni instrumenti finančnega mehanizma, ki jih EIB ves čas razvija, in novejša pobuda ELENA (Lokalna evropska pomoč za energetske projekte) odločilno pripomogli k zaposlovanju prek pomembnih vlaganj v sektorje, kot sta trajnost in varnost oskrbe z energijo, ki neposredno vplivajo na lokalni gospodarski razvoj in na izboljšanje kakovosti življenja naših državljanov.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Predsednik Adamkus, potem ko sta Evropo prizadeli finančna in gospodarska kriza, je bila podpora Evropske investicijske banke malim in srednje velikim podjetjem še posebno nujna. Menim, da je odločitev, ki jo je banka sprejela leta 2008, da malim in srednje velikim podjetjem nameni 42 % več posojil kot prejšnja leta, pravilna, saj ta predstavljajo 99 % podjetij Evropske unije in zaposlujejo več kot 100 milijonov ljudi. Ker gospodarska kriza ni še končana in brezposelnost še vedno narašča, moramo zagotoviti, da Evropska investicijska banka še naprej povečuje priložnosti za posojila za mala in velika podjetja, izboljšuje dostop do kapitala in poenostavlja zapletena birokratska pravila, da je projekte mogoče hitreje in učinkoviteje financirati, zlasti v tistih državah članicah in sektorjih, ki jih je kriza najbolj prizadela. Enako kot podpora podjetjem, ki sem jih omenil, mora Evropska investicijska banka še naprej posvečati veliko pozornosti tudi financiranju razvoja trajnostne, konkurenčne in verne energetske infrastrukture ter harmonične infrastrukture v prometnem sektorju.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, če ne bi imeli Evropske investicijske banke, bi jo sedaj obupano poskušali ustanoviti. Pozdravljam predlog, da se znesek posojil močno poveča, in podpiram tudi njeno vlogo nudenja pomoči državam v razvoju zunaj EU.

Vseeno pa – po mojem mnenju – zapravljamo ta dragoceni vir s tem, ko ne črpamo njenega strokovnega znanja v širši finančni krizi. Nujno potrebujemo evropski mehanizem za finančno stabilnost. Z ustanovitvijo skrbniškega sklada, kot ga je predlagala stranka Evropskih socialdemokratov, bi lahko zagotovili podporo državam članicam, izpostavljenim brezvestnim špekulantom, brez neposrednega prispevka davkoplačevalcev in tako zagotovili manjše razpone. To bi jasno pokazalo trgu – zlasti brezvestnim špekulantom –, da nismo pripravljeni dovoliti, da se katero koli državo članico spravi na tla in uniči, kot se sedaj dogaja v Grčiji in se bo po vsej verjetnosti zgodilo v drugih državah članicah, nenazadnje tudi v moji, v Irski.

Corina Crețu (S&D). – (RO) V trenutni krizi je Evropska investicijska banka uspela hitro spremeniti svoje prednostne naloge in zagotoviti posojila v podporo malim in srednje velikim podjetjem, ki so najbolj izpostavljena tveganjem kot posledicam krize in večjim stroškom zaradi posojilne dejavnosti. Za nas je pomembno, da vidimo, v kolikšni meri lahko banka sofinancira projekte, ki jih financirajo strukturni skladi v državah članicah na vzhodu, kajti kot se vsi zavedate, se številna mala in srednje velika podjetja in lokalne oblasti soočajo z velikimi težavami pri dostopanju do evropskih sredstev, za katera ni sofinanciranja na finančnem in bančnem trgu.

Menim, da se morajo v prihajajočem obdobju dejavnosti banke osredotočiti na države, ki jih je kriza hudo prizadela in ne uspejo ponovno zagnati svojega gospodarstva, da bi tako podprla kohezijo in preprečila vztrajno gospodarsko in družbeno pešanje.

Evropska investicijska banka ima posebno mesto v finančnem mehanizmu, ki je EU na voljo za ponoven zagon gospodarske rasti. Zato podpiram priporočilo, da lahko EU, kot pravna oseba, postane deležnik banke skupaj z državami članicami, saj bi to okrepilo sodelovanje.

Predsednik. – Za pol minute bom dal besedo gospodu Mölzerju, ki meni, da je bil omenjen v govoru drugega poslanca.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, želel bi podati osebno izjavo v skladu s členom 151 poslovnika zaradi resnih obtožb, ki jih je proti meni izrekel gospod Martin v svojem govoru.

Poudariti moram, da ne želim imeti ničesar s tem poslancem. Njegov politični pristop je obsojanje svojih kolegov, obsojanje celotnega Parlamenta v medijih in zatrjevanje, da so uradniki v Parlamentu leni, nedejavni in nesposobni. Ne bom se pogovarjal z osebo, ki uporablja metode tajne službe, kot so kamere v ključavnicah,

miniaturne kamere in drugo tajno orožje, da bi vohunil za drugimi. Danes nisem govoril z njim in tudi v prihodnje ne bom. Ne želim imeti ničesar s takšnim človekom. Zavračam trditev gospoda Martina in menim, da bi jo moral preklicati.

Predsednik. – Gospod Mölzer, vaše besede so bile torej zabeležene v zapisnik današnje seje.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Naj začnem s čestitko Evropski investicijski banki za njena prizadevanja pri doseganju ciljev Skupnosti. Ta ustanova je odigrala ključno vlogo v sedanjí finančni in gospodarski krizi in jo še naprej igra.

Cilj konvergence ima močno podporo strukturnih in kohezijskih skladov, saj gre za enega najpomembnejših ciljev banke. 21 milijard EUR, kar je približno 41 % vsote posojil EIB v Evropski uniji, je bilo namenjenih financiranju posojil za projekte, ki so si zastavili ta cilj. Menim, da se revnejše regije ne morejo razviti, dokler ne ustvarimo tako infrastrukture, ki omogoča dostopnost, kot tudi prave socialne in izobraževalne infrastrukture na podlagi skupnih standardov za vse državljanke Evropske unije.

Zato dejansko spodbujam Evropsko investicijsko banko, da nadaljuje z ukrepi za spodbujanje gospodarske in socialne kohezije v Evropski uniji in ukrepi za boj proti finančni krizi s povečevanjem ...

(Predsednik je prekinil govornika)

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Evropska investicijska banka igra glavno vlogo v povečevanju ravni konvergence po vsej Evropski uniji, kar je bil ključen prispevek v gospodarski recesiji, ki je močno prizadela vlaganja, zlasti v javno infrastrukturo.

Menim, da se je EIB odzvala zelo hitro na izzive, ki jih je prinesla kriza, na primer s tem, da je odobrila financiranje Romuniji v skupnem znesku skoraj 1,5 milijard EUR za leto 2009. Ta posojila potrjujejo, na kako raznolike načine se banka vključuje v pospešitev procesa premostitve razvojnih vrzeli v popristopnem obdobju.

Kot so dejali moji kolegi poslanci, je velik del posojil namenjen podpori malim in srednje velikim podjetjem. Menim, da lahko boljši dostop teh podjetij do kapitala odigra ključno vlogo v spodbujanju evropskega gospodarstva in odpravljanju brezposelnosti. V tem smislu bi bilo koristno vsako leto oceniti dostopnost in učinkovitost teh posojil, da bi zagotovili večjo preglednost glede njihovega končnega cilja in izboljšali upravni postopek.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, ploskati bi morali pomembni vlogi, ki jo Evropska investicijska banka igra v obnovi naših gospodarstev v večini naših držav v teh težkih časih. Za mojo domovino Litvo to zagotovo velja. EIB pomembno sodeluje v nacionalnem svežnju spodbud, zlasti pri izboljšavah financiranja malih in srednje velikih podjetij ter tudi financiranja obnovljivih virov energije in prometnih projektov.

Vseeno pa bi pozvala evropske vlade, da EIB zagotovijo pomembnejša pooblastila za posojanje našim sosedam, zlasti vzhodnim, ki tudi trpijo za posledicami krize in resnično potrebujejo posojila in vlaganja. Zlasti so potrebna vlaganja v težavne sektorje, kot so promet, okolje in nenazadnje tudi energetika. Zadnji je še posebej pomemben sektor, če upoštevamo probleme z energetske infrastrukturo, ki ...

(Predsednik je prekinil govornico.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel toplo zahvaliti gospodu Maystadt in Evropski investicijski banki ter tudi gospodu Deutschu, ki je pripravil poročilo.

Dejansko sta se med razpravo izluščila dva cilja: prvi je razvoj in drugi stabilizacija ali ravno obratno, vrstni red ni pomemben. V Evropski uniji in njenih državah članicah v glavnem razmišljamo o razvoju na področju kohezije. Tu želim še posebej izpostaviti vlogo, ki jo lahko igra financiranje sektorja malih in srednje velikih podjetij. V lizbonski strategiji smo že dejali, da brez sektorja malih in srednje velikih podjetij in brez regionalnega sodelovanja ne bomo mogli razviti kohezije.

Imamo države zunaj Unije, ki so sosedje Evropske unije, to so države vzhodnega partnerstva, kjer brez pomoči Evropske investicijske banke – gospod Kowal je tudi govoril o tem in enako gospa Andrikiienė – ne bo mogoče ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Maystadt, zanima me, kakšen učinek ima razprava o Baslu III na banko in zlasti na Evropski investicijski sklad (EIS). Ali ste mnenja, da imamo potrebno kreditno sposobnost za zagotavljanje učinkovite podpore v gospodarski krizi, ali pa menite, da bi bilo treba našo kreditno sposobnost izboljšati? Kakšne priložnosti vidite v prihodnosti za to, da bi bilo v krizah, kot je sedanja, na voljo več tveganega kapitala? Podpora EIS je v težkih časih zelo pomembna zlasti za mala in srednje velika podjetja.

Želel bi se zahvaliti Evropski investicijski banki (EIB) za uspešno sodelovanje z EIS in zaradi dejstva, da je s svojo usmerjenostjo na mala in srednje velika podjetja, predvsem pa na vseevropska omrežja, dosegla velik napredek.

Philippe Maystadt, predsednik Evropske investicijske banke. – (FR) Gospod predsednik, vsem govornikom bi se želel zahvaliti za njihove komentarje. Seveda si nekatera izpostavljena vprašanja zaslužijo podrobnejšo razpravo. Sedaj lahko ponudim samo nekaj odgovorov in vprašanja bom ločil na tista, ki zadevajo naše operativne prednostne naloge, in tista, ki zadevajo bolj nadzor in upravljanje.

Med našimi operativnimi prednostnimi nalogami je ena, ki ste jo mnogi med vami izpostavili, in sicer podpora, ki bi jo morali zagotavljati malim in srednje velikim podjetjem. To sta zlasti izpostavila gospa Győri in gospod Schmidt. Menim, da popolnoma upravičeno poudarjata pomen podpore malim in srednje velikim podjetjem.

Kot nedvomno veste, smo v letu 2008 začeli z novim produktom za posojila bankam za mala in srednje velika podjetja, ki nam omogoča učinkovitejše spremljanje uporabe posojenih sredstev. Zato vam lahko povem, da smo od zadnjega četrtnega leta 2008 do konca leta 2009 odobrili 21 milijard EUR posojil, od katerih jih je bilo dejansko porabljenih 16 milijard EUR. Poleg tega je bilo na koncu lanskega leta več kot 90 % teh sredstev že posojenih malim in srednje velikim podjetjem.

Zato menim, da lahko zagotavljamo precejšnjo podporo na ta način, in sicer prek poslovnih bank in posrednikov, med katerimi niso, kot je poudarila že gospa Győri, samo tradicionalne poslovne banke, ampak tudi regionalne banke in hranilnice. Razširili smo svoj nabor posrednikov.

Poskušamo tudi tesno sodelovati z našo podružnico, Evropskim investicijskim skladom, v skupnih ukrepih, kajti sklad lahko izdaja garancije za portfelj posojil, odobrenih malim in srednje velikim podjetjem. Gospa Auconie je predstavila zelo specifičen primer tega sodelovanja in hvaležen sem za njene besede podpore v zvezi s tem.

Druga operativna prednostna naloga, ki je pritegnila vaše zanimanje, je seveda konvergenca, in potrdim vam lahko, da si Evropska investicijska banka prizadeva še povečati svoje poslovanje v tako imenovanih konvergenčnih regijah. Tako boste videli, da se je v letu 2009 obseg naših posojil povečal bolj v novih državah članicah kot v starih. To je rezultat naših odločenih prizadevanj, da pripomoremo k zmanjšanju vrzeli med državami članicami, kajti to je dejansko pravi duh konvergence.

V zvezi s tem je pomembno, kot sta gospa Kadenbach in gospod Czarnecki še posebej poudarila, da dobro sodelujemo s Komisijo na področju uporabe strukturnih skladov, in lahko vam zagotovim, da to tudi drži.

Poleg tega smo skupaj s Komisijo zaključili več skupnih programov: JASPERS za zagotavljanje tehnične pomoči pri pripravi projektov, ki lahko pridobijo pomoč iz strukturnih skladov, JEREMIE, ki je izvirna ideja za spreminjanje strukturnih skladov v finančne instrumente z možnostjo obnavljanja (enake zneske lahko uporabimo večkrat), in nazadnje tudi JESSICA, ki je prav tako ideja za uporabo strukturnih skladov za financiranje prenove mest.

Tretje operativna prednostna naloga združuje energetiko in boj proti podnebnim spremembam. Morda bomo imeli priložnost za bolj poglobljeno razpravo o tem, zagotavljam pa vam, da je zamisel takšna, da več poudarka namenimo obnovljivim virom energije in energetske učinkovitosti – v skladu s strategijo, sprejeto na evropski ravni.

Gospod Lamberts je navedel številke za obdobje 2002–2008, vendar če pogledate najnovejše številke, zlasti za leto 2009, ugotovite, da se razmerje obrača, saj smo v letu 2009 financirali projekte v zvezi z obnovljivimi viri energije v vrednosti več kot 4 milijarde EUR, kar predstavlja več kot 70 % našega financiranja proizvodnje električne energije.

Nameravamo torej nadaljevati z obračanjem tega razmerja, in sicer z obsežnejšim financiranjem obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti, in tu bi se želel zahvaliti gospodu Stavrakakis, ki je v svojem

govoru omenil program ELENA, ki je prav tako skupni program s Komisijo za nudenje tehnične pomoči na področju energetske učinkovitosti.

Glede energije bi še želel gospe Benarab-Attou povedati, da pri kombinaciji politik spoštujemo izbiro vsake države članice. Če se neka država članica odloči, da bo uporabila jedrsko energijo, EIB temu ne more nasprotovati, vendar pa potrjujem, da v primeru Jordanije razpravljamo samo o financiranju obnovljivih virov energije.

Odslej se bom na kratko posvetil samo nekaterim vprašanjem o nadzoru in upravljanju. Kar zadeva nadzor – gospod Audy je govoril o tem in pozna naše stališče – smo popolnoma odprti in v veliki meri našo uporabo evropskega proračuna že nadzoruje neodvisen odbor za revizijo iz Evropskega računskega sodišča, poleg tega pa tudi Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in evropski varuh človekovih pravic. Menim, da smo že sedaj najbolj nadzorovana mednarodna finančna ustanova.

Ne glede na to pa priznavam, da bi bil bančni nadzor lahko koristen in zato smo popolnoma odprti za predloge v zvezi s tem, zlasti prek novega evropskega bančnega organa.

Kar zadeva Basel III, pa bi gospodu Rübigu preprosto povedal, da na tem področju zagnano delamo. Prezgodaj je še za mnenje o vplivu, ki bi ga ta lahko imel, saj smo šele v fazi posvetovanj o Baslu III in parametri še niso bili določeni.

Kar zadeva offshore finančna središča, bi gospodu Geierju rekel, da se za to temo zelo zanimamo. Če želi, lahko našo novo politiko podrobneje razložimo, v glavnem pa je naša najpomembnejša skrb ta, da preprečimo izogibanje davkov prek offshore finančnih središč.

Nazadnje pa še posebna točka, ki jo je omenil gospod Schmidt. Prav ima, še vedno lahko dosežemo napredek na področju enakosti spolov. Številka, ki jo je navedel, velja samo za vodilno osebje. Drži, da imamo premalo žensk med vodilnimi kadri EIB. Izvedli smo načrt ukrepov in upamo, da bomo v naslednjih nekaj letih to stanje popravili; zagotoviti pa mu želim, da imamo za to potrebno voljo in da želimo izboljšati današnje stanje, ki je resnično nesprejemljivo.

Olli Rehn, Komisija. – (FI) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, rad bi se vam zahvalil za zelo profesionalno in konstruktivno razpravo, gospodu Deutschu pa za njegovo odlično poročilo.

Povedal bi tri stvari v zvezi s to zadevo. Prvič, prepričan sem, da bosta ta razprava in poročilo postavila trdno osnovo za takojšnje sprejetje zunanjih pooblastil Evropske investicijske banke. To je za nas pomembno, da lahko zagotovimo učinkovito izvajanje skupnih ciljev EU v zunanji politiki in razvojnem sodelovanju.

Drugič, Evropska investicijska banka je ključen partner Evropske komisije, zlasti če želimo doseči cilje Evrope 2020, še posebej na področju trajnostne rasti in zaposlovanja. EIB ima v rokah ključ za razvoj infrastrukture, inovativnosti in malih podjetij, in na tem področju sodelujemo tesno in brez težav.

Veliko vas je omenilo razmere v Grčiji, kar je razumljivo. Včeraj sem v imenu Komisije izrazil sožalje sorodnikom in prijateljem ljudi, ki so izgubili življenje v Atenah zaradi nasilja. Ostra razprava je značilnost demokracije, vendar pa nasilja nikoli ne smemo tolerirati in moramo za tovrstno obnašanje postaviti zelo stroge meje.

Komisija se dejavno vključuje v izgradnjo stabilizacijskega programa za grško gospodarstvo in sprejetje obsežnega finančnega reševalnega svežnja za podporo finančni stabilnosti po vsem območju evra in zagotovitev stabilnosti grškega gospodarstva. Konec prejšnjega tedna smo Evroskupini predlagali obsežen finančni reševalni sveženj in stabilizacijski program, vreden 110 milijard EUR. Finančni ministri Evroskupine so prejšnjo nedeljo sprejeli odločitev na podlagi predloga Komisije, ECB in MDS. Bila je težka, obenem pa tudi potrebna in odgovorna odločitev. Sedaj je najpomembnejše, da vsi nacionalni parlamenti svoje odločitve čim prej dorečejo. Jaz osebno sem prepričan v vašo podporo pri doseganju tega cilja.

Ne gre samo za Grčijo, ampak za stabilnost gospodarstva celotnega evrskega območja. Ključnega pomena je, da pogasimo ogenj v Grčiji, preden preraste v požar po vsej Evropi. Prepričan sem, da lahko uspemo, a le če bomo delovali odgovorno. Sedaj ni čas za nabiranje točk priljubljenosti: čas je za odgovorno in odločno ukrepanje. Euro ni samo tehnični dogovor: je morda najpomembnejši skupni politični projekt Evropske unije.

Tamás Deutsch, poročevalec. – (HU) Gospod predsednik, predsednik Maystadt, komisar Rehn, dovolite mi, da izrazim svojo hvaležnost kolegom poslancem, predsedniku in komisarju za to dragoceno razpravo.

Pred glasovanjem mi dovolite, da na koncu svojega večmesečnega temeljitega in po mojem mnenju tudi dragocenega pripravljalnega dela podam tri pripombe. Kot je že pred več sto leti dejal Montecuccoli, uspešna vojna oziroma bojevanje uspešne vojne zahteva denar, denar in denar. Jasno je, da če želimo rešiti gospodarske probleme, ki nas vse pestijo, potrebujemo nova delovna mesta, nova delovna mesta in nova delovna mesta. Pomembno je, da si je Evropska investicijska banka to vedno postavila med svoje glavne cilje, današnja razprava pa nam tudi potrjuje, da bo pri doseganju teh ciljev še naprej delovala v partnerstvu z Evropskim parlamentom, Komisijo in Svetom.

Čutim, da so govori kolegov poslancev, ki Evropsko investicijsko banko pozivajo, naj več pozornosti nameni državam članicam, ki jih je kriza najhuje prizadela, pomembni. Verjamem, da tudi v tem pogledu trkammo na odprta vrata.

Nenazadnje pa, kar zadeva zunanja pooblastila Evropske investicijske banke, menim, da so govori na današnji plenarni razpravi, ki izpostavljajo pomembnost podpore in kreditiranja evropskih držav, ki mejijo na Evropsko unijo, prav tako pomembni. Omenjena je bila Ukrajina in tudi balkanske regije. Osebnostno se strinjam. Nenazadnje pa mi dovolite, da na koncu razprave omenim še dva gospoda. Ob takšnih priložnostih priznanje običajno prejmejo voditelji ustanov. Seveda bi čestital predsedniku Maystadtu za opravljeno delo, vendar pa naj se zahvalim tudi gospodu de Crayencourju in gospodu Britu, ki sta odlična partnerja Evropskega parlamenta, za njuno delo. Čisto za konec pa mi dovolite, da se zahvalim še svojim kolegom poslancem za sodelovanje. Prizadevanja so bila skupna, zato je tudi uspeh zasluga vseh.

Predsednik. – Gospod Hans-Peter Martin je prosil za besedo zaradi osebnega omenjanja. Njegov rojak gospod Mölzer je omenil gospoda Hansa-Petra Martina, njegovo preteklost in njegovo ravnanje, zato ima v skladu s členom 151 pravico do odgovora.

Ti govori o osebnih omembah se ne smejo spremeniti v pingpong, v katerem ena oseba omenja drugo in druga omenja prvo, zato bom po govoru gospoda Martina to zadevo obravnaval, kot da je v celoti zaključena. Gospod Martin ima na voljo eno minuto in prosim ga, da se strogo drži člena 151 ter ga opozarjam, da ga bom po natanko eni minuti prekinil.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, žalostno je, da se moram na plenarnem zasedanju ukvarjati s tem. Povedati moram, da tisto, kar je povedal gospod Mölzer, ni res. Na poti sem me je resnično ozmerjal s psihopatom. V zadnjih letih mi je pogosto rekel, naj obiščem psihiatra. Na ta način delujejo skrajni desničarji. Lani je vodja Skupine socialdemokratov dejal: „Prepričan sem, da je Hein-Christian Strache nacist.“ To je človek, katerega stranki gospod Mölzer pripada in s katerim tesno sodeluje.

Resnično verjamem, da na podlagi tega, kar smo večkrat tukaj doživeli, ne bi smeli razpravljati samo o gospodarski krizi, finančni krizi in o tem, čemur sedaj lahko rečemo denarna vojna. Ukvarjati bi se morali tudi z nevarnim vzponom desničarskega radikalizma. Če bi sedeli tu zadaj, gospod predsednik, bi s svojimi političnimi izkušnjami prepoznali nevarne težnje, ki se ponovno pojavljajo na Madžarskem, v Avstriji in drugod. To je treba ustaviti, preden nam uide iz rok.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.00.

Pisne izjave (člen 149)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Evropska investicijska banka ima ključno vlogo v zvezi z malimi in srednje velikimi podjetji, ki skušajo preživeti trenutno gospodarsko krizo. Mala in srednje velika podjetja zagotavljajo 70 % evropskega zaposlovanja in imajo zaradi tega osrednjo vlogo v delovanju evropskega gospodarstva.

Največja težava, s katero se ta podjetja trenutno soočajo, je dostop do sredstev in kapitala. Osrednjo vlogo EIB pri zagotavljanju pomoči malim in srednje velikim podjetjem je treba pozdraviti, banko pa je treba podpreti v njenih prizadevanjih. V obdobju 2008–2011 je za mala in srednje velika podjetja zagotovljenih več kot 30 milijard EUR, več kot 50 000 podjetij v EU pa je bilo financiranih s strani EIB v letu 2009.

Pozdravljam priporočila v poročilu glede izboljšanja preglednosti sistema, kjer se posojila odobravajo prek finančnih posrednikov EIB. Finančni posredniki morajo ta posojila posredovati malim podjetjem. Sistem banke za spremljanje teh posojil je treba izboljšati in s tem zagotoviti učinkovitost teh posojil.

Jim Higgins (PPE). – Resnično cenim nenehno podporo, ki jo Evropska investicijska banka (EIB) namenja Irski v gospodarski krizi. EIB se je na občudovanja vreden način odzvala na stroge likvidnostne omejitve in

ostre kreditne pogoje, ki so privedli do hudih problemov v financiranju malih in srednje velikih podjetij in upada zaupanja v finančne trge. EIB je tudi igrala pomembno vlogo v Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, zlasti glede izboljšanega financiranja malih in srednje velikih podjetij, obnovljivih virov energije in čistega prometa. Ključnega pomena je, da EIB drzneje sprejema tveganja v svoji posojilni politiki do malih in srednje velikih podjetij, da bi tem podjetjem omogočila dostop do kapitala za tvegane projekte. Lani je EIB Irski zagotovila 1,02 milijardi EUR za šest dejavnosti, kar je največ, kar je Irska doslej prejela. Pozdravljam dejstvo, da se banke, ki delujejo kot posredniki, pogodbeno obvežejo, da bodo malim in srednje velikim podjetjem posodile dvakratni znesek posojila, ki so ga prejele od EIB, da se zagotovi, da prednosti financiranja EIB resnično pridejo v roke malim in srednje velikim podjetjem. Vseeno pa ta ureditev potrebuje strog nadzor, saj se mnoga mala in srednje velika podjetja na Irskem borijo za posojila irskih bank, ki so prejemnice posojil iz EIB.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Leta 2008 je Evropska investicijska banka praznovala svoj 50. rojstni dan. Ves ta čas je znatno prispevala k razvoju integracije, uravnoveženemu in trajnemu razvoju ter gospodarski in socialni koheziji, in sicer s podpiranjem investicijskih projektov v Evropi in posojanjem javnemu in zasebnemu sektorju z uporabo finančnih trgov in lastnih sredstev. Leto 2008 je bilo prav tako začetek svetovne finančne in gospodarske krize, ki je opustošila evropsko gospodarstvo. Glede na omejeno likvidnost, strožjo posojilno politiko in kapitalske omejitve bank je Evropska investicijska banka priskočila na pomoč številnim ogroženim vlaganjem in projektom. Kot odziv na krizo je EIB v letu 2008 v precejšnji meri povečala svoj obseg posojil podjetjem. To je bilo izredno pomembno, zlasti za sektor malih in srednje velikih podjetij, ki ga je kriza izjemno hudo prizadela. Ker ta podjetja pri svojem dostopu do kapitala pogosto naletela na hude omejitve pri bankah, ki so bile do vratu v problemih, je bila zanje EIB zadnje upanje. Pozitivna vloga EIB v času krize je neizpodbitna. Vseeno pa je vredno razmisliti, kako bi sredstva, ki so banki na voljo, še bolje izkoristili. Najboljši način za to je, da poenostavimo zapleteno birokracijo in natančno opredelimo postopke.

4. Množična grozodejstva v nigerijskem mestu Jos v januarju in marcu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o množičnih grozodejstvih v nigerijskem mestu Jos v januarju in marcu.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, z veliko žalostjo smo izvedeli, da je nekdanji predsednik Umaru Musa Yar'Adua sinoči umrl. Zelo veliko je prispeval k političnemu in demokratičnemu življenju v Nigeriji in s pomočjo svojih politik pripomogel k stabilnosti, zlasti v podregiji Zahodna Afrika.

V skladu z ustavo začasni predsednik Jonatan avtomatično postane trajni predsednik. Kot razumemo, bo kmalu zaprisegel, verjetno že noč, pri predsedniku nigerijskega vrhovnega sodišča. Od njega pa se pričakuje, da bo izpeljal zaprisego podpredsednika iz severa države, kar odpira nove špekulacije o politični sceni v Nigeriji.

Evropska unija je predan partner Nigerije in ji je v zadnjih težkih mesecih politične negotovosti ves čas nudila močno in konstruktivno podporo. Nasilni konflikti v Josu in sosednjih vaseh letošnjega januarja in marca, v katerih je bilo po poročanjih pomorjenih ali hudo ranjenih več sto državljanov, pa so še posebej uničujoči. Tisoči so ostali brez doma in so sedaj v taboriščih.

Tudi sam čutim zaskrbljenost, ki so jo spoštovani poslanci izrazili zaradi množičnih grozodejstev v mestu Jos, in želim vam potrditi, da se je EU nanje odločno odzvala.

Takoj ko so se pojavile novice o dogodkih v januarju in marcu, je Komisija stopila v stik z Mednarodnim rdečim križem v Nigeriji in drugimi lokalnimi agencijami, ki so potrdile, da so humanitarne potrebe večine žrtev zadovoljene in da so bolnišnice sposobne oskrbeti nove ranjene. EU je bila prva med mednarodnimi partnerji Nigerije, ki je javno izrazila svoje stališče o nasilju.

Januarja je visoka predstavnica/podpredsednica Catherine Ashton pripravila skupno izjavo s Hillary Clinton, Davidom Milibandom in Bernardom Kouchnerjem ter izrazila globoko obžalovanje zaradi nasilja in tragične izgube življenj. Vse stranke smo pozvali k vzdržnosti in iskanju miroljubnega načina za reševanje sporov, zvezno vlado pa smo pozvali, da storilce nasilnih dejanj privede pred sodišče. EU je izdala še deklaracijo o Nigeriji v februarju in marcu ter izvedla diplomatsko demaršo z nigerijskim Ministrstvom za zunanje zadeve, da bi na ta način obsodila zadnje izbruhe nasilja.

EU je zahtevala, da zvezna vlada Nigerije opravi celovito preiskavo vzrokov za zadnje izbruhe nasilja in storilce nasilnih dejanj privede pred sodišče. V zadnjih 10 letih je zaradi nasilnih konfliktov v Nigeriji umrlo več kot 14 000 ljudi, več kot tri milijone pa je razseljenih znotraj države.

Muslimanske ali krščanske skupnosti ni mogoče opredeliti zgolj kot agresorja ali žrtev, kajti v preteklosti sta obe igrali obe vlogi. Očitno je, da konflikt vedno nastane med izredno revnimi ljudmi. Konflikti, ki naj bi bili po navedbah versko motivirani, pogosto izbruhnejo zaradi drugih vzrokov, vključno s konflikti med tradicionalnimi voditelji, bitkami med skupnostmi za zemljo in naravne vire, političnimi obračuni ter napetostmi med državo in zveznimi oblastmi. Verske razlike pogosto spodbujajo in poglobljajo obstoječe razlike, ki vodijo v večje konflikte.

Ukrepi, ki jih izvajata EU in Nigerija, so preplet diplomacije in dolgoročnega razvojnega sodelovanja. V okviru ERS podpiramo razvojno sodelovanje v Nigeriji. Dva najpomembnejša sektorja sta mir in varnost ter upravljanje in človekove pravice. Z rednim političnim dialogom z Nigerijo v skladu s sporazumom iz Cotonouja tudi dejavno spodbujamo mir in varnost, z Nigerijo prav tako vzdržujemo reden dialog o človekovih pravicah in demokratičnih načelih, vključno z etnično, versko in rasno diskriminacijo.

Nazadnje pa menim, da je ključnega pomena, da ostanemo pozorni na ponovne izbruhe nasilja med skupnostmi v Nigeriji. Predlagam, da ga obravnavamo kot prednostno nalogo za dialog na naslednjem ministrskem srečanju EU in Nigerije letošnje jesen.

Gay Mitchell, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, naj se pridružim komisarju in izrečem sožalje prebivalcem Nigerije ob smrti predsednika Umaruja Yar'Adue.

Nedavni izbruhi nasilja v Nigeriji so odraz širšega problema, s katerim se država sooča. Incidenti v Josu, mestu z nasilno preteklostjo, so zelo zaskrbljujoči. Mesto leži na križišču med muslimanskim severom in krščanskim jugom – zaradi tega mnogi verjamejo, da incidenti temeljijo zgolj na verskem sovraštvu.

V našem skupnem predlogu resolucije smo pozvali k širši preiskavi osnovnih vzrokov konflikta. Ker sem doma na Irskem, vem, da so ljudje predolgo govorili o konfliktu na Severni Irski kot o konfliktu med katoliki in protestanti, dejansko pa je bila zadeva precej bolj subtilna in je bil srž problema v precej resnejših vprašanjih, vključno z vprašanji državljskih pravic.

Nujno je, da se izogibamo poenostavljenim trditvam, da so ta okrutna pobijanja rezultat izključno verskega sovraštva. Preden naredimo zaključke, moramo upoštevati socialne, politične in gospodarske dejavnike. Etnično rivalstvo med ljudstvom Hausa in Berom je treba tudi upoštevati kot dejavnik nasilja. Poboji so storjeni na podoben način in so posledica predhodnih konfliktov v letih 2001, 2004 in 2008. Že v preteklosti so spore reševali z nasiljem in to je ponovno prevladalo nad dialogom.

Izredno veliko razočaranje je, da v država, kot je Nigerija, ki je osma največja proizvajalka nafte na svetu, tako velik odstotek ljudi živi pod pragom revščine. Samo z zagotovitvijo miru, varnosti, demokracije in politične stabilnosti se lahko Nigerija izkoplje iz revščine in ustvari blaginjo in socialno pravico, ki bo ljudi odvrčala od uporabe nasilja pri reševanju konfliktov.

Pozivam Komisijo, da nadaljuje svoj dialog z Nigerijo v skladu s sporazumom iz Cotonouja, da preuči osnovne vzroke za konflikt in nudi vso pomoč, ki je potrebna za zagotovitev, da se ta grozodejstva ne ponovijo.

Thijs Berman, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, naša skupina S&D se pridružuje komisarju Rehnu in izreka sožalje ob smrti nigerijskega predsednika Umaruja Yar'Adue.

Nasilje med muslimanskim in krščanskim prebivalstvom v nigerijskem mestu Jos letošnjega januarja in marca kaže na napete in eksplozivne razmere v tej regiji. Čeprav očiten razlog na videz tiči v verski razsežnosti, pa se moramo osredotočiti tudi na druge, globlje vzroke, kot je pravilno poudaril že kolega Gay Mitchell. Ključnega pomena je to, da v regiji primanjkuje virov in da različne skupine nimajo enakega dostopa do teh virov. Obenem je tudi boj za rodovitno kmetijsko zemljo pomemben osnovni vzrok za nasilne konflikte med krščanskimi in muslimanskimi naseljenci. Domorodni kmetje se počutijo ogroženi zaradi priseljencev, ki iščejo pašnike za svojo živino.

Zato pozivamo k obsežnejši preučitvi vzrokov za konflikt. Če ne bomo storili ničesar glede revščine in diskriminacije, se bodo ti konflikti nadaljevali. To pomeni, da celotno prebivalstvo potrebuje enake priložnosti in enak dostop do osnovnih dobrin, kot sta ustrezna izobrazba ali dostop do politične moči. Dolgoročno in trajno rešitev lahko najdemo samo tako, da upoštevamo vse te dejavnike. Pozivamo k poštenemu in preglednemu pregonu storilcev nasilnih dejanj, zgroženi pa smo nad novico, da lokalni guvernerji grozijo

z usmrtnitvijo na smrt obsojenih zapornikov, da bi zmanjšali prezasedenost nigerijskih zaporov, kjer ljudje čakajo več let, da sploh pridejo pred sodnika. Nigerijski državni guvernerji bi bolje storili, če bi se lotili velikega števila temeljnih problemov v kazenskem pravosodju. Samo tako bodo storilci nasilnih dejanj deležni poštenega in preglednega sojenja.

Charles Goerens, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, pravkar smo izvedeli za smrt predsednika Umaruja Yar'Adue. V imenu moje skupine želim izreči sožalje ob prezgodnji smrti predsednika Nigerije.

Umrli je v času, ko se je razkol med muslimani in kristjani še posebej strašljivo zaostril. 200 kristjanov, pobitih v regiji Jos, je razlog za sedanjo resolucijo. To barbarstvo bi lahko premlevali v nedogled, pa bi vsakič znova ugotovili, da nedvomno izhaja iz verskega razkola. Ponovno bi ugotovili, da revščina vse samo še poslabšuje. Med drugim je to rezultat nesposobnosti političnih oblasti, da odpravijo korupcijo. Lahko bi ponovno omenili spore zaradi pomanjkanja nekaterih naravnih virov, zlasti rodovitne zemlje v tej regiji, kot tudi spremenjeno podnebje, ki poslabšuje dejavnike, ki sem jih pravkar omenil.

Kaj lahko stori Evropska unija v takšnih okoliščinah?

Seveda lahko citira člen 8 sporazuma iz Cotonouja, da okrepi dialog s političnimi oblastmi te države. To bomo storili.

Lahko tudi obsodimo grozodejstva. To bomo storili v tej resoluciji.

Lahko seveda obžalujemo dejstvo, da ta bogata država – vodilna izvoznica nafte v Afriki – ni sposobna vlagati svojega bogastva v odpravo revščine.

Dejansko lahko storimo vse, kar je treba; lahko vse to obsojamo znova in znova. Mislim, da žarek upanja obstaja, Nigerija pa mora sama voditi gibanje, ki bo državo spravilo nazaj v pravo smer. Začasni predsednik Goodluck Jonathan ima vse potrebne lastnosti za pogumen boj proti problemom, ki sem jih pravkar omenil.

Država mora sama sebe spraviti na noge in mislim, da so ljudje takega kova redki. Zaželeli mu moramo srečo in prodornost ter podpreti to izjemno osebnost, ki je začasni predsednik te države.

Nicole Kiil-Nielsen, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze prav tako izreka sožalje, ki so ga pravkar izrazili kolegi poslanci.

Iskreno podpiramo resolucijo o množičnih grozodejstvih v Nigeriji, ki žal predstavljajo samo en vidik temačne slike na področju človekovih pravic v tej državi.

V tem času, ki mi je dodeljen, bi želela govoriti o nigerijskih zaporih, polnih zapornikov, katerih pravice so sistematično kršene. Po podatkih poročila organizacije Amnesty International za leto 2008 65 % zapornikov v tej državi nikoli ni bila dokazana krivda za kakršen koli zločin. Nekateri na sojenje čakajo že 10 let.

Problemi so takšni, da Nigerija nima druge izbire, kot da jih prizna in obljubi, da bo reformirala sistem. Še vedno čakamo na to reformo.

Svoj govor osredotočam na zapore, kajti sedanje razmere so nas ponovno opomnile na to, kako malo je vredno življenje človeka v Nigeriji, še toliko bolj v zaporu.

Nacionalni gospodarski svet Nigerije je objavil svoj načrt za usmrtitev več sto na smrt obsojenih zapornikov, da bi zmanjšali prezasedenost zaporov: pobijanje zaradi prenatrpanosti. Nič ni bolj šokantnega od tega, zlasti ker lahko z gotovostjo trdimo, da je veliko teh na smrt obsojenih zapornikov nedolžnih in večina ni imela pravice do pravičnega sojenja, še toliko bolj pa zato, ker je februarja 2009 nigerijski zvezni minister za zunanje zadeve pred Združenimi narodi izjavil, da njegova država uveljavlja *de facto* moratorij na smrtno kazen.

Zato bom med glasovanjem vložila ustno spremembo, da javno obsodim to nedavno sprejeto potezo več nigerijskih guvernerjev.

Peter van Dalen, v imenu skupine ECR. – (NL) Gospod predsednik, v imenu moje skupine bi rad izrekel sožalje nigerijskemu ljudstvu ob smrti njihovega predsednika.

Gospod predsednik, grozodejstev, storjenih v Josu in njegovi okolici, ni mogoče opisati, na žalost pa ne gre za osamljene primere. Ponavljali se bodo tudi v prihodnje, če ne bo nič ukrenjeno. Nasilje se še vedno pojavlja, skoraj vsak dan, in kristjani so večinoma žrtve.

Nigerija mora storiti štiri stvari. Prvič, brez odlašanja mora odpreti neodvisno preiskavo in preučiti vlogo vojske, ki državljanom očitno ni znala nuditi učinkovite zaščite. Drugič, storilce mora sodno preganjati. Grozljivi dogodki te vrste se ne smejo tolerirati. Tretjič, spodbuditi mora dialog med etničnimi in verskimi skupinami. Četrto, poiskati mora rešitev za napetosti med različnimi skupinami prebivalstva, ki si lastijo iste predele zemlje.

Evropa mora seveda Nigeriji pomagati pri teh ukrepih, vendar mora tudi pritisniti na državo, kajti spirala nasilja se mora dokončno ustaviti.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi sama želim kot drugi poslanci izreči sožalje nigerijskemu ljudstvu ob smrti njihovega predsednika.

Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice ne bo glasovala za predlog skupne resolucije, ki nam je bila danes predstavljen, in noče imeti nič s tem.

Dejansko verjamemo, da se resolucija, v nasprotju z nekaterimi stvarmi, o katerih sem vas pravkar slišala govoriti, v resnici ne loteva vzrokov ponavljajočega se nasilja v tej državi in jih samo delno obravnava, čeprav javno obsojamo to nasilje in dejansko zahtevamo, da storilci kazensko odgovarjajo.

Nigerija je čudovita afriška država, z bogato posvetno zgodovino, s svojimi 140 milijoni prebivalcev pa je daleč najgostejše naseljena država na celini. Lahko bi celo rekli, da bi morala biti bogata država, saj so tam odkrili naftna polja. Po višini BDP je v Afriki na drugem mestu, za Južnoafriško republiko in pred Alžirijo. Vendar pa večina njenega prebivalstva živi pod pragom revščine in Nigerija je edina država z bogatimi zalogami nafte na svetu, ki ima proračunski primanjkljaj.

Najbolj ironično pa je to, da Nigerija uvaža skoraj vse naftne derivate, ki jih njeno gospodarstvo potrebuje, ker nima rafinerijskih zmogljivosti. Poudariti je treba, da so tri njene glavne rafinerije nedelujoče in, kar je še huje, da je njena proizvodnja nafte v zadnjih letih precej upadla zaradi nenehnih napadov na naftna črpališča.

Zakaj je Nigerija v tej situaciji?

Zato ker je ta država očiten primer plenjenja afriških virov s strani nekaterih mednarodnih podjetij, v tem primeru naftnih družb, zlasti pa ene družbe, ki v sodelovanju z nekaterimi našimi vladami izkorišča 40 % nigerijske nafte.

Te družbe postavljajo in odstavljajo vlade v skladu s svojimi potrebami in na škodo prebivalstva v tej državi in njegovih potreb. Delta reke Niger, katere flora in favna sta bili nekoč med najlepšimi na svetu, je postala pravo smetišče. Razlog ni samo v pridobivanju nafte, ampak tudi v tem, da je vsak mesec v pristanišče pripeljanih 500 zabojnikov, polnih najrazličnejših strupenih odpadkov, ki se odvržejo na ogromna odprta odlagališča.

Nigerija je med najbolj skorumpiranimi državami na svetu. Sponzorji uspešnih hunt so si v žepe natlačili več kot 325 milijard EUR od 400 milijard EUR, ki jih država zaslužila z nafto. Kje so ti dolarji? Na bančnih računih v Švici, Združenem kraljestvu in Franciji.

Osebnostno menim, da je to nedopustno, in občutek imam, da je resolucija, ki jo sprejemamo, nedorasla izzivom, ki jih izraz mednarodne solidarnosti Evropske unije Afriki zajema.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vemo, kako težko je vzpostaviti miroljubno sobivanje različnih verskih skupin v Nigeriji, zlasti v odnosih med kristjani različnih veroizpovedi in muslimani. Kot nas opominja tudi resolucija, o kateri bomo glasovali, so razmere izredno kritične: od konca vojaške vladavine v letu 1999 je bilo v verskih ali etničnih konfliktnih ubitih več kot 14 000 ljudi. Govori se o več kot 500 smrtnih žrtvah v preteklih treh mesecih.

Na žalost pa Nigerija ni edina država s konflikti in napetostmi med verskimi skupinami. Zato bi bilo zaželeno, da bi Evropskega parlament pripravil letno poročilo o verski svobodi po vsem svetu, ki se na strukturiran način odziva na problem, ključnega pomena za stabilnost veliko držav. Sklicujem se na izjavo komisarja Rehna, ki ga osebno zelo cenim, v kateri pravi, da je Nigerija zelo revna država: to ne drži, Nigerija je zelo bogata država, vendar pa jo k tlom tišči skorumpiran in nesposoben vladajoči sloj, ki je izropal vire države in spravil v revščino več milijonov državljanov.

To je pravi problem, zato je socialna in gospodarska obnova v tej državi, kot tudi v mnogih drugih afriških državah, odvisna od tega, ali država dobi nov vladajoči sloj, ki spoštuje potrebe državljanov.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, potem ko bo svetovno nogometno prvenstvo v Južnoafriški republiki mimo, bo Nigerija ponovno v središču naše afriške politike. To je velika, bogata država z velikimi socialnimi neenakostmi. Seveda se je znašla tudi sredi konflikta med kitajsko in evropsko potjo k globalizaciji. Trdno sem prepričan, da moramo ostati na evropski poti, kar pomeni nasprotovanje zlorabam in kršitvam človekovih pravic ter tudi pridobivanje tistih ljudi, ki so bili zaprti, za partnerje, ne pa skorumpiranih voditeljev nekaterih klik in skupin v vladi, ki nam prinašajo le kratkoročne koristi. V tem primeru moramo podpreti resolucijo in tudi tisto, kar je povedala gospa Vergiat. Njen domet je dovolj velik, pomembno pa je, da se EU zavzema za človekove pravice. Ne smemo tolerirati tistega, kar namerava Kitajska storiti v Nigeriji, in niti njenega nespoštovanja človekovih pravic.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nasilje ne rešuje konfliktov, samo povečuje njihove tragične posledice. Ne samo da je nasilje napačno, nemoralno, nepravilno in nehumano, ampak se tudi ne splača: ne prinaša koristi. To je najmanj učinkovit način iskanja rešitve za probleme, ki prizadenejo celotno regijo, kajti če element, ki sproži nasilje med krščansko manjšino in muslimani, ni samo verski fundamentalizem, ampak tudi pomanjkanje gospodarskega razvoja, ki povzroča zamere in napetosti med različnimi etničnimi skupinami, potem mora Evropska unija skupaj z Afriško unijo in celotno mednarodno skupnostjo zvezno vlado Nigerije (ki je odgovorna za veliko vidikov te situacije) pripraviti do tega, da dojamе, da je spodbujanje civiliziranega in miroljubnega sobivanja različnih etničnih pripadnikov in skupin v državi dejavnik prednosti za vse in za celotno prebivalstvo.

Poleg vzpostavitve ustreznega preiskovalnega sistema, kot so mnogi zahtevali, in zatrtja odgovornih za grozljivo prelivanje krvi v preteklih mesecih – upam si reči tudi v preteklih letih – je treba prevzeti tudi vsakršno možno pobudo za podporo dialogu med različnimi etničnimi in verskimi skupinami po eni strani ter po drugi strani za postavitev novega vladajočega sloja, kot so že mnogi predlagali.

S to resolucijo upamo, da bomo končno razjasnili, da je rešitev za konflikte, zlasti za državo, kot je Nigerija, ki je tako bogata s surovinami – še posebej z nafto –, v izboljšanju dostopa do virov in njihovi boljši razdelitvi; verjamem, da lahko sporazum, podpisan 12. decembra 2009 med Zvezno republiko Nigerijo in Evropsko komisijo, predstavlja močno spodbudo v to smer.

Danes pa je varnost odvisna od nešteti problemov v tej državi, kjer glavna grožnja ni konflikt sam po sebi, ampak razlogi, ki so ustvarili in sprožili konflikt: tu moramo ukrepati, če želimo pomagati Nigeriji na njeni poti k pravemu gospodarskemu in demokratičnemu razvoju.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Tudi sama se pridružujem vsem tistim, ki so izrekli sožalje nigerijskemu ljudstvu ob sinočnji smrti njihovega predsednika.

Na žalost se je zaradi tega pojavil nov dejavnik tveganja, poleg že obstoječih napetosti: neobstoj središča oblasti v državi, ki jo nasilje hudo pretresa. Kot vam je znano je bilo v začetku tega leta pomorjenih več kot 300 muslimanov. Niti dva meseca pozneje so v samo dveh urah umorili podobno število kristjanov. Trenutno so samo vojaške sile na ulicah tiste, ki preprečujejo načrtovano maščevanje nekaterih kristjanov in muslimanov.

Po mojem mnenju je glavni problem v tem trenutku, kako ohranjati red, da se preprečijo nova grozodejstva. S tem v mislih pozivam k mednarodni prisotnosti. Drugič, pojavlja se problem nekaznovanosti, ki velja na splošno na vseh afriških območjih konfliktov. Takoj ko bo vse večje število množičnih zločincev aretiranih in obsojenih, bomo nasilje upadlo. Mednarodna skupnost mora ponovno sodelovati na specifičen način. Dokazala je, da je občutljiva na probleme na Balkanu in Srednjem Vzhodu, noče pa videti trpljenja v Afriki.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, živo se spominjam, ko sem kot deček na televiziji videl grozljive podobe državljanske vojne v nigerijski regiji Biafra. Po štiridesetih letih se je na žalost bore malo spremenilo. Grozljivi prizori iz Josa, kjer je bilo več sto nedolžnih ljudi brutalno poklanih, nas opominjajo, da je Nigerija kronično nestabilna država.

Videti je, da so etnične, verske – zlasti med kristjani in muslimani –, plemenske, kulturne in gospodarske napetosti postale že značilnost Nigerije. Sedanja negotovost zaradi včerajšnje smrti predsednika – izrekam sožalje nigerijskemu ljudstvu – bodo nedvomno pripeljale do boja za oblast, kar bo stopnjevalo nestabilnost v tej veliki afriški državi. Zaskrbljen sem torej zaradi dolgoročne trajnostnosti Nigerije kot unitarne države. Nekateri, vključno s samosvojim libijskim predsednikom Gadafigem, so kontroveržno predlagali, da bi se morala Nigerija razdeliti na dva dela. Seveda je videti, kot da je Sudan – ki je še ena od držav, razdeljenih na muslimanski sever in krščanski jug – pripravljen, da se naslednje leto razdeli na dva dela. Ta verjetna delitev

bo pomenila precedens, da kolonialne meje v Afriki niso več nedotakljive, kar bo sprožilo številna zanimiva vprašanja o prihodnosti Afrike.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, ta grozljiv pokol v zvezni državi Plateau v Nigeriji januarja in marca je povzročil več sto nedolžnih žrtev, med katerimi je zelo veliko žensk in otrok. Čeprav so sektaške in plemenske delitve dejavniki tega in drugih grozljivih pokolov, pa moramo prave vzroke poiskati globlje.

Preteklo kolonialno vmešavanje in brutalno osvajanje Afrike, ki je pogosto izkoriščalo razkole med skupnostmi in plemeni, je pustilo trajno zapuščino. Pred kratkim je analiza novic BBC pokazala, da analitiki kljub temu, da do nasilja prihaja med muslimani in kristjani, ugotavljajo, da so osnovni razlogi politični in gospodarski, pri čemer mislijo na izredno revščino večine nigerijskega ljudstva in odkrito korupcijo vladajočih elit.

Nigerija je po svojih naravnih virih in rudninah, vključno z nafto, ena najbogatejših držav na svetu. Žal pa skorumpirane lokalne elite in tuje multinacionalke, vključno z družbo Shell Oil, poberejo levji delež tega bogastva in dopuščajo, da pretežen del nigerijskega ljudstva živi v izredni revščini. Podpiram svoje kolege iz socialdemokratskega gibanja v Nigeriji, ki zahtevajo, da se bogastvo Nigerije prenese v javno last in pod demokratičen nadzor večine prebivalstva, delavcev in revnih. S pomočjo tega bogastva je mogoče zgraditi dostojno življenje za vse ljudi Nigerije in tako tudi premostiti medverske razkole. Edina druga možnost je razpad Nigerije in nadaljevanje barbarskih grozodejstev nad ljudmi.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Nigerija je pomembna država – zelo pomembna država. Zato nas zanima, kaj se je zgodilo 7. marca v bližini mesta Jos.

Problem v osrednji Nigeriji ni samo ta, da so bili pobiti ljudje kristjani, kajti januarja letos so bili pobiti tudi muslimani. V primeru Nigerije se verskim delitvam pridružujejo še številne druge delitve, od katerih so bile nekatere že omenjene: gospodarske, etnične in socialne. Vendar pa obstajata še dve drugi vrsti delitve: zgodovinska – kajti v tem delu države kristjani veljajo za domačine, muslimani pa za prišleke, kljub temu, da tam živijo že dve ali tri generacije – in celo politična. Praviloma kristjani podpirajo Ljudsko demokratsko stranko, muslimani pa opozicijsko Vsenigerijsko ljudsko stranko. Zato obstaja zelo veliko razhajanj in teh dogodkov ne smemo obravnavati kot očitne primere verskega preganjanja.

Nigerijska ustava zagotavlja versko svobodo: svobodo spovedi, svobodo čaščenja in pravico do spremembe lastne vere. Morda menite, da je sklicevanje na nigerijsko ustavo naiven pristop, vendar pa bi vas želel spomniti, da so vrednote, ki izhajajo iz najstarejše napisane ustave – ameriške – in najstarejše napisane ustave v Evropi – poljske – še vedno veljavne in imajo trajno vrednost. Zato pozivamo zvezno vlado Nigerije, guvernerje in lokalne oblasti, da rešijo ta problem, ne samo v imenu naših vrednot, ampak tudi v imenu vrednot in načel iz njihove lastne ustave. Menim, da je pomembno, da jih opomnimo na njihove lastne dokumente.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, želim izraziti svoje globoko obžalovanje zaradi nasilja, ki je izbruhnilo na območju mesta Jos in povzročilo smrt več sto ljudi. To je samo primer več, ki dokazuje, kako pomemben je proces sprave, ki ga je treba vzpostaviti, da se doseže miroljubno sobivanje severnega muslimanskega prebivalstva in južnega krščanskega.

Rada bi vas opozorila, da so grozodejstva večinoma posledica trpljenja in zatiranja tistih prebivalcev, ki živijo na območjih, bogatih z nafto, in nimajo nobene koristi od splošnega razvoja države. Pozivamo nigerijske oblasti, da zagotovijo enakomernejši in bolj demokratičen razvoj vseh družbenih skupin v državi ter zaščito in izvajanje osnovnih človekovih pravic. Nazadnje pa želim danes izreči tudi sožalje nigerijskemu ljudstvu ob smrti njihovega predsednika.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi sam se pridružujem vsem tistim, ki so izrekli sožalje nigerijskemu ljudstvu ob smrti njihovega predsednika Umaruja Yar'Adue.

V svojem govoru želim izpostaviti dvoje. Najprej naj začnem z izjavo Nigerijca, ki so ga vprašali za mnenje, kaj je vzrok za zlo v tej državi. Zelo jasno je povedal: „Vidimo, da so ljudje, ki so odgovorni za grozodejstva in zločine, obtoženi, nato pa izginejo v glavno mesto in ne vidimo jih nikoli več“. Z drugimi besedami, nobene javne odgovornosti ni za storjene zločine.

Drugič, želim poudariti, da moramo upoštevati verske vidike konflikta. Veliko govornikov doslej je reklo, da gre sicer za verski vidik, vendar pa je v glavnem vse povezano s socialnimi in gospodarskimi zadevami. Dejansko je začasni predsednik Goodluck Jonathan ta vidik upošteval in je verske voditelje povabil k dialogu. Pri tem ga moramo podpreti.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospod predsednik, prizori, ki smo jih nedavno videli na različnih televizijskih programih, so bili šokantni. Prizori nekakšnega zmagoslavnega prikazovanja umorjenih v mestu Jos in v njegovi okolici so bili šokantni. Kot je dejal gospod Mauro, za nasilje ni opravičila, kajti nasilje je samo po sebi zlo. Kot evropska družba in kot poslanci Evropskega parlamenta ne smemo ignorirati tega, kar se je zgodilo. Zato z vsem srcem podpiram resolucijo.

Ne glede na vzroke, ki so srž konflikta in nanje gledamo kot na ozadje nasilja, se želimo odzvati, tako da bodo v Nigeriji, državi, ki nam je ne glede na vse draga, človekove pravice in državljanske svoboščine spoštovane. Ob tej priložnosti bi tudi izrazil sožalje nigerijskemu ljudstvu ob smrti njihovega predsednika.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, hvala za današnjo zelo resno in odgovorno razpravo. Veliko vas je izpostavilo kompleksnost družbenih problemov v Nigeriji. Strinjam se z vami, Komisija pa se zaveda zapletenosti teh problemov. Še naprej gojimo svoje predano partnerstvo z Nigerijo in lahko se samo strinjam z vami, kako pomembno se je boriti proti korupciji in nekaznovanju, kajti korupcija je žal globoko ukoreninjena in zavira družbeni napredek in demokratičen proces v tej državi, bogati z naravnimi viri, ter tako škoduje življenju navadnih ljudi.

Nigeriji dajemo močno in konstruktivno podporo. Uporabljamo velik razpon instrumentov, od diplomacije do razvoja, Komisija pa z diplomatskimi sredstvi, ki jih ima na voljo, svojo pozornost še naprej posveča zaježitvi nasilja v Nigeriji.

Naslednji forum, kjer bomo to zelo pomembno vprašanje obravnavali na visoki ravni, je ministrsko srečanje med EU in Nigerijo letošnje jesen, in takrat se bomo tej zadevi prav gotovo posvetili.

Predsednik. – Naj končam razpravo z obvestilom, da sem prejel sem sedem predlogov resolucij⁽¹⁾ na podlagi člena 110(2).

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.00.

Pisne izjave (člen 149)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Že preveč dolgih let je to ozemlje, ki ima toliko naravnih virov, prizorišče ravno tolikšnega števila humanitarnih tragedij, množičnih pobojev in medetničnih spopadov zaradi gospodarskih in družbenih razlogov. Vseeno bi želela spomniti na besede katoliškega misijonarja, ki je živel in delal v Nigeriji: oče Piero Gheddo je pred kratkim povedal, da so bili še 20 let nazaj odnosi med muslimani in kristjani na osrednjih in severnih območjih Nigerije nedvomno težki in zaznamovani z oblikami protikrščanske diskriminacije, vendar pa nikoli niso dosegli tako množičnega nasilja, kot smo mu bili priča v zadnjem desetletju. Vendar pa je duhovnik pojasnil, da je krivda za to, da se je situacija v zadnjih letih še poslabšala, tudi v širjenju vpliva islamskega ekstremizma, ki ga odraža ideologija Al Kaide, v Nigeriji, zlasti v 12 državah na severu, ki so sprejele šeriatsko pravo kot veljavno pravo. Zato se strinjamo, da različne etnične skupine v Nigeriji v svojih različnih veroizpovedih najdejo idealen izgovor za izvajanje masovnih zločinov nad drugimi. Vseeno pa moramo upoštevati, da je bila ta gosto naseljena afriška država, ki je že dolga leta žrtev neprekinjene politične nestabilnosti, v zadnjih letih priča valu islamskega ekstremizma, ki ga ne smemo ignorirati.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Če je najvišja vrednota Evropske unije pravica do samoodločbe oziroma, z drugimi besedami, pravica do spoštovanja načel in vrednot lastne vesti, potem bi morali vse oblike netolerance in sovraštva, ki neposredno vodijo v umore in pokole zaradi rase, etnične pripadnosti ali vere, takoj in odločno obsoditi. Vendar pa ta obsodba ne bi smela biti omejena samo na besede. Vključevati bi morala ukrepe, ki bodo zagotavljali miroljubno sobivanje v prihodnosti.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, bi želel izraziti svojo globoko žalost ob novici o nemirih v nigerijskem mestu Jos v januarju in marcu, v kateri je umrlo več sto kristjanov in muslimanov. Ne smemo pozabiti, da se takšni grozljivi dogodki v Josu niso zgodili prvič. Boj med pripadniki obeh ver poteka že od leta 2001. Dejstvo, da ta napetost, ki se občasno sprevrže v odkrite konflikte, traja že desetletje, potrjuje pomembno vlogo, ki jo mora igrati država pri spodbujanju procesa sprave. Zapleteno ozadje konflikta kaže na globino razkolov. Nigerijski kristjani in nigerijski muslimani se ne razhajajo samo v veri. Na vrhu osnovne delitve je zgodovinska delitev, kajti v regiji, kjer se pojavljajo nemiri, veljajo kristjani

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

za domačine, muslimani pa za tujce. Ti delitvi se odražata tudi v podpori kristjanov in muslimanov različnim političnim skupinam, kar je nekakšno podaljšanje konflikta. Da pa zgodbo nekoliko skrajšam, naj povem, da konflikt izvira iz verskih razlik in nesposobnosti oblasti ali njene nezmožnosti zagotoviti miroljubno sobivanje obeh skupin. Letos jeseni bo potekalo ministrsko srečanje med EU in Nigerijo in menim, da bi moral biti ta problem na dnevnem redu. Poleg tega bi si morala Komisija po svojih močeh prizadevati, da uporabi razpoložljive instrumente diplomacije in izboljša razmere v Nigeriji.

(Seja je bila med čakanjem na začetek glasovanja za nekaj minut prekinjena.)

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

5. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

6. Prizadevanja Unije za boj proti korupciji (pisna izjava): gl. zapisnik

Predsednik. – Pisno izjavo 0002/2010 o prizadevanjih Unije za boj proti korupciji, ki so jo vložili Monica Luisa Macovei, Simon Busuttil, Luigi de Magistris, Ana Gomes in Bart Staes, je podpisala absolutna večina poslancev Parlamenta. V skladu s členom 123 bo posredovana naslovníkom in objavljena skupaj z imeni podpisnikov v Sprejetih besedilih seje z dne 18. maja 2010.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila tistim poslancem, ki so podprli in podpisali to deklaracijo, in bi ob tej priložnosti pozvala Komisijo in Svet, da v Evropski uniji vzpostavita trden in močan protikorupcijski nadzorni mehanizem. Pozivam države članice, da pokažejo politično voljo in okrepijo svoj boj proti korupciji, še preden bo prepozno.

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

7. Čas glasovanja

7.1. Sklep o nesklicu konvencije o spremembi pogodb zaradi prehodnih ukrepov glede sestave Evropskega parlamenta (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Sprememba pogodb – prehodni ukrepi glede sestave Evropskega parlamenta (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgizistan (B7-0246/2010)

– Pred glasovanjem:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, to je ustna sprememba, ki jo je predložil moj kolega gospod Brok, ki pa žal danes zjutraj ne more biti z nami.

Šlo bi za spremembo odstavka 5 in bi za sklicevanjem na volitve 10. oktobra dodala: „da se okrepi demokracija in politična odgovornost“.

(Parlament je sprejel ustno spremembo)

– Po glasovanju o spremembi 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, to se nanaša na ustno spremembo točke 13, s tem ko poziva Komisijo, da preveri trenutne razmere: možnost zagotovitve humanitarne pomoči po tem, ko so bile preverjene razmere.

(Parlament je sprejel ustno spremembo)

7.4. Električna vozila (B7-0261/2010)

7.5. Uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila

7.6. Sporočilo Komisije o boju proti raku: evropsko partnerstvo (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Uporaba informacijskih in komunikacijskih tehnologij za olajšanje prehoda na energetsko učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Bela knjiga Komisije z naslovom: „Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“ (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– Pred glasovanjem:

Vittorio Prodi, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podnebne spremembe predstavljajo resnično grožnjo, s katero se moramo soočiti, kljub različnim obsegom njihovih vplivov na naše države. Degradacija ekosistemov bo hudo prizadela zdravje naših gospodarstev in evropskih državljanov. V preteklosti smo že pozvali k podnebni diplomaciji in pravičnosti: sedaj ju moramo vzpostaviti in biti pri tem enotnega mnenja.

Prepričan sem, da mora Evropska unija še naprej ostati vodilna sila v boju proti podnebnim spremembam in da bo vsakršno odlašanje z izvedbo ukrepov, izjemno povečalo okoljske, socialne in gospodarske stroške. Najprej se moramo zavedati osrednje vloge lokalnih in regionalnih oblasti ter potrebe po sodelovanju z njimi, da bi tako bilo mogoče usklajevati okoljske in gospodarske inovacije, ki jih je spodbudil tehnološki napredek.

S spremembo bele knjige pozivamo Komisijo in države članice, naj spodbujajo javno-zasebna partnerstva, saj bi s tem pomagale financirati vse pobude, povezane s politikami prilagajanja. Skrbeti moramo za vsak kvadratni meter našega ozemlja, da bi ohranili zemljo in zadržali vodo, ter tako preprečili erozijo in napolnili vodotoke tudi s pomočjo neposrednega dovajanja površinskih voda. Da bi lahko izvedli prilagoditev, je potreben sistematični pristop, ki vključuje obnovljive vire energije.

Vsem svojim kolegom, ki so pripomogli k uspehu tega poročila, se želim toplo zahvaliti.

(Aplavz)

7.9. Zaščita finančnih interesov Skupnosti - Boj proti goljufijam - Letno poročilo 2008 (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Evropska investicijska banka (EIB) - letno poročilo 2008 (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Množična grozodejstva v nigerijskem mestu Jos v januarju in marcu (B7-0247/2010)

– Pred glasovanjem:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, kot je bilo razvidno iz razprave, predlagam vključitev naslednje ustne spremembe v odstavek 6: „poziva nigerijske oblasti, naj preprečijo nedavno namero guvernerjev nekaterih nigerijskih držav dejansko usmrtiti na smrt obsojene zapornike, da bi zmanjšali prenatrpanost v zaporih, saj bi to predstavljalo hudo kršitev človekovih pravic; poziva guvernerje držav, naj se vzdržijo in nadaljujejo *de facto* moratorij; opozarja, da je izvajanje smrtne kazni v nasprotju z mednarodnimi zavezami Nigerije“.

(Parlament je sprejel ustno spremembo)

– Pred glasovanjem o točki 7

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, s spremembo naj bi vprašanja o svobodi misli, vesti in veri in prepričanju postala del dialoga med Evropsko unijo in Nigerijo, v sklopu – in to so dodatne besede – političnega dialoga, ki temelji na sporazumu iz Cotonouja.

(Parlament je sprejel ustno spremembo)

8. Obrazložitve glasovanja

Predsednik. – Nadaljujmo z obrazložitvami glasovanja.

Poročilo: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Komisija je po večkratnih zahtevah Parlamenta predložila uredbo o financiranju zavarovalnih provizij. Podprla sem sprejetje tega pravnega akta, saj je za vse potnike pomembno, da se pri določevanju zavarovalnih provizijah upoštevajo odločna, pregledna načela. Potrošniki morajo biti prepričani, da se prihodek, pridobljen iz naslova zavarovalnih provizij, uporablja izključno za kritje stroškov.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Po mojem mnenju je dobro, da sta Komisija in Evropski parlament vključena v urejanje stroškov za varnost in zaščito potnikov v zračnem prometu.

Vendar pa menim, da je trenuten pristop ustanavljanja organov, ki bodo opravljali takšen nadzor, nebiten in napačen. V času, ko Evropa potrebuje denar, da bi pomagala Grčiji in v času, ko Evropa potrebuje denar za gospodarski razvoj, je ustanavljanje novih organov, ki praktično ne bi počeli nič drugega, kot izvajali neke vrste nadzor, neodgovorno in nepremišljeno ravnanje z denarjem davkoplačevalcev in menim, da to ne bo prineslo dobrih rezultatov.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Gospod predsednik, izraziti želim zadovoljstvo, da sem lahko glasoval za razširitev pristojnosti uredbe, saj se nanaša na nadomestne avtomobilске dele z vidika dostopnosti uporabnikov avtomobilov tako do delov s certifikatom in tistih brez njega. To smo storili v zadnjem trenutku, vendar smo se odzvali na potrebe naših državljanov. Zagotavljamo kakovostne nadomestne dele po razumni ceni.

Poročilo: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, dobro je, da smo včeraj zaključili s prvo obravnavo prenovljene dokumentacije, ki se nanaša na omrežja TEN-T. Vendar pa obstaja zelo pomemben vidik te prenove, tega kodificiranega besedila, ki se nanaša na celotno preoblikovanje omrežij TEN-T v naslednjem desetletju.

O tem preoblikovanju moramo ponovno premisliti, ga poenostaviti in racionalizirati znotraj Evrope na takšen način, da bo povezljivost resnično zagotovljena. Glede na trenutne neugodne gospodarske razmere, v katerih živimo, moramo razmisliti o razvoju tega omrežja, ali delu tega omrežja in to ne le v okviru proračunskih sredstev, ki so nam na voljo. Pripraviti moramo novo pot in delo, s katerim bomo lahko prek teh omrežij, gospodarstvo ponovno postavili na noge.

Bolj kot kadar koli prej je nujno, da si poleg korakov, ki smo jih izvedli včeraj, prizadevamo delati v to smer.

Poročilo: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Glasovala sem za spremembo tega pravnega akta, saj sam bo pomagala uresničiti cilje, dogovorjene v sklopu Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, sprejetega leta 2008. Menim, da bo poenostavitev financiranja pospešila naložbe v sofinanciranje v državah članicah in regijah, prav tako pa bo povečala vpliv, ki ga imajo ukrepi na gospodarstvo kot celoto, predvsem prek srednje velikih podjetij in delodajalcev. Poenostavitev in obrazložitev pravil kohezijske politike, ki izhaja iz praktičnih potreb, bosta vsekakor pozitivno vplivali na hitro izvajanje načrta in naše obravnavanje novih problemov.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Ta gospodarska recesija je močno prizadela številne države, upad gospodarstev številnih držav članic Evropske unije pa je presegel 10 %. Zaradi tega pozornost Evropske unije ni zelo pomembna le za stare države članice Evropske unije, ampak tudi za tiste, ki so se Evropski uniji pridružile nedavno in ki so deležne ugodnosti iz strukturnih skladov in Evropskega socialnega sklada. Strukturni skladi so pomemben instrument, ki lahko pomaga državam članicam, soočenim z resno

gospodarsko upočasnitvijo, da si opomorejo. Zaradi tega verjamem, da bodo to lahko počele učinkoviteje, ko bodo zahteve za pridobitev strukturnih skladov poenostavljene.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad so dokazali, da so ustrezni instrumenti, ki so v veliko pomoč ozemeljskemu razvoju in tudi pri odzivanju na posledice gospodarske krize, ki v Evropi in svetu divja že nekaj časa.

V zvezi s tem pozdravljam predlog za poenostavitev postopkov za sprostitev financiranja in za lažja izplačila upravičencem različnih programov, vključenih v omenjene sklade. Prav tako sem naklonjen zagotavljanju dodatnih obrovov predfinanciranja v 2010 za tiste države članice, ki jih je gospodarska kriza najhuje prizadela.

Poročilo: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Szájerja in rad bi se mu zahvalil za odlično analitično delo, ki ga je opravil ob upoštevanju novosti, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba.

Ob upoštevanju obsežnih in številnih posledic, ki jih bodo imeli delegirani akti v zakonodajnem postopku, se še posebej strinjam z željo Parlamenta, da bi za te delegirane akte veljali dobro opredeljeni in jasni pogoji in bi tako bilo mogoče zagotoviti učinkovit demokratičen nadzor v Parlamentu. Da bi bilo mogoče izvesti kakršne koli potrebne prilagoditve, bo treba predvsem v praksi preveriti, kako bo ta nov sistem deloval.

Poročilo: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, povedati želim, da sem v celoti podprla to poročilo, ki govori o dobrem počutju živali. Vendar pa imam nekaj zadržkov glede tega, kakšno zakonodajo Parlament in EU sprejemata na tem področju.

Želim, da bi naš pristop k dobremu počutju živali temeljil na znanosti in ne na čustvih. Uvedli smo zakonodajo, ki v številnih primerih ne temelji na znanosti, evropske proizvajalce, evropske kmete pa postavljamo v zelo neugoden položaj.

Naj izrazim zaskrbljenost in nejevoljo nad dejstvom, da je se je Komisija v tem tednu odločila, da bo obnovila pogovore z državami Mercosur. S to odločitvijo ogrožamo prihodnost evropskih kmetov, predvsem prašičerejcev, govedorejcev in rejcev perutnine. Komisijo sprašujem, ali bo uporabila enake standarde za dobro počutje živali in proizvodne standarde za izdelke, uvožene iz tretjih držav, kot jih uveljavlja v Evropski uniji. Če ne, je to sramota za vse.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, dobro počutje živali je nedeljivo. Biti mora standardizirano in potrebujemo njegovo globalno opredelitev.

Glede standardizacije bi morali prenehati z uvajanjem novih predpisov in standardov ter bi morali najprej poskrbeti, da bi znotraj Evropske unije obstoječe predpise izvajali na enoten način.

V zvezi z globalizacijo se moramo bolj potruditi pri zagotavljanju, da bodo za uvoz v Evropsko unijo iz tretjih držav veljali enaki standardi in smernice, kot veljajo v Evropski uniji sami.

Potrošniki imajo pravico, da kupujejo zdravo hrano, ki je bila pridelana na zdrav način.

Poročilo: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, da ne pozabim, v galeriji imam skupino obiskovalcev iz irskega vzhodnega volilnega okrožja in rada bi jih pozdravila. Zdi se mi zelo pomembno, da naši obiskovalci in državljani vidijo, kako Parlament deluje in kot lahko vidite, so danes zjutraj budni in zainteresirani!

Glede tega določenega poročila, poročila gospoda Le Folla, je Parlament pred kratkim gostil enega izmed članov skupine the Beatles, ki pravi, naj jemo manj mesa. Menim, da moramo v zvezi s kmetijstvom in podnebnimi spremembami uporabiti najboljše razpoložljive tehnologije za zmanjšanje emisij, ki nastanejo v kmetijstvu, saj vsi vemo, da moramo globalno proizvesti več hrane in ne manj. To bomo morali storiti z manjšimi viri, manj zemlje, manj vode in pod pritiskom podnebnih sprememb, zato potrebujemo najboljše možne raziskave; menim, da moramo zagotoviti javno financiranje z zasebnim partnerstvom, da bodo naši kmetje in prehranska industrija proizvajali hrano na podnebju prijazen način.

Predsednik. – Hvala, gospa McGuinness in pozdrav vaši skupini obiskovalcev.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi podal tri kratke pripombe na poročilo.

Prvič, kmetijstvo v primeru podnebnih sprememb ni problem, ampak rešitev.

Drugič, smo v začetni fazi raziskav podnebnih sprememb, kljub dejstvu, da mediji včasih dajejo nasprotni vtis. V naših raziskavah podnebnih sprememb moramo upoštevati in spremljati teorije in rezultate, ki niso del prevladujočega razmišljanja.

Tretjič, izvesti moramo vse potrebne in ustrezne ukrepe, ki ne vključujejo dodatne birokracije, hkrati pa moramo zagotoviti, bodo ti ukrepi z gospodarskega vidika učinkoviti. Na osnovi tega je na primer evropska okvirna direktiva o varstvu tal kontraproduktivna in ne bo prinesla zelenih rezultatov.

Poročilo: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, upam, da so vsi v galeriji za obiskovalce navdušeni! Običajno za govor nimamo toliko časa na voljo, vendar me ta poročila na področju kmetijstva in proizvodnje živil še posebej zanimajo.

To poročilo govori o tem, kako nam uspeva ohraniti kmete na področjih, kjer so pogoji in zemlja zelo težavni, saj vemo, da kmetje najboljše skrbijo za krajino, vendar pa za preživetje na teh področjih potrebujejo denar. Izpostavila bi le osem biofizičnih meril, ki jih predlaga Komisija in za katere menim, da bodo preveč restriktivna, ko bodo sprejeta. Upoštevati moramo različne pogoje tal v Evropski uniji. V moji državi članici, na Irskem, obstaja zaskrbljenost, da bi lahko ta merila, če jih bomo uvedli v atlantski regiji, povzročila težave za tamkajšnje kmete.

Komisijo želim pozvati, naj pri pripravi zakonodajnega besedila upošteva te pomisleke. Komisija je povedala, da kmetje upravljajo krajino bolje in ceneje, kot bi bilo to mogoče s katero koli drugo možnostjo, ki nam je na voljo, poskrbimo torej, da bodo lahko preživeli v teh regijah.

Poročilo: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, glasovala sem za resolucijo Parlamenta o novi digitalni agendi za Evropo, saj verjamem, da zagotavljanje dostopnega in enostavnega dostopa do širokopasovnega interneta za celotno prebivalstvo, strateška prednostna naloga za Evropsko unijo.

Razširitev uporabe interneta pomeni širitev in razvoj svobode izražanja državljanov, s tem ko daje prednost njihovem sodelovanju v demokratičnem življenju in omogoča širitev znanja in inovacij. Izpostaviti želim, da bi razširitev širokopasovnega interneta v Evropi zagotovila večjo svobodo informiranja. Kot je izpostavil Eurostat, ne smemo pozabiti, da imamo v Evropi dve ali mogoče celo tri hitrosti dostopa do interneta. Italija, predvsem v nekaterih regijah, kot tudi Grčija, Romunija, Bolgarija in Portugalska so najmanj razvite države v tem pogledu.

Ni naključje, da je bila Italija na lestvici medijske svobode za leto 2009, ki ga pripravlja Freedom House, med delno svobodnimi državami, na zadnjem mestu v zahodni Evropi, skupaj s Turčijo in 72 v svetu, skupaj z Republiko Benin in Indijo, tik za Kraljevino Tonga. Upam, da se bo italijanska vlada, zahvaljujoč tem resolucijam in načelom, ki so bila omenjena, odločila za čim prejšnjo sprostitev naložbe v višini 800 milijonov EUR, ki je bila namenjena odpravi digitalne razdvojenosti v Italiji in kar po navedbah Giannija Lette, namestnika sekretarja v italijanskem ministrskem svetu, trenutno ni prednostna naloga.

Poudariti želim, da kakovost storitve v Italiji ne ustreza trenutnim potrebam in da se potrošniške organizacije že več let pritožujejo, da stroški dostopa spadajo med najmanj konkurenčne v Evropi.

Predsednik. – Le kot informacija za naslednjič, za obrazložitev glasovanja bomo imeli le eno minuto.

Besedo predajam najboljši govornici danes in to je gospa McGuinness.

Poročilo: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, hvala vam za potrditev. Našim obiskovalcem bi morala povedati, da običajno zahtevamo tišino, vendar smo danes uvidevni, hkrati pa se zahvaljujem gospodu Higginsu, da mi je dal besedo.

O tem sem že govorila in občutek imam, da se Parlament včeraj ni zavedal, da poročila gospoda Salafranca Sánchez-Neyra nisem podprla. Najbolj me skrbi odločitev o obnovitvi dvostranskih pogovorov z državami Mercosur na dveh različnih ravneh.

Najprej, do tega je prišlo pred morebitno obnovitvijo pogovorov s svetovno trgovino in dvostranski dogovor bi lahko bil slabši, kot dogovor na ravni STO. Drugič – in to je povezano – obstajajo resnični pomisleki o razprodaji kmetijstva v Evropski uniji. Ne gre le za moje pomisleke, ki bi temeljili na čustveni podlagi: Komisija sama je povedala, da bo prišlo do resnih posledic za evropsko kmetijstvo, če na teh pogovorih sklenemo dogovor z državami Mercosur. Ponavljam, najbolj bodo prizadeti sektorji govedoreje, prašičereje in vzreje perutnine. Zaradi tega poročila nisem mogla podpreti, kolege pa opozarjam na njegove posledice.

Predlogi resolucij: Srečanje na vrhu med EU in Kanado (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Komisar, voda je dobrina za vse in ne more biti dobrina le za nekaj izbrancev. Ravno to smo hoteli, delegacija italijanske IDV (Italija vrednot) v Skupini zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, potrditi v zvezi s spremembo 10, ki je nasprotovala vsakemu poskusu privatizacije vodovodov, saj je to del celotnega gospodarskega in trgovinskega sporazuma, prav tako pa smo izrazili podporo Kanadskim skupnostim, ki so odločene, da bodo zaustavile privatizacijo vode.

Delegacija Italijanske IDV se je odločila, da bo glasovala za besedilo, saj predstavlja naše vrednote, vrednote, ki potrjujejo potrebo po trajni javni uporabi vode. Prav zaradi tega želim ponoviti, da smo v preteklih dneh predlagali podpisano peticijo za razpis javnega referendumu proti privatizaciji vode in v naši državi smo deležni velike podpore.

9. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospodje, z veseljem vam sporočam, da je v okviru medparlamentarnih zasedanj trenutno na delovnem obisku v Evropskem parlamentu, katerega namen je ustanovna seja Skupnega parlamentarnega odbora EU-Maroko, delegacija maroškega parlamenta, ki jo vodita predsednik parlamenta, gospod Abdel Wahid Al-Radi in predsednik zbornice svetnikov, gospod Mohamed Sheikh Biadillah. Vsem članom te delegacije želim izreči toplo dobrodošlico. Sopredsednika tega prvega skupnega organa med našim parlamentom in parlamentom ene izmed držav Magreba sta gospa Mbarka Bouaida, predsednica parlamentarnega odbora za zunanje zadeve, obrambo države in islamske zadeve ter gospod Panzeri, poslanec v Evropskem parlamentu.

Evropski parlament z veseljem ugotavlja, da so odnosi med EU in Marokom odlični, kar potrjuje tudi sprejetje skupnega dokumenta, ki Maroku podeljuje napreden status. Ta nov okvir za dialog še dodatno krepi odnose z delegacijami Evropskega parlamenta za odnose z državami Magreba in omogoča širše pogovore med EU in Marokom glede zadev skupnega interesa. Upam in zaupam, da je bilo srečanje, ki je potekalo v Evropskem parlamentu, plodno in da bo aktivno prispevalo k zbliževanju dveh parlamentov.

10. Obrazložitev glasovanja (nadaljevanje)

Predlogi resolucij: Prepoved uporabe tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu v EU (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Želim, da bi prišlo do prepovedi uporabe cianida v rudarstvu, ki bi se nanašala na celotno Evropsko unijo. Želim, da bi lahko v prihodnosti popolnoma odpravili te tehnologije ter tako preprečili nadaljnje resne naravne nesreče, pri katerih v naše vodne vire pridejo strupene snovi. Takšen primer smo imeli na Madžarskem, ko je pred 10 leti reka Tisa skoraj ostala brez življenja. To je prizadelo tudi Slovaško, saj se je nesreča zgodila blizu meje, v bližnji prihodnosti pa namerava odpreti rudnike, v katerih bi se za pridobivanje zlata uporabljala enaka tehnologija. To in podobna vprašanja ne predstavljajo sporov med dvema državama EU, v našem interesu je, da imamo vzdržnejšo okoljsko politiko. Zaradi tega sem glasoval za, zaradi tega se želim pridružiti zagovornikom tega ukrepa.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, nadaljevali bomo s prepovedjo uporabe tehnologij na cianidni osnovi, saj – kot je pravkar omenil moj kolega poslanec – so povzročile in še povzročajo resne škodljive okoljske vplive in resno ogrožajo zdravje ljudi in živali.

Z našim glasovanjem smo želeli izraziti jasno željo delegacije italijanske IDV (Italija vrednot) Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, ne pa se dogovarjati o temeljih pravicah, kot je zdravje državljanov in naravnega okolja, s tem ko so izpostavljeni gospodarskim interesom peščice sistemskih proizvajalcev. Glede tega naj povem, da ker gre za sisteme za pridobivanje zlata in ne krompirja, bi lastniška podjetja lahko zelo enostavno namenila zadostne gospodarske in finančne vire za raziskavo tehnologij, ki so skladne z okoljsko in zdravstveno varnostjo.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Rad bi se zahvalil skoraj 500 kolegom poslancem, ki so z veliko večino glasovali proti uporabi tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu. Beseda „cianid“ je sinonim za „smrt“. To jasno glasovanje bo nam, Romunom, zelo koristilo. Eno izmed največjih naravnih nahajališč na svetu leži v Transilvaniji. Strokovnjaki ocenjujejo, da vsebuje 300 ton urana visoke čistoče, 800 ton zlata in 2 000 ton srebra, če pri tem ne omenjamo velikih količin žlahtnih kovin in elementov. Požrešne mafijske skupine, tako lokalne, kot tudi čezmejne, stikajo okoli teh zakladov, pri tem pa nenehno stopnjujejo agresivnost propagande, ki je polna najneumnejših laži.

Uporaba tehnologij na cianidni osnovi je povzročila veliko nesrečo, s tem ko je bilo zastrupljeno okolje, zaradi česar so bile porušene štiri gore, uničenih devet pokopališč, osem krščanskih cerkva pa zravnanih z zemljo. To pa ne vključuje izginotja 1 700 kilometrov rimskih galerij, pri čemer so izginile tudi ruševine rimske trdnjave, arheološkega bisera, ki ga je UNESCO opisal kot mesto edinstvene kulturne dediščine sveta. Evropi ima zadosti en Černobil in ne potrebuje še enega.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Včeraj sem glasoval proti resoluciji, saj so to od mene zahtevale lokalne skupnosti, ki na to prepoved gledajo kot na grožnjo razvoju tega območja.

Prepričan sem, da bi bila sprememba, ki sem jo skupaj z več kot 40 kolegi poslanci predlagal in ki je pozivala k izvedbi študije, s katero bi bilo mogoče pojasniti vprašanje vpliva, častna in razumna gesta. Sicer so bile tukaj izražene strasti namenjene le uničenju možnosti za razvoj nekaterih skupnosti.

Predlog resolucije: Kirgizistan (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, ali vas lahko vprašam, zakaj je številnim poslancem dovoljeno, da tako glasno in surovo govorijo v zasebnih pogovorih, medtem ko drugi poslanci skušajo izraziti svoje misli?

(Aplavz)

Vzdržal sem se glasovanja o resoluciji o Kirgizistanu. Pred petimi leti so se ljudje v Kirgizistanu združili v revoluciji tulipanov, uperjeni proti koruptivnemu režimu in za boljše življenje. Bakijeva vlada, ki je prevzela oblast, je žal uničila upanje v boljše življenje za množice, s tem ko je vzpostavila koruptiven in avtoritaran režim. Žal novo vlado sestavljajo stari prijatelji Bakijeve in ne vzbuja nobenega upanja za novo življenje za ljudi v regiji.

Podprl sem kolege socialdemokrate iz mednarodnega Odbora za delavce v regiji, ki pozivajo k volitvam v nov parlament in hkrati opozarjajo, da se ne bo nič spremenilo, dokler delavci in prebivalci na podeželju ne bodo imeli svojih kandidatov in neodvisne delavske stranke, ki bi zaustavila pogubno privatizacijo v zadnjih 20 letih, se spopadla z neoliberalnim kapitalizmom in uvedla resnične demokratične spremembe in nove institucije, ki bi jih nadzirali delavci in s pristnim načrtovanjem gospodarstva ter Socialdemokratsko federacijo Srednje Azije.

Poročilo: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Zelo sem zadovoljna, da je bil ta dokument sprejet z veliko večino, dejansko mu nihče ni nasprotoval. To je samo po sebi razumljivo, saj zdravje vpliva na vse nas in na naše najbližje. Prav tako čestitam Evropskemu parlamentu, vsem državljanom Evropske unije, pa tudi poročevalcu, za sprejetje takšnih odločitev, ki bodo pripomogle k bolj specifičnim in usmerjenim ukrepom, ki niso namenjeni le zdravljenju tistih z rakom, ampak tudi zagotavljanju preprečevanja nastanka raka. Žal so prognoze, kar se tiče raka, resnično zastrašujoče in naše napore moramo osredotočiti na to, da ga premagamo.

Glasovala sem za sprejetje tega dokumenta, saj verjamem, da je treba na celovit vidik primerov raka in boj proti njemu gledati kot na zelo pomemben del zdravstvene strategije tako Evropske skupnosti kot tudi držav članic. Za zmanjšanje tveganja na področju primerov raka je potrebno kolektivno in usklajeno delo držav članic.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) To poročilo o ukrepih za boj proti raku, govori o pomembnosti preprečevanja v boju proti tej bolezni.

Vemo, da zgodnja diagnoza te bolezni poveča možnost za uspešno ozdravitev. Pojavnost nekaterih oblik raka je mogoče napovedati z genetsko predispozicijo, življenjskim slogom in tako dalje. Menim, da bi obsežnejši presejalni testi lahko predstavljali prve učinkovite in hitre ukrepe za preprečevanje številnih smrti. Naslednji pomemben korak bi bil prenos in širjenje uspešnih metod zdravljenja v vse države Evropske unije, tudi v centre z manj izkušnjami pri zdravljenju raka, da bi se tako povečala učinkovitost zdravljenja.

Vsekakor pa moramo pozdraviti delo gospoda Peterleta v upanju, da bo EU izvedla obsežnejše ukrepe v boju proti tej bolezni.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Gospod predsednik, izraziti želim zadovoljstvo nad delom, ki ga je opravil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, predvsem pa poročevalec gospod Peterle. Ta razvoj partnerstva v boji proti raku, glede vsebine, ki je tako pomembna, kot ta s katero se soočamo, je v čast celemu Parlamentu.

Glede na podatke Svetovne zdravstvene organizacije, vsako leto umre približno 2 milijona evropskih državljanov zaradi tumorja, v približno 10 % primerov pa so bolniki zboleli za rakom zaradi izpostavljenosti kancerogenim snovem pri delu. Prepričan sem, da bi si morale za uresničitev cilja zmanjšati števila novih primerov za 15 % do 2020 s skupnimi ukrepi prizadevati tudi države članice. Evropa mora pokazati, da je enotna tudi na tem področju. Menim, da člen 66, ki lahko zagotovi razpoložljivost zdravil za vse ljudi v vseh državah, ustreza temu temeljnemu načelu.

Gospod predsednik, zato sem glasoval za poročilo.

Poročilo: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, v zadnjih letih smo bili priča izjemnemu razvoju informacijskih in komunikacijskih tehnologij. Ta zabeležen znaten razvoj in rezultati v sektorju IKT so prispevali k razvoju drugih, prej nazadujočih sektorjev, kot je mehatronika, nanotehnologija, nadzorna in merilna tehnologija. Zaradi tega moramo pozdraviti pobudo Komisije glede uporabe IKT pri uresničevanju ciljev EU 2020. Pozdravljam dejstvo, da smo sprejeli ta program in veseli me, da sem tudi sam lahko glasoval zanj. Ključnega pomena je, da uresničimo naše načrtovane cilje do 2020, se pravi, da zmanjšamo emisije ogljikovega dioksida in povečamo energetske učinkovitost. Sektor informacijske in komunikacijske tehnologije je lahko strateškega pomena za program varčevanja z energijo v Evropski uniji in za konkurenčnost Evropske industrije. Vendar pa je za doseganje tega čim prej potrebna podpora standardizaciji merilnih naprav, zagonu raziskovalnih projektov in sprejemanje sklopov ukrepov, ki so namenjeni zmanjševanju porabe, izboljšanju proizvodnje in upravljanju zagotavljanja storitev.

Poročilo: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Gospod predsednik, glasovala sem za in podprla dragoceno delo, ki ga je predstavil gospod Prodi ob zaključku pomembnega dela, ki ga je opravila Evropska komisija.

Zastopam južno Italijo, ki leži na jugu Evrope v sredozemskem bazenu. Naši ljudje nam zaupajo in si ne zaslužijo, da bi bili nepripravljeni na posledice podnebnih sprememb v naših regijah in podežlju, ki je predvsem odvisno od kmetijstva, ribištva in turizma in je v večini primerov sestavljen iz ranljivejših skupnosti in družbenih skupin.

Zato sem prepričana, da je solidarnost med različnimi državami in območji ključnega pomena, pa ne le pri odzivu na to novo strategijo, ki bo zaživela v praksi. Očitno je zelo težko govoriti zaradi vse te zmede; kakor koli, končala bom. Pozdravljam izvedbo instrumenta solidarnostnega sklada, pri katerem sem poročevalka za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki bo služil kot dodatna podpora za hiter in učinkovit odgovor na vplive podnebnih sprememb. Resnično ni mogoče govoriti.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, podpiram belo knjigo Komisije in poročilo gospoda Prodijsa. Menim, da je takšna bela knjiga še posebej potrebna po pogovorih o podnebnih spremembah v Københavnu. Rezultati, doseženi v Københavnu vsekakor ne zadostujejo. Nezavezujoč dokument, o katerem je bil dosežen dogovor v Københavnu glede zaustavitve globalnega segrevanja pri +2°C bi še vedno pomenil segrevanje v Evropi, nekaj, kar bi bilo zaznamovano z izjemnimi regionalnimi podnebnimi spremembami.

Posebej pozorni moramo biti na način pridobivanja naše energije. Bolj si moramo prizadevati za vzpostavitev oprijemljive skupne energetske politike. Podpreti moramo raziskave okolju prijaznih tehnologij, hkrati pa vzpostaviti jasne okvire politike, na podlagi katerih bo mogoče uvesti in postaviti v ospredje tehnologije obnovljive energije v naša gospodarstva.

Upam, da bo ta bela knjiga potisnila EU v pravo smer in da bo pripeljala do oprijemljivih političnih ukrepov.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, podpiram predlog, ki ga je danes predstavil gospod Prodi. Vendar pa se mi zdi bolj vprašljiva sprememba k temu poročilu, ki jo je predložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), predvsem pa gospod Seeber in ki je bila sprejeta na plenarnem zasedanju. Skrbi me, da konservativci izkoriščajo to metodo za ponovno uvedbo jedrske energije skozi stranska vrata. Spodbujanje nizkoogljičnih virov energije je dobro poznan argument jedrskega lobija. Poudariti želim dejstvo, da gre poročilo gospoda Prodiya vsekakor v drugo smer. Kot Avstrijka na jedrsko energijo ne gledam kot na obnovljivo energijo. Zame je zelo pomembno, da jasno povem, da danes nisem glasovala za ta odstavek.

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

11. Slavnostna seja

Predsednik. – Gospod podpredsednik, ekselence, dragi kolegi, dragi prijatelji, v veliko čast mi je, da lahko v Evropskem parlamentu pozdravim gospoda Josepha Bidna, 47. podpredsednika Združenih držav Amerike.

(Aplavz)

Podpredsednik Biden je že mnoga leta ključna oseba v ameriški politiki in prijatelj kolegov v Parlamentu. V ameriški senat je bil prvič izvoljen leta 1972, kjer je deloval kot eden izmed najmlajših senatorjev v zgodovini te države. Preden je novembra 2008 postal podpredsednik Združenih držav Amerike, je bil v senat izvoljen šestkrat.

Kot bivši predsednik odbora za zunanje zadeve in odbora za pravosodje, je poznan po tem, da jasno pove svoje mnenje, včasih tudi, da bi podprl zadeve, ki v tistem trenutku še zdaleč niso priljubljene. Pripravlja mnenje; ne sledi mnenju. To je eden izmed razlogov, zakaj je danes vaš govor v Evropske parlamentu, gospod podpredsednik, tako pomemben, ključen za nas. Naj se vam še enkrat zahvalim za zelo toplo povabilo ter zelo konstruktivne in plodne razprave prejšnjo sredo v Washingtonu.

Dragi kolegi, v današnjem mnogostranskem, večpolarnem svetu, Evropa in Amerika lahko in morata sodelovati v partnerstvu za globalno stabilnost in prosvetljene vrednote, v katere verjamemo. To zavezo dokazuje tudi današnji obisk podpredsednika Bidna v Evropski uniji.

Brez močnega in učinkovitega čezatlantskega partnerstva kot enakovredni parterji – Združene države Amerike in Evropska unija – ne bomo dosegli trajnih rešitev za številne izzive, s katerimi se soočamo: podnebne spremembe, energetska varnost, gospodarska kriza, ki nas je vse prizadela, terorizem ali zagovarjanje človekovih pravic, zagovarjanje proste trgovine in izboljšanje globalnega upravljanja.

Kolegi, pred 25 leti, skoraj na današnji dan, je 8. maja 1985 predsednik Ronald Reagan nagovoril Parlament. To je bilo prvič in do sedaj zadnjič, da je Predsednik ZDA nagovoril demokratično izvoljene predstavnike Evropejcev. Gospod podpredsednik, dejstvo, da ste danes prisotni v Parlamentu, je simbol obnovitve dialoga na najvišji ravni med našima celinama.

V Evropi imamo novo pogodbo, ki nam v Parlamentu daje nove pristojnosti in možnost, da ukrepamo in ki je hkrati tako pomembna za celotno Evropsko unijo. V Ameriki po enem letu pod predsedovanjem predsednika Obame vlada novo upanje za svet. Gospod podpredsednik, vaš nagovor ne bi mogel biti načrtovan ob boljšem času.

Gospod podpredsednik, v veliko zadovoljstvo mi je, da vas lahko danes popoldne pozdravim v Evropskem parlamentu. Beseda je vaša.

(Aplavz)

Joe Biden, *podpredsednik Združenih držav Amerike*. – Gospod predsednik, hvala za vašo dobrodoščilo. V veselje mi je bilo, da smo vas lahko gostili v Washingtonu in v Beli hiši in v veliko čast mi je – pa tudi v privilegij –, da lahko nagovorim tako cenjen organ.

Deloval sem v parlamentu, ki je imel le 435 poslancev; to je še večja čast. Spominjam se govora predsednika Reagana leta 1985 in če navedem irskega pesnika – Williama Butlerja Yeatsa –, ko govori o Irski v pesmi z naslovom *Easter Sunday (Velika nedelja)* iz leta 1916, ki pravi: „Vse se je spremenilo, popolnoma spremenilo; porodila se je strašna lepota“. Od leta 1985 se je veliko spremenilo, veliko se je spremenilo in porodila se je strašna lepota.

Kot veste, gospe in gospodje, sem izjemno zadovoljen, da sem že drugič v Bruslju, tokrat kot podpredsednik in kot verjetno veste, nekateri ameriški politiki in novinarji imenujejo Washington DC prestolnico svobodnega sveta. Vendar se mi zdi, da si to ponosno mesto, ki se kiti s tisočletno zgodovino in ki služi kot prestolnica Belgije, dom Evropske unije in kot sedež NATA, da lahko to mesto upravičeno zahteva ta naziv. Kot zakonodajalec z več kot 36 letnim stažem v našem parlamentu, sem še posebej počaščen, da lahko nagovorim Evropski parlament.

S predsednikom Obama sva bila prva kandidata v zadnjih 50 letih v Ameriki, ki jima je uspelo priti v Belo hišo iz vrst naših zakonodajnih teles, torej sva te izvršne funkcije prevzela ob dobrem poznavanju dela, ki ga opravljate v utrdbi evropske demokracije. Skupaj z bivšimi kolegi v kongresu Združenih držav Amerike predstavljamo več kot 800 milijonov ljudi. Ustavimo se in za trenutek razmislimo o tem.

Dva izvoljena organa, ki oblikujeta zakone za skoraj eno osmino svetovnega prebivalstva: To je resnično izjemno. V skladu z Lizbonsko pogodbo ste sedaj prevzeli še več pooblastil in večjo odgovornost, ki jo prinaša ta razširjen vpliv in to pozdravljamo. To pozdravljamo, saj v Združenih državah Amerike potrebujemo močne zaveznike in zaveznitva za reševanje problemov 21. stoletja, pri čemer so nekateri enaki kot v prejšnjem stoletju, veliko pa je tudi novih.

Dovolite mi, da sem kar najbolj jasen. Administracija Obama/Biden ne dvomi, da potrebuje in močno podpira aktivno Evropsko unijo. Verjamemo, da je to ključnega pomena za napredek Amerike in dolgoročno varnost. V to nikakor ne dvomite.

Ko sem v vseh teh letih predsedoval Odboru za zunanje zadeve senata Združenih držav Amerike, sem se imel priložnost sestati s številnimi evropskimi zakonodajalci iz nacionalnih zakonodajnih organov, vključno z nekaterimi izmed vas, ki ste danes prisotni. Zato po vseh teh letih cenim, kako pomemben korak je predstavljala ustanovitev edinega večnacionalnega parlamenta v svetu, ki je bil izvoljen z univerzalno volilno pravico. Zelo veliko se je spremenilo.

Veseli me, da prek čezatlantskega zakonodajnega dialoga gradite močno partnerstvo s kongresom Združenih držav Amerike in upam, da bo urad, ki ste ga prejšnji mesec odprli v Washingtonu, še okrepil te vezi.

Ljudje, ta teden pred 65 leti so manj kot 200 km južno od tu nacistični voditelji podpisali brezpogojno predajo, ki je pomenila konec druge svetovne vojne v Evropi. Naslednji dan je na Times Squareu in Piccadilly Circusu izbruhnili proslavljanje; vesela množica, ki je plesala vzdolž Champs-Élysées in mestnih trgov po vseh državah zaveznicah. Tu v Bruslju so ob zahvalnici verniki peli nacionalne himne Britanije, Belgije in Združenih držav Amerike. Na ta radostni dan, 8. maja 1945, je ležala ta celina v ruševinah, ki sta jih prizadeli dve uničujoči vojni v manj kot 30 letih. Takrat se je vsem preživelim morala zdeti miroljubna združena Evropa, Evropski parlament le fantazija. Pa vendar smo tu zaradi vaših sodržavljanov in državljanov, kot so Paul-Henri Spaak, po katerem je ta velika dvorana poimenovana, Robert Schuman in Jean Monnet ter vizije, na katerih se je porodil ta parlament in za katere je od predsednika Lyndona Johnsona prejel predsedniško medaljo za svobodo: zbrani v tej dvorani. Tukaj ste.

Kar se je začelo kot enostavno zaveznitvo med nekaj narodi, da bi vzpostavili skupni trg za premog in jeklo, je postalo gospodarska in politična gonilna sila. Skupnost, posvečena svobodni miselnosti, svobodnemu pretoku in svobodnemu podjetništvu. Evropa, ki jo je eden izmed zgodovinarjev poimenoval „ne toliko kraj, kot ideja“. Tu sem, da bi ponovno potrdil, da s predsednikom Obama verjameva v to idejo in v boljši svet ter boljšo Evropo, ki se zaradi te ideje že poraja. Evropa, v kateri imajo vse države članice koristi zaradi pogajanj o trgovinskih sporazumih in boju proti propadanju okolja z enotnim glasom; Evropo, ki spodbuja kulturne in politične vrednote, ki jih moja država deli z vsemi vami. Evropa, ki je cela, Evropa, ki je svobodna in Evropa, ki živi v miru.

(Aplavz)

Kot je predsednik Obama povedal v Pragi pred manj kot enim letom, je močna Evropa močnejši partner za Združene države Amerike – in potrebujemo močne partnerje. Zato bomo storili vse, kar je v naši moči, da bi podprli ta vaša velika prizadevanja. Zadnjih 65 let kaže na to, da kadar Američani in Evropejci usmerijo svojo energijo v skupne namene, skoraj ni stvari, ki je ne bi mogli uresničiti. Z Marshallovim načrtom smo skupaj ponovno zgradili Evropo in s tem mogoče izvedli največjo naložbo v zgodovini človeštva. Skupaj smo zgradili v svetu najdlje trajajoče varnostno zavezništvo, NATO, ter vojaško in politično silo, ki povezuje Ameriko in Evropo in nas je v naslednjih desetletjih še bolj zbližala. Skupaj smo vzpostavili najobsežnejši trgovinski odnos v svetovni zgodovini, ki predstavlja 40 % svetovne trgovine in ki nas je vodila v obdobje edinstvene blaginje in tehnološkega napredka. Skupaj smo zagotovili pomoč in upanje tistim, ki so utrpeli humanitarne katastrofe na številnih krajih, od Zahodnega Balkana do Konga in našega še vedno trajajočega dela na Haitiju.

Vsem tistim skeptikom, ki kljub vsem tem dosežkom, še naprej dvomijo v stanje čezatlantskega odnosa ali v naklonjenost moje države do združene Evrope, lahko povem: tudi če Združene države Amerike in narodi, ki jih vsi vi zastopate, ne bi bili združeni zaradi skupnih vrednot in dediščine več milijonov naših državljanov, vključno z mano, bi nas nerazdružljivo povezovali že samo naši globalni interesi.

Odnos med mojo državo in Evropo je danes ravno tako pomemben za vse nas, kot je bil v preteklosti. Ta država se je znašla pred novimi izzivi, ki niso nič manj nevarni kot izzivi, s katerimi se je soočala v 20. stoletju in skupaj – skupaj – jih rešujemo enega za drugim. Gre za težke probleme; prihajalo bo do nesoglasij, vendar jih rešujemo skupaj. Podnebne spremembe: ena izmed največjih groženj, s katero se sooča naš planet. Združene države Amerike in Evropa si prizadevajo, da bi vse države, predvsem pa velika gospodarstva, prispevala k svetovni rešitvi. Vsi smo veliko pričakovali in naredili smo velik korak naprej v Københavnu. Sedaj moramo izvesti ta zmanjšanja emisij, financiranje in preglednost v zvezi s tem financiranjem, hkrati pa moramo pomagati najranljivejšim narodom, od arktičnega severa do tihomorskih otokov, ki so glasniki te prihajajoče krize.

V prizadetih pokrajinah Afganistana in Pakistana si skupaj prizadevamo prekiniti, odpraviti in premagati Al-Kaido in talibanske bojovnike ter izuriti afganistansko vojsko ter policijo, da bo lahko njihova vlada zaščitila svoje ljudi in da ne bo predstavljala grožnje za svoje sosesde. Da bi zagotovili sposobnost vladanja afganistanske vlade, Združene države Amerike, Evropska unija in njene države članice namenijo znatna finančna sredstva, pa tudi kadre. Čeprav nadaljnje izvajanje teh pomembnih nalog ni bilo vedno priljubljeno, veste – tako, kot vem tudi sam – je to potrebno. Kot voditelji smo dolžni svojim državljanom predstaviti, da je to potrebno za našo skupno varnost – čeprav se kot politik, ki to delo opravlja že 38 let, zavedam, da ni enostavno. Zagotavljam vam, da to ni nič kaj bolj priljubljeno v moji državi, kot v kateri koli izmed vaših držav.

Zaradi tega Združene države Amerike in Evropa stojta druga ob drugi, da bi Iranu preprečili pridobitev jedrskega orožja: dejanje, ki bi ogrozilo njegove državljanke in sosednje države, vključno z nekaterimi našimi najtesnejšimi zavezniki. Skupaj smo stopili na doslej še ne videno pot sodelovanja z Iranskimi vodji in, gospe in gospodje,

(Aplavz)

kljub nekaterim skeptikom, predsednik resnično misli, kar je povedal: da bomo ponudili roko vsakomur, ki bo najprej odprl pest. Na začetku te administracije je predsednik Obama izjavil, da smo pripravljeni sodelovati z Iranom na podlagi medsebojnih interesov in medsebojnega spoštovanja. Z našimi zavezniki smo iranskim voditeljem jasno povedali, da lahko začnejo ponovno pridobivati zaupanje v mednarodni skupnosti, vključno s tem, da dovolijo dostop do predhodno neobjavljenih obratov za bogatitev urana in zamenjavo nizko obogatene urana za gorivo v raziskovalnih reaktorjih. Kot je svet lahko spremljal in videl, so iranski voditelji zavrnili naša skupna prizadevanja v dobri veri in s svojimi dejanji še naprej ogrožajo stabilnost regije. Naj povem odkrito: Iranski jedrski program krši obveznosti države, ki izhajajo iz pogodbe o neširjenju jedrskega orožja in obstaja tveganje, da bo sprožil tekmo jedrskega oboroževanja na Bližnjem vzhodu. Ali ne bi bila ironija – ali ne bi bilo ironično – sedaj, ko je padla železna zavesa in so bile odpravljene medsebojne grožnje o uničenju med supersilama, da bi prišlo do nove oboroževalne tekme v najmanj stabilnih delih sveta. Šlo bi za ironijo in menim, da nam naši vnuki in pravnuki ne bi nikoli odpustili, če bi se to zgodilo.

Poleg tega iransko vodstvo podpira teroristične organizacije, ta podpora pa se nadaljuje v nezmanjšanem obsegu in še naprej brezvestno preganja tiste svoje državljanke, ki miroljubno protestirajo in si prizadevajo za pravico: izdaja dolžnosti vseh vlad z vidika tega, kar dolgujejo svojim državljanom. Teheran se sooča z neizogibno odločitvijo: spoštovanje mednarodnih pravil in pridružitve skupnosti odgovornih držav – kar močno upamo – ali pa soočenje z dodatnimi posledicami in vse večjo osamitvijo.

Glede na nevarnost, ki jo predstavlja Iran, smo zavezani zagotavljati varnost za naše zaveznike. Zaradi tega smo uvedli obrambni program fazno prilagodljivih raket: da bi odvrnili od in ubranili to celino pred raketnimi napadi.

(Aplavz)

Gospe in gospodje, v NATU si prav tako skupaj prizadevamo, da bi se pripravili na najrazličnejše prihodnje varnostne grožnje, vključno z energetske varnostjo in kibernetiko varnostjo, prav tako pa še naprej podpiramo tesno sodelovanje na področju varnosti med NATOM in EU.

Lani so ZDA in Evropa hitro in odločno ukrepali, ko se je svet znašel v finančni krizi, najhujši vse od Velike depresije. S temi skupnimi naporami smo pomagali preprečiti to, kar so ljudje napovedovali: popoln zlom svetovnega gospodarstva. Danes s predsednikom Obama tesno spremljamo gospodarsko in finančno krizo v Grčiji in prizadevanja Evropske unije, da bi se spopadla z njo. Pozdravljamo sveženj pomoči, o katerem Evropa razmišlja v sodelovanju z Mednarodnim denarnim skladom in podprli bomo – tako neposredno, kot tudi prek MDS – vaša prizadevanja pri reševanju Grčije.

Ti primeri in še številni drugi, ki bi jih lahko omenil, kažejo na to, zakaj je Evropa ne le največja ameriška trgovinska partnerica, ampak tudi najpomembnejša zaveznica.

Gospe in gospodje, ta teden pred več kot šestimi desetletji so se naši predniki sestali, da bi zgradili institucije, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da se najtemnejša poglavja 20. stoletja ne bi do konca stoletja ali v 21. stoletju. Te institucije – ta institucija – so pomenile velik uspeh, vendar pa se moramo sedaj osredotočiti na izzive tega novega stoletja, ki sem jih omenil na začetku govora.

Svet se je spremenil. Popolnoma se je spremenil. Porodila se je strašna lepota. Mogoče je najcelovitejša grožnja, s katero se danes soočamo, grožnja, ki jo našim državljanom predstavljajo nedejavni akterji in nasilni ekstremisti, še posebej, če bi se – bog ne daj – ti nasilni skrajneži uspeli dokopati do kakršnega koli orožja za množično uničenje. Nadloga ne spoštuje meja – nobenih. Noben narod, ne glede na to, kako močan, kako bogat, kako organiziran ali kako sposoben je, se ne more sam spopasti s to grožnjo. Uspešno jo lahko odpravimo le, če bomo skupaj ukrepali in ravno to moramo tudi storiti.

Nova pooblastila, ki jih Parlamentu podeljuje Lizbonska strategija, vam dajejo pomembno vlogo v tem boju in večjo obvezo za odgovorno upravljanje. Vlada Združenih držav Amerike in Parlament sta se prerekala glede tega, kako najbolje zaščititi državljane, ne da bi pri tem kršili temeljne pravice, na katerih sto zgrajene vse naše družbe. Povsem sem prepričan, da moramo – kar lahko – oboji zaščititi naše državljane in ohraniti naše svoboščine.

Vse od prevzema funkcije lani, sva s predsednikom Obama sledila ustavni določbi o iskanju večje enotnosti. Za uresničevanje tega je bil eden izmed najinih prvih uradnih ukrepov opustitev praks zasliševanja, ki so dale malo rezultatov in s katerimi nismo mogli nadaljevati z mirno vestjo.

(Aplavz)

Odredila sva zaprtje centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo, ki je za teroriste postal simbol krivice in poziv k uporabi.

(Aplavz)

In ceniva podporo – čeprav je bilo to za vas težko –, ki ste nama jo številni izmed vas nudili pri tem prizadevanju.

To sva storila zaradi tega, ker tako kot vi, tudi midva s predsednikom Obama zavračava napačni izbiro med varnostjo in našimi ideali. Verjameva, da nas zagovarjanje naših načel samo krepi in da njihovo ogrožanje dejansko ogroža naša prizadevanja v širšem boju proti nasilnemu ekstremizmu. Kaj je njihov namen? Njihov namen je spremeniti to, kar cenimo – spremeniti to, kako se obnašamo. Osem dni po napadu 11. septembra sem skupini več tisoč univerzitetnih študentov v moji državi povedal, da ne smemo dopustiti, da bi tragedija 9/11 končala naš način življenja, saj teroristi skušajo doseči ravno to. Prav tako sem jim povedal, da Amerika sama ne more zmagati v tem novem boju.

Te besede niso bile primerne le v takratni situaciji, ampak menim, da so se izkazale za resnične – in so danes prav tako resnične. Tej publiki vsekakor ni treba razlagati o ponosni evropski tradiciji ščitenja državljanov pred vladno invazijo na njihovo zasebnost – zaveza, ki izhaja iz spoštovanja neločljivega dostojanstva vseh ljudi. Pravimo jim neodtujljive pravice. Zapisali smo jih v naše ustave in tudi zavezanost Amerike k zasebnosti

je globoka – tako globoka, kot vaša. Naš četrti ustavni amandma ščiti posameznike pred nerazumljivimi preiskavami in zaseganju s strani države, ki ga je nekoč naš najslavnejši pravnik poimenoval „pravica, da te pustijo pri miru“. Vrhovno sodišče Združenih držav Amerike je jasno povedalo, da je zasebnost z ustavo zaščiten in temeljna pravica. Tako kot EU, je tudi vrhovno sodišče označilo to pravico kot stvar osebnega dostojanstva.

Osebnost sem 36 let svoje kariere branil pravice do zasebnosti. V senatu Združenih držav Amerike organizacije vsako leto ocenijo tiste, ki so najbolj zavezani državljskim pravicam in vsako leto jaz – potem pa še predsednik Obama – oznaniva enega izmed štirih izbranih ljudi. Tega vam ne pripovedujem zaradi sebe, ampak zaradi zavezanosti naše administracije k individualnim pravicam. Če bi se sedaj spremenil, bi na laž postavil vse, za kar sem si v svoji državi prizadeval v zadnjih 37 letih. Ko sem vodil odbor za pravosodje, ki je odgovoren za potrjevanje predsednikovih kandidatov za pravosodje, sem bil vedno uvrščen med najodločnejše zagovornike državljskih svoboščin, za prednostno nalogo pa sem si zadal, da ugotovim poglede morebitnih sodnikov glede zasebnosti, preden sem se odločil ali lahko gredo na sodišče.

S predsednikom Obama prav tako verjameva, da je glavna, najosnovnejša in najresnejša dolžnost vlade, ščititi svoje državljane – državljane, ki jim služi –, kot tudi pravice, ki jih imajo. Predsednik Obama je povedal, da je zagotavljanje varnosti naše države prva stvar, na katero pomisli, ko se zjutraj zbudi in zadnja stvar, na katero misli, preden se zvečer odpravi spat. Predvidevam, da vsi svetovni vodje gledajo enako na svojo vlogo. Prav tako kot zasebnost, je tudi fizična varnost neodtujljiva pravica. Vlada, ki se odreka svoji dolžnosti zagotavljanja varnosti za svoje državljane, krši njihove pravice ravno tako kot vlada, ki utiša upornike ali zapira obtožene kriminalce brez sojenja.

Tudi sedaj, ko smo tukaj zbrani, naši sovražniki uporabljajo vsa orodja, ki jih dobijo v roke, da bi izvedli nove in uničujoče napade, kot so bili napadi na New York, London, Madrid in na številnih drugih krajih po svetu. Da bi jih zaustavili, moramo uporabiti vsa zakonita sredstva, ki so nam na voljo – zakonodajo, vojsko, obveščevalno tehnologijo –, ki je v skladu z našimi zakoni in vrednotami. Borimo se na številnih frontah, od pogumnih mož in žena, ki služijo v tujini v naših vojskah, do staršev in neumornih organov pregona, ki preiskujejo zapletene in sumljive finančne mreže.

Prav v tem tednu so naše službe za mejni nadzor in carina, z uporabo podatkov o potnikih, prijele osumljenca, ki je po poskusu bombnega napada na Times Squaru v New Yorku skušal pobegniti iz države. Ključnega pomena je, da ohranimo vse zmogljivosti, ki so nam na voljo v skladu z zakonom, da zaustavimo takšne napade. Zaradi tega smo prepričani, da je program za spremljanje financiranja terorizma bistvenega pomena za našo varnost, kot tudi za varnost Evrope – če lahko to omenim. Zagotovil je ključne sledi za protiteroristične preiskave na obeh straneh Atlantika ter s tem prekinil načrtovanja in posledično rešil tudi življenja. Vgrajene ima varovane sisteme, ki zagotavljajo, da se spoštujejo osebni podatki in da se uporabljajo izključno za protiteroristične namene. Vendar vas ne grajam, ker dvomite v to. Razumemo vaše pomisleke. Zaradi tega sodelujemo, da bi jih obravnavali in popolnoma sem prepričan, da lahko uspemo tako pri uporabi orodja, kot pri zagotavljanju zasebnosti. Pomembno je, da to storimo in pomembno je, da to storimo kar se da hitro.

Kot bivši senator se prav tako zavedam, kako težko je lahko sprejeti težke odločitve, ki jih zahtevajo globalni izzivi ter hkrati ostati zvest lokalnim vrednotam. Predvidevam, da greste vsi skozi to, vsakič, ko glasujete v Parlamentu. Dlje kot smo brez sporazuma o programu za spremljanje financiranja terorizma, večje je tveganje terorističnega napada, ki bi ga lahko preprečili. Kot voditelji smo odgovorni, da v okviru zakonodaje storimo vse, kar je v naši moči, da bi zaščitili 800 milijonov ljudi, ki jim služimo. Med nami je že prihajalo do nesoglasij, zagotovo bo do njih prihajalo tudi v prihodnje, vendar sem prav tako prepričan, da se lahko ZDA in Evropa soočita z izzivi 21. stoletja – tako, kot smo se z izzivi 20. stoletja – če se bomo pogovarjali in prisluhnili drug drugemu; če bomo odkrili drug do drugega.

(Aplavz)

Gospe in gospodje, Winston Churchill nas je naučil, da moramo biti pogumni, če želimo vstati in spregovoriti. Pogum je potreben tudi da se usedemo in prisluhnemo. Danes popoldne sem govoril samo jaz. Zagotavljam vam, da bomo jaz, moja vlada in moj predsednik ponovno prisluhnili našim zaveznikom. Gospe in gospodje, ni naključje, da sva s predsednikom za prvo čezmorsko destinacijo izbrala ravno Evropo. Ni naključje, da sva se od takrat vrnila sem že večkrat. Združene države Amerike potrebujejo Evropo in z vsem spoštovanjem trdim, da Evropa potrebuje Združene države Amerike. Drug drugega potrebujemo bolj kot kadar koli do zdaj.

(Aplavz)

Na obletnico v tem tednu torej gledam, kot na dobrodošlo priložnost, da ponovno potrdimo vez med našimi ljudmi, ki je bila vzpostavljena dolgo nazaj v strašni nesreči. Tako kot takrat, tudi sedaj pri uresničevanju svojih idealov in pri iskanju partnerjev, se Evropejci in Američani najprej ozrejo drug na drugega, preden iščejo drugje. Tako kot takrat, smo tudi sedaj počaščeni in hvaležni, da smo na vaši strani v prizadevanjih, ki nas še čakajo. Če ponovim, tukaj sem, da jasno in odkrito povem: Predsednik Obama in Joe Biden močno podpirata združeno, svobodno in odprto Evropo. Močno podpirava, kar tu predstavljate. Želiva vam vso srečo, naj vas bog blagoslovi in naj bog varuje naše vojake. Hvala lepa.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospod podpredsednik, še enkrat bi se vam rad zahvalil. To predstavlja odlično osnovo za nadaljnje sodelovanje in naše prihodnje pogovore. Kot ste omenili, da se pogovarjamo in prisluhnemo drug drugemu. To je zelo pomembno.

Rad bi se vam zahvalil, da ste ponovili pomembne besede iz prejšnjega tedna: Evropa potrebuje Ameriko. Spominjamo se 20. stoletja – prve svetovne vojne, druge svetovne vojne, železne zaves – borili smo se drug ob drugemu, da bi skupaj dosegli zmago, kot demokracije. In kot ste dodali danes, Amerika potrebuje Evropo. Tega ne bomo pozabili. Gre za dober začetek našega partnerstva in sodelovanja.

Gospod podpredsednik, še enkrat bi se vam rad zahvalil.

(Aplavz)

PREDSEDSTVO: GOSPOD ROUČEK.

podpredsednik

12. Obrazložitev glasovanja (nadaljevanje)

Predsednik. – Ostanejo nam še tri obrazložitve glasovanja.

Poročilo: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, pozdravljam dejstvo, da se skupno število nepravilnosti pri uporabi evropskih skladov, zmanjšuje. Dejstvo, da je število nepravilnosti v kmetijskem sektorju upadlo tako dramatično za 34 % je še posebej spodbudno. Eden izmed dejavnikov, ki so pripomogli k izboljšanju razmer, je močna in konkurenčna vloga urada OLAF. Pozdravljam predlog, vključen v našo resolucijo o povečanju sodelovanja med državami članicami EU na področju obdavčevanja.

Vendar pa želim izraziti globoko zaskrbljenost nad dejstvom, da so se povečale goljufive dejavnosti v novih državah članica, predvsem v Romuniji in Bolgariji. V EU-10 so se povečale za 8 %, medtem ko se je dolg v EU-27 povečal za 152 %. Izraziti želim močno podporo pozivom Romuniji in Bolgariji, da izboljšata svoje administrativne sposobnosti za upravljanje financiranja EU in za izboljšanje nadzora in preglednosti postopkov javnih razpisov na vseh ravneh.

Poročilo: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti gospodu Deutschu za odlično poročilo. Današnja obsežna razprava in naša resolucija, ki sem jo podprla, predstavljata odlično izhodišče za nadaljnje dejavnosti Evropske investicijske banke, še posebej če upoštevamo strategijo EU 2020.

Poleg tega želim še enkrat pozvati evropske vlade, da EIB zagotovijo boljše možnosti kreditiranja za naše sosedne države, predvsem tiste na vzhodu, ki močno potrebujejo posojila in naložbe in ki so jih prav tako prizadele posledice krize. V prihodnje je treba še bolj kot doslej zagotoviti skladnost ciljev evropske sosedne politike in navodil EIB glede kreditiranja.

Predlog resolucije: Množična grozodejstva v nigerijskem mestu Jos (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, januarja in marca smo bili priča množičnim spopadom v Nigeriji, v katerih je umrlo več sto ljudi, vključno z ženskami in otroki. Nigerija najbolj potrebuje spraven proces in mirno sobivanje med muslimani, ki živijo na severu in kristjani, ki živijo na jugu.

Drugič, kljub dejstvu, da je Nigerija ena izmed največjih proizvajalk nafte v svetu, večina njenih prebivalcev še vedno živi v revščini. Nobenih koristi nimajo od celovitega razvoja države, zato se je treba soočiti s korupcijo, ki je močno razširjena ter se z njo spopasti resno in učinkovito.

Tretjič, pomoč Evropske unije Nigeriji mora biti namenjena najpomembnejšim problemom, najbolj občutljivim vprašanjem, da bi tako bilo mogoče doseči viden napredek v tej državi.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, zadnje novice, ki sem jih prejel ta teden o kristjanih v mestu Jos, so zelo zaskrbljujoče. V zadnjih tednih so bili naši sovorniki – se pravi kristjani – umorjenih na najrazličnejših mestih v tem nigerijskem mestu. Na primer v soboto 24. aprila, so člani tolpe Muslimanska mladina, do smrti zabodli dva novinarja, ki sta delala za mesečnik *Christian*. Storilci so uporabili prenosne telefone žrtev, da so poklicali nič hudega sluteče prijatelje in sorodnike, ter jim sporočili: „Vse smo pobili, pridite in se prepričate“.

Gospod predsednik, gre za običajno nasilno ozračje v Nigeriji, ki ostane nekaznovano, katerega žrtve s največkrat ravno kristjani in ki je imelo za posledico več sto smrtnih žrtev v in okoli mesta Jos od začetka tega leta. Eden izmed opazovalcev je govoril o sistematičnem verskem pregonu. Ker je pozval mednarodno skupnost – s tem pa tudi na evropske institucije –, da prizna islamski ekstremizem kot ključno pojasnilo za nevarne razmere v Nigeriji, predvsem v primeru mesta Jos, ki leži na stičišču med muslimanskim severom in krščanskim jugom.

Žal – in na to se danes tudi nanaša moja kritika – tega izrecno ne navaja skupni predlog resolucije (glejte odstavek 5). Predlog resolucije ne kritizira ostro islamskega ekstremizma, ki prevladuje v Nigeriji; se slabše, nasprotuje – navajam – „poenostavljenim pojasnilom, ki temeljijo izključno na veri“. Tudi sam nasprotujem pojasnilom, ki temeljijo le na enem vzroku, vendar to prekomerno poenostavljanje s strani EU, Parlamenta, niti malo ne pomaga kristjanom v Nigeriji, katerih življenja so v teh dneh razpeta med upanjem in strahom. Na to se nanaša moja kritika in zato sem se vzdržal glasovanja.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, grozno je, da je država s tako velikimi zalogami nafte, kot je Nigerija, vpletena v takšna množična grozodejstva, istočasno moramo rešitev, če povzamem podpredsednika Združenih držav Amerike, iskati v dialogu, dialogu, dialogu, skupaj z izobraževanjem, izobraževanjem, izobraževanjem, tako da bo lahko v državi zavladal mir.

Cenim, da je Joe Biden uporabil verz irskega pesnika Williama Butlerja Yeatsa: „Porodila se je strašna lepota“. Upam, da bo v Nigeriji to strašno lepoto mogoče spremeniti v čudovito lepoto, kjer bo zavladal mir in blaginja. Evropska unija mora pri tem odigrati pomembno vlogo – dejansko smo v današnji razpravi – in na glasovanju, postavili mejnik. To zelo cenim.

Predsednik. – Zapisnik o tem zasedanju bo Parlamentu predložen v odobritev na začetku naslednjega delnega zasedanja. Če ne bo nobenega nasprotovanja, bodo resolucije, sprejete na današnjem zasedanju, nemudoma izročene v njih navedenim prejemnikom in organom.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to priporočilo, saj izpostavlja inovativen, konstruktiven in demokratičen značaj sklica konvencij o spremembi pogodb (na primer konvencija iz 1999–2000, ki je pripravila osnutek Listine o temeljnih človekovih pravicah Evropske unije in konvencija iz 2002–2003, ki je pripravila osnutek Pogodbe o Ustavi za Evropo), hkrati pa se zaveda celovitega izjemnega značaja sprememb pogodb, ki so postale nujne zaradi izvedbe prehodnih ukrepov, povezanih z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe.

Če povzamem, uporabiti moramo sistem konvencij, saj govorimo o spremembah pogodb, ki presegajo zgolj enostavnečasne, tehnične spremembe. Če sledim primeru poročevalca gospoda Méndeza de Vige, je dobro, da je Evropski parlament „odobril predlog Evropskega sveta, da Protokol št. 36 spremeni na medvladni konferenci brez sklica konvencije“.

Liam Aylward in Pat the Cope Gallagher (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Poslanec EP Pat the Cope Gallagher in poslanec EP Liam Aylward sta opozorila na dejstvo, da le Irska in Malta uporabljata sistem sorazmerne zastopanosti pri volitvah poslancev v Evropski parlament. Tudi Severna Irska uporablja sistem sorazmerne zastopanosti pri evropskih volitvah. V celoti nasprotujemo uvedbi enotnih ali identičnih volilnih sistemov

na volitvah poslancev v Evropski parlament. Od razglasitve države Irske, je očitno, da je sistem sorazmerne zastopanosti pošten in enakovreden sistem.

David Casa (PPE), *v pisni obliki*. – To glasovanje se je nanašalo na morebiten sklic konvencije o spremembi pogodb zaradi prehodnih ukrepov glede sestave Evropskega parlamenta. Če upoštevamo različne dejavnike, kot je konvencija, ki je potekala do 22. februarja 2002 do 18. junija 2003, kot tudi konvencijo, na kateri je bil pripravljen osnutek Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, se strinjam s stališčem poročevalca o podpori predloga Evropskega sveta, da Protokol št. 36 spremeni na medvladni konferenci, ne pa da skliče konvencijo.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Uveljavitev Lizbonske pogodbe je spremenila sestavo Evropskega parlamenta, ki bo namesto 736, sedaj imel 751 članov. Dobil bo 18 novih poslancev iz 12. držav članic. Ker Lizbonska pogodba določa zgornjo mejo števila poslancev v EP iz vsake države članice, ima Nemčija tri sedeže manj. Če ni mogoče skrajšati mandata poslanca, to pomeni, da bo Parlament začasno imel 754 poslancev, zaradi česa je treba spremeniti pogodbo tako, da bo začasno odpravljena omejitev 751 poslancev. Verjamem, da bi bilo bolje to novo sestavo uveljaviti na volitvah v letu 2014 in ne v trenutnem parlamentarnem mandatu, vendar se zavedam, da obstaja široko soglasje glede takojšnje uveljavitve teh sprememb. Zaradi tega se strinjam da pred medvladno konferenco, ki bo sklicana samo zaradi sprejetja prehodnih določb, ki se nanašajo na preostali del tega parlamentarnega mandata, ne sme potekati konferenca; to pa v prihodnje ne sme predstavljati precedensa.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Greh evropskega sistema konvencij, ki povzema po izkušnjah Francije in ZDA, je v tem, da predpostavlja, da ima legitimnost, ki je dejansko takrat še ni imel. Zato menim, da so bile s konvencijo, na kateri je bil sprejet osnutek Pogodbe o Ustavi za Evropo, ekstrapolirane pristojnosti, ki so izhajale iz nje. Močno si želim, da bi bil rezultat drugačen, vendar pa okoliščine in čas tega niso dopuščali. Zato menim, da je vrnitev na formulo medvladnih konferenc najbolj realističen način za zagotavljanje dialoga med vladaми držav članic, osredotočati pa se mora na specifične težave, reševanju katerih je namenjen in sicer takšnih težav, kot je ta, o kateri smo glasovali.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasoval sem za sklep o nesklicu konvencije o spremembi pogodb zaradi prehodnih ukrepov glede sestave Evropskega parlamenta. Tako sem glasoval zaradi tega, ker verjamem, da je nepotrebno sklicovati konvencijo za odobritev sprememb določb Pogodbe o Evropski uniji. Strinjam se, da mora Svet spremeniti Protokol št. 36 znotraj okvira medvladne konference brez sklica konvencije.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Popolnoma se strinjam z avtorjem poročila in še enkrat želim ponoviti, da so v veliki večini držav članic že imenovali nove poslance Parlamenta v skladu s trenutno veljavnimi predpisi. Zaradi tega pričakujemo uvedbo predloga Sveta o spremembi Protokola št. 36. To bo dodatnim poslancom omogočilo, da pridejo v parlament kot opazovalci, takoj po odobritvi spremembe protokola, z njegovo uveljavitvijo pa bodo naši novi kolegi poslanci lahko začeli z delom kot polnopravni poslanci v Evropskem parlamentu.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Poročevalec nasprotuje konvenciji, saj so spremembe pogodbe le začasni ukrepi. Na razmere ne gledam na enak način, saj se nanašajo tudi na demokratične težave. Francija ima drugačen volilni sistem in zaradi tega ne more „premakniti navzgor“ demokratično in neposredno izvoljenih poslancev na seznamu. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Siiri Oviir (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Če to pozorno preučimo s pravnega stališča, bo odločitev, ki jo sprejemamo, spremenila Lizbonsko pogodbo, ki predvideva sklic konvencije. Ker pa je obseg ukrepa omejen in se nanaša samo na začasno spremembo, sem upoštevala načelo sorazmernosti in podprla prehodno rešitev, ki jo je predlagalo 479 kolegov: in sicer, da damo pravico odločanja medvladni konferenci in ne skličemo konvencije.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu, saj podpiram sklic konvencije o spremembi pogodb.

Rafał Trzaskowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Odločitev o nesklicu konvencije je bila ena najtežjih odločitev, ki se nanašajo na imenovanje 18 novih poslancev v Parlamentu. Za to smo se odločili ravno zaradi spoštovanja tega instrumenta, katerega namen je zagotoviti legitimnost odločitve, ki se nanaša na temeljno pravo EU. Ne gre za precedens za prihodnost. Za vse pomembne zadeve, ki se nanašajo na spremembe pogodb, ko je volilni postopek, je še vedno treba sklicati konvencijo. Želim se zahvaliti poročevalcu gospodu Méndezu de Vigi in koordinatorjem za sprejetje te odločitve, saj ni bila enostavna. Imamo težave

pri imenovanju 18 novih poslancev, saj nekatere države članice niso uporabljale ustreznega postopka. Vendar smo se odločili, da zastopanost predstavlja najpomembnejše načelo. Parlament mora čim prej imeni uravnoteženo zastopanost. Zato pozivamo države članice, da kar se da hitro izvedejo ta postopek, pri tem pa predvidevamo, da bodo vsi poslanci izbrani na neposrednih volitvah.

Poročilo: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za odlično poročila mojega kolega gospoda Méndeza de Vige. Poiskati moramo prehodni ukrep, s katerim bo mogoče spoštovanje Lizbonske pogodbe uskladiti s členom 5 Akta iz leta 1976, ki se nanaša na izvolitev poslancev Evropskega parlamenta na neposrednih volitvah. Zato je nujno treba povečati število poslancev v EP na 745 za preostali parlamentarni mandat 2009–2014.

Poleg tega sem zadovoljna z besedilom odstavka 6 v tem poročilu, ki poziva k enotnemu sistemu volitev poslancev v EP: „obvešča Evropski svet, da namerava kmalu pripraviti predloge določb, potrebnih za izvolitev poslancev s splošnimi neposrednimi volitvami v skladu z enotnim postopkom v vseh državah članicah in načeli, ki so skupna vsem državam članicam, in da bo Parlament začel takšno volilno reformo v skladu s členom 48(2) Pogodbe o Evropski uniji in členom 223 Pogodbe o delovanju Evropske unije; nadalje vztraja, da bo sklicana konvencija o reformi Evropskega parlamenta za pripravo revizije Pogodb“.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament se je strinjal s tem, da se mu v parlamentarnem mandatu pridruži 18 poslancev v EP. Ta sporazum pomeni, da Parlament, izvoljen junija 2009 v skladu s postopkom, določenem v Pogodbi iz Nice, ustreza Lizbonski pogodbi, ki je stopila v veljavo 1. decembra 2009.

Glasoval sem proti, to pa sem storil iz enega razloga, ki je po moje ključnega pomena: večina držav članic je med evropskimi volitvami junija 2009 verjela, da bo Lizbonska pogodba zelo verjetno nemudoma ratificirana. Posledično so prilagodile način poteka volitev. To se ni zgodilo v Franciji, ki ni storila nobenih prilagoditev, s katerimi bi zagotovila gladek prehod z 72 na 74 poslancev EP.

Rešitev, ki jo je na koncu sprejela – imenovanje dveh poslancev državnega zbora – je nesprejemljiva. Vse od leta 1979 so poslance v EP na splošnih neposrednih volitvah volili evropski državljani in jih niso imenovali državni zbori. Ravno zaradi splošnih neposrednih volitev lahko upravičeno govorimo v imenu vseh Evropejcev. Dejstvo, da je Parlament sprejel francoski kompromis, predstavlja zaskrbljujoč precedens z vidika njegovega neupoštevanja pogodb.

Philip Bradbourn (ECR), v pisni obliki. – Pozdravljamo ukrepe, ki bodo omogočili, da 18 dodatnih poslancev zasede svoje sedeže v Evropskem parlamentu. Vendar statusa opazovalcev ne bi smeli imeti dokler ne stopijo v veljavo prehodni ukrepi, ko bodo lahko zasedli svoje sedeže kot polnopravni poslanci Parlamenta. Kot opazovalci, bi bili prihajajoči poslanci bili upravičeni do plač in stroškov, še preden bi bili upravičeni do glasovanja. To ni prav in zaradi tega je naša delegacija glasovala proti poročilu.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Najstrožje moram protestirati proti odločitvi Francije glede imenovanja dveh dodatnih poslancev EP, ki bosta zasedla svoja sedeža v Evropskem parlamentu zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe.

V nasprotju z drugimi 11 evropskimi državami, na katere se nanaša ta reforma, ki so predvidele volitve in ki so se seveda zanašale na rezultate evropskih volitev iz junija 2009, se je francoska vlada odločila, da bo poslance enostavno imenovala iz vrst poslancev v državnem parlamentu: to je sramota za demokracijo.

Poleg tega francoski socialdemokrati nismo bili mnjenja, da mora ceno te popolne nepripravljenosti Francije plačati preostalih 16 poslancev v EP in smo na koncu podprli izvedbo MVK (medvladne konference), ki bo tem izvoljenim poslancem v EP – najprej kot opazovalcem – omogočila, da opravijo svojo vlogo predstavnikov evropskih državljanov, ki so jih s tem namenom tudi izvolili.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zadnje evropske volitve (2009) so potekale pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, s tem pa je sestava Parlamenta ostala enaka sestavi, določeni v Pogodbi iz Nice (736 poslancev). Evropski svet se je strinjal z osnutkom sestave, ki jo je v letu 2007 predlagal Parlament, s čimer se je povečalo število poslancev s 750 na 751. Menil sem, da je bolje, če bi se nova sestava Evropskega parlamenta uveljavila šele na naslednjih evropskih volitvah 2014. Vendar obstaja široko soglasje, da se mora to zgoditi zdaj. Zaradi tega bo treba urediti, kako bo izvoljenih 18 novih poslancev (ki prihajajo iz 12 držav članic). Lizbonska pogodba določa zgornjo mejo števila poslancev v EP iz vsake države članice, kar pomeni,

da bo Nemčija izgubila tri sedeže. Ker mandata poslanca v EP ni mogoče skrajšati med njegovim trajanjem, to pomeni, da bo Parlament imel začasno 754 poslancev. Strinjam se s poročevalcem gospodom Mendezom de Vigom, ko priporoča, da bi novi poslanci zasedli svoja mesta na isti dan, da bi se s tem izognili regionalnim popačenjem zastopanosti v Parlamentu. Ne strinjam se z možnostjo, da bi nove poslance imenovali njihovi nacionalni organi. Verjamem, da so poslanci upravičeni do svoje funkcije le, če so izvoljeni.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Z Lizbonsko pogodbo se je povečalo število poslancev EP s 736 na 751. Ker so volitve v letu 2009 potekale pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, je bilo izvoljenih le 736 poslancev EP. Parlament je torej moral sprejeti nove določbe glede njegove sestave v preostalem delu parlamentarnega mandata. Delegacija Demokratično gibanje ni glasovala za to besedilo iz dveh razlogov. Ne more se strinjati s predlogom Sveta glede sklica medvladne konference (MVK), ne da bi imeli konvencijo, ki bi jo sestavljali predstavniki nacionalnih parlamentov, vodje držav ali vlad, Parlament in Komisija. Ta pospešeni postopek ne „krši“ le duha, ampak tudi vsebino pogodb. Prav tako predstavlja nesrečen precedens. Imenovanje dveh poslancev francoskega nacionalnega parlamenta med 18 dodatnih poslancev EP predstavlja resen napad na primarno zakonodajo, ki določa, da morajo biti poslanci v EP izvoljeni na splošnih neposrednih volitvah, ne pa imenovani s strani njihovih nacionalnih parlamentov. Edini pozitivni rezultat te dogodivščine bo ta, da bo opozoril na potrebo preoblikovanja volilnega postopka Parlamenta, še posebej pa na zahtevo, ki jo že dolgo časa izpostavljamo glede deleža poslancev v EP, ki so izvoljeni v evropsko volilno okrožje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, saj zatrjuje, da lahko 18 dodatnih poslancev v EP iz 12 držav članic zasede svoje sedeže po tem, ko so bili izvoljeni. Obžalovanja vredno je, da Svet ni pravočasno sprejel potrebnih ukrepov, s katerim bi tem poslancem omogočil, da začnejo z opravljanjem funkcije takoj po uveljavitvi Lizbonske pogodbe.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Dejstvo, da Lizbonska pogodba ni bila uveljavljena pravočasno, da bi nemudoma veljala za volitve v Evropski parlament za obdobje 2009–2014, je pripeljalo do problema, ki pa je po mojem mnenju bilo razumno rešeno in na način, ki odraža neizogibne težave prehodnih obdobj. Ne bi bilo smiselno ali zakonito odvzeti mandate izvoljenim poslancem, prav tako ne bi bilo razumno preprečevati državam članicam, katerih število predstavnikov se bo povečalo, da bi jih imenoval v skladu z zakonodajo, ki urejajo njihove ustrezne volilne sisteme. Izredne okoliščine popolnoma utemeljujejo izredne rešitve, ki so bile sprejete.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – Sprejeto je bilo povečano skupno število poslancev v EP za 15 (s 736, določenih v Pogodbi iz Nice na 751) z 18 dodatnimi sedeži, ki bodo porazdeljeni med 12 držav članic. Nemčiji so bili dodeljeni tri sedeži manj v skladu z največjim številom sedežev, določenim v Pogodbi EU. Lizbonska pogodba ni stopila v veljavo pred evropskim volitvam 2009 in so tako le te potekale v skladu z določbami iz Pogodbe iz Nice, kar pomeni, da ima Evropski parlament trenutno 736 poslancev in ne 751. Na drugi strani pa uveljavitev Lizbonske pogodbe pomeni, da lahko 18 dodatnih poslancev v EP iz 12 zadevnih držav članic upravičeno zasede svoje sedeže. Mandata poslanca med parlamentarnim obdobjem ni možno prekiniti in torej sedanji nemški delegaciji v Evropskem parlamentu ni možno odvzeti treh poslancev. Moje stališče je, da sprememba Protokola št. 36, ki jo je zahteval Evropski svet izhaja neposredno iz novih določb Lizbonske pogodbe in predstavlja veljavno rešitev, ki bo tem državam članicam, upravičenim do dodatnih sedežev, omogočila imenovanje zadevnih poslancev v EP. Teh 18 poslancev v EP mora svoje sedeže v Parlamentu zasesti istočasno, da s tem ne bi bilo porušeno ravnovesje med narodnostmi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kot nam je bilo zatrjevano in kot lahko vidimo iz tega poročila, Lizbonska pogodba ne izvaja le neoliberalnih, militarističnih in zveznih politik, ampak je tudi instrument, poln dvoumnosti in nasprotij, kot so nasprotja izražena v Protokolu (št. 36) o ureditvi glede sestave Evropskega parlamenta. Domišljavost tistih, ki zagovarjajo pogodbo, je bila tako velika, da niso mogli zagotoviti prožnosti za te določbe, saj so storili vse, da bi preprečili izvedbo referendumov ter tako ušli glasovanju ljudi v državah članicah EU in ponovitvi „Ne“ francoskih in nizozemskih državljanov tako imenovani „Ustavni pogodbi“. Tudi Irci so zavrnili to smešno besedilo, njihov glas pa je bil zagotovljen le s hudim pritiskom in izsiljevanjem, vendar šele po evropskih volitvah.

To poročilo kaže na poskus nekaterih poslancev v EP, da bi uveljavili zvezno usmeritev EU, s sklicevanjem na demokratično legitimnost, ki je pogodba nima. Ti poslanci prav tako poskušajo še dodatno podrediti nacionalne zakonodaje interesom EU in sicer s predlogi, namenjenimi uveljavitvi enotnega volilnega postopka v vseh državah članicah, ki spada v suvereno pristojnost vsake države članice ter zahtevajo, da se skliče konvencija, namenjena reformi Evropskega parlamenta, s čimer bi bila pripravljena podlaga za spremembo pogodb.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Način prenove pogodb, torej ali bodo spremenjene na medvladni konferenci ali s konvencijo, nikakor ne vpliva na bistvo problema. Ena sama država, namreč Francija, zaradi nesposobnosti, malomarnosti ali napačnih političnih odločitev ni ustrezno predvidela posledic uveljavitve Lizbonske pogodbe pri predstavitvi Evropskemu parlamentu kljub večkratnim zahtevam številnih političnih skupin, vključno z mojo. Zaradi tega je Francija danes le ena od 27 držav, ki namerava imenovati nove poslance EP neposredno, z odločitvijo nacionalnega parlamenta, v katerem je sistem glasovanja povsem nepravilčen. To samo po sebi predstavlja kršitev pogodb in zakona iz leta 1976, ki določa, da so poslanci EP izvoljeni na splošnih volitvah. V to je vpletena tudi Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, ki bo kljub temu, da je na volitvah leta 2009 doživela hud udarec, podedovala enega od dveh dodatnih sedežev. To je spletkarjenje med prijatelji ob podpori tega parlamenta. Žal se poročevalec v želji, da bi zaobšel to nepravilnost, skriva za začasno naravo ukrepa. Začasno? Mandat novih francoskih poslancev EP bo trajal štiri leta, kar je več kot 80 % parlamentarnega mandata. Pričakoval bi, da bo kolega poslanec zagovarjal demokratična načela s trdnjšimi vrednotami in odločnejšimi besedami.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za številne spremembe, katerih namen je bil izpostaviti nesprejemljivo naravo odločitve, ki jo je sprejela Francija, ki je v Evropski parlament imenovala poslance iz nacionalnega parlamenta, poleg šestnajstih drugih, ki so bili izvoljeni na volitvah 7. junija 2009. Po mojem mnenju je ta odločitev, ki je bila očitno sprejeta brez vsakršnih priprav, v nasprotju z osnovnimi demokratičnimi načeli in sproža pomembna vprašanja glede demokratične legitimnosti Evropskega parlamenta. Po drugi strani pa ne smemo preprečiti prihoda poslancev EP, katerih imenovanje je popolnoma v skladu z duhom pogodb. Pri tem lahko vidimo, kako zelo pomembno je, da si v prihodnje zagotovimo enoten način izvolitve poslancev EP na splošnih volitvah, tako da to reformo izpeljemo v obliki konvencije.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti poročilu, in sicer zaradi naše glavne spremembe, s katero zahtevamo, da morajo biti poslanci Evropskega parlamenta izvoljeni na splošnih volitvah.

Poročilo: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. – Odločno sem glasoval za obe poročili gospoda Méndeza de Viga. Za moje zadovoljstvo sta dva razloga: odbor, ki mu predsedujem, je takoj ukrepal in dosegel začasen dogovor, ki je omogočil sporazum, ki smo ga danes na plenarnem zasedanju sprejeli z veliko večino.

S tega vidika podpiram idejo o glasovanju proti petemu odstavku spremembe, ki sem jo sam predstavil odboru, ker sem želel poudariti, da bo moralo biti imenovanje 18 novih poslancev kolikor je le mogoče skladno z določbami Volilnega zakona iz leta 1976, v skladu s katerim morajo poslance izvoliti evropski državljani na neposrednih volitvah. Zato je primernejša avtomatična metoda, ki omogoča, da v Parlamentu sedijo poslanci, ki so prejeli največ glasov med tistimi, ki niso bili izvoljeni na zadnjih evropskih volitvah. Če pa nacionalni volilni sistem ne omogoča takšnega izračuna, pa se lahko zatečemo k imenovanju s strani nacionalnih parlamentov.

Predlogi resolucij: Kirgizistan (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – Politična kriza v Kirgizistanu je še ena od epizod, ki povzročajo nestabilnost v osrednji azijski regiji, regiji, ki je za Evropo ključnega pomena, predvsem zaradi pomembnosti vprašanja izvora energije in surovin, prav tako pa tudi za Združene države in Rusijo, in sicer zaradi strateškega položaja države. To pa je žal nerazveseljiv rezultat revolucije iz leta 2005, ki je vzbujala upanje, da bo prinesla dejanske spremembe v politični dinamiki te majhne bivše republike Sovjetske zveze, saj je kazalo na mirnejšo geopolitično prihodnost regije kot celote, predvsem v povezavi z dogodki, ki so se istega leta odvijali v Ukrajini in Gruziji. Žal pa Kirgizistan danes žanje grenke sadove spremembe, ki se ni zgodila in resolucija, o kateri glasujemo, vsebuje potrebne in primerne smernice, ki jih mora ta parlament dati evropskim organom, ki bodo neposredno sodelovali na mednarodnih in diplomatskih forumih o kirgiškem vprašanju. Upamo, da bosta Komisija in Svet skupaj sprejela te smernice in da bosta to storila hitro, saj je ravno hitrost sprejemanja odločitev tisto, kar smo v podobnih primerih vedno pogrešali. Glasovala sem za skupni predlog resolucije v upanju, da bo imelo ukrepanje Evrope pozitiven vpliv na stabilizacijo Kirgizistana.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Velesile izpodbijajo Kirgizistan, ki je nastal z razpadom bivše Sovjetske zveze, zaradi česar vlada v državi politični nemir, poleg tega pa razpada tudi politična in socialna mreža, ki jo morajo evropske ustanove in vlade držav članic bolje nadzirati. Izboljšati je treba pomanjkljivo znanje Evrope o republikah v Srednji Aziji ter poiskati pot do vzpostavitve boljših odnosov in komunikacije, ki bodo omogočile boljši dostop do več informacij in natančnejše spremljanje tamkajšnje situacije. Pozdravljam

odločnost Evropske unije, da v svoje načrte glede Kirgizistana vključi teme, kot so svoboda, demokracija in človekove pravice. Prav tako pa upam, da bo začasna vlada izpolnila obljube in se lotila reform, ki bodo upoštevale omenjene teme. Objava sklica volitev in ustavnega referendumu je dober znak za bližnjo prihodnost.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – Po mnenju neodvisnih opazovalcev so bile lanskoletne predsedniške volitve v Kirgizistanu, na katerih je bil ponovno izvoljen Kurmanbek Bakijev, zaznamovane s številnimi nepravilnostmi. Vlada Bakijeva se je po začetnih demokratičnih potezah sprevrglo v avtoritarno. Po množičnih demonstracijah je moral predsednik Bakijev pobegniti iz prestolnice, kjer ga je nadomestila začasna vlada pod vodstvom opozicijske voditeljice Roze Otunbajev, ki je izdala odlok o nasledstvu oblasti in ukaz o ravnanju v skladu s kirgiško ustavo. Bakijev pa je medtem pobegnil iz države in poiskal zatočišče v Kazahstanu. Kirgizistan je posebej zanimiv za ZDA in Rusijo zaradi strateške lege sredi Srednje Azije. Evropska unija in Srednja Azija imata skupne izzive na področju energije, boja proti podnebnim spremembam, nadzora nad tihotapljenjem drog in boja proti terorizmu. Zaradi tega mora EU aktivno sodelovati z začasno vlado, da se preučijo in izkoristijo možnosti za spodbujanje dobrega upravljanja, neodvisnosti sodstva in drugih političnih ciljev EU iz strategije za Srednjo Azijo.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Kot soavtor predloga resolucije Evropskega parlamenta o Kirgizistanu se želim zahvaliti kolegom poslancem, ki so danes glasovali za ta predlog. Omeniti je treba tudi najavljeno namero začasne kirgiške vlade, da sproži ustavno reformo in čim prej vzpostavi temelje za izvedbo demokratičnih parlamentarnih volitev. S tem je pojasnjen tudi poziv začasni vladi, naj izpolni mednarodne obveznosti Kirgizistana in zagotovi svobodne in poštene volitve. Zaskrbljeno spremljamo potek dogodkov v Kirgizistanu, vključno z ohranitvijo stalnega oskrbovalnega koridorja za NATO in druge mednarodne sile, ki sodelujejo v misijah v Afganistanu. Evropska unija in Evropski parlament morata podrobno spremljati situacijo v Kirgizistanu, zagotavljati nujno pomoč in podpirati dialog med vsemi vpletenimi skupinami kirgiške družbe.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za predlog resolucije o Kirgizistanu, ker menim, da moram kot član delegacije v Srednji Aziji ponuditi vsaj to podporo narodu, ki se je v zadnjih tednih znašel v tako težki situaciji. Resolucija poziva k ustavitvi nasilja, dialogu med strankami v konfliktu in spoštovanju pravice do svobode, človekovih pravic in načel pravne države ter poudarja pomen skladnega in trdnega okvira za zagotovitev demokracije. Zato menim, da je treba čim prej vzpostaviti mednarodni program pomoči in da mora EU prevzeti vlogo vodje tega programa.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Razmere, ki trenutno vladajo v Kirgizistanu so zaskrbljujoče, še toliko bolj, ker gre za državo, ki leži v zelo pomembnem delu Srednje Azije, z geografsko lego blizu Afganistana in ob Ferganski kotlini. Potrebna je mednarodna preiskava pod vodstvom Združenih narodov, da bi bilo mogoče ugotoviti, kdo je odgovoren. Pomembno je, da posebni predstavnik za Srednjo Azijo zelo pozorno spremlja razmere, ob tesnem sodelovanju z visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednico Evropske komisije.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Predlog resolucije Evropskega parlamenta št. RC-B7-0246/2010 z dne 6. maja 2010 o razmerah v Kirgizistanu predstavlja skupno stališče Evrope, namenjeno Kirgizistanu in njegovim voditeljem. Predlog resolucije o Kirgizistanu je pomembno sporočilo Evropske unije in cele Evrope. Državljanom in oblastem v Kirgizistanu moramo pokazati, pa ne le z resolucijami, kot je ta, da podpiramo krepitev demokracije in razvoj družbe, varnosti prebivalstva in trajnostno rast.

Evropski parlament mora biti institucija, ki podpira vse možnosti za demokracijo in ne sprejema nobenega odstopanja od te poti. Spremembe v Kirgizistanu so posledica zadnjih nekaj let in prehodne narave upanj, povezanih z revolucijo tulipanov. Ne moremo in ne bomo kar spregledali volilne prevare in blage oblike avtoritarizma, ki je začel delovati v Kirgizistanu. Edini ukrepi, ki jih lahko in bomo podprli, so demokratični ukrepi, saj so temelj Evropske unije. Ne moremo soglašati z nobenimi drugimi ukrepi. Upam, da je resolucija o Kirgizistanu eden izmed številnih ukrepov, ki jih bomo izvedli. To od nas pričakuje cela Evropa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to resolucijo, skupaj z veliko večino, vključno z dvema ustnima predlogoma sprememb, podanima med glasovanjem.

Vilja Savisaar (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Dogodki, ki so se zgodili v začetku aprila v Kirgizistanu, že pred enim mesecem, so imeli resne posledice na notranjepolitične razmere v državi, kot tudi na mednarodne odnose. Zahvaljujoč temu je Rusija povečala svoj vpliv v Kirgizistanu, tako vojaški, kot tudi gospodarski,

kar je bilo za pričakovati, glede na prejšnje gospodarske povezave med tema dvema državama. Istočasno pa je Rusija obljubila gospodarsko pomoč, tako prek neposredne finančne podpore, kot tudi prek prodaje plina in naftnih derivatov po ugodni ceni. Današnje poročilo v glavnem opozarja na dejstvo, da morata Evropska unija in ZN pomagati zagotoviti, da bo izvoljena demokratična vlada in da se bodo prenehale kršitve človekovih pravic v tej državi.

Vsekakor drži, da obstaja želja po zmanjšanju korupcije, tako v javnem sektorju, kot tudi v pravosodnem sistemu, zaradi česar bo mogoče treba izvesti reformo javnega sektorja in zagotoviti neodvisnost pravosodnega sistema. Pa vendar je vse to neposredno povezano z gospodarskim stanjem države in je zaradi tega potrebno sodelovaje med EU, ZN in Rusijo, saj sicer Kirgizistan ne bo prednostno obravnavan; namesto tega bodo vse „velesile“ skušale izkoristiti te razmere v lastno korist. Zato podpiram resolucijo, ki poziva vse stranke k sodelovanju, da bi tako bilo mogoče zagotoviti spoštovanje človekovih pravic in razvoj demokracije, kot tudi reformo javnega sektorja in neodvisnost pravosodnega sistema. Vendar pa menim, da bo preteklo kar nekaj časa, preden bo ta država dosegla želeno raven demokracije, saj bodo imenovanja morala biti izvedena na podlagi odprte konkurenčnosti, ne pa na podlagi sorodstva, če želimo, da do tega pride.

Predlog resolucije: Električna vozila (B7-0261/2010)

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam nedavno sporočilo o čistih in učinkovitih vozilih. Postavitev električnih vozil na trg lahko predstavlja konkurenčno prednost za evropsko industrijo. Vendar ne smemo pozabiti, da je Evropa trenutno vodilna v svetu na področju avtomobilskega sektorja in te konkurenčne prednosti ne smemo ogroziti. Zato pozivam Komisijo in države članice, da zagotovijo pogoje, potrebne za vzpostavitev notranjega trga za električna vozila. Prav tako bi opozorila na potrebo po uskladitvi standardov za baterije in skladna mesta za polnjenje v različnih državah članicah. Prav tako je pomembno ustvariti davčne spodbude z ustreznimi cenami elektrike za potrošnike. Drug pomemben dejavnik bo posodobitev električnih omrežij. Pozivam k večjim investicijam v raziskave in razvoj pametnih omrežij in tehnologije baterij, da bi tako bilo mogoče učinkovitejše uporabiti osnovne surovine. Zato pozivam, da vse napore vložimo v to, da Evropa ohrani vodilni položaj v svetu na področju avtomobilske industrije.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije, saj verjamem, da lahko električna vozila pripomorejo k uresničevanju prednostnih nalog strategije Evropa 2020, ki zadevajo razvoj na znanju in inovacijah temelječega gospodarstva, in spodbujajo gospodarstvo, ki učinkovitejše izkorišča svoje vire; povedano drugače, gospodarstvo, ki je okolju prijaznejše in konkurenčnejše.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V času, ko je razprava o emisijah CO₂ postala neizogibna, saj je osrednjega pomena za razpravo o podnebnih spremembah in ko je zaradi nihanja cen goriva nadaljevanje trenutne odvisnosti od nafte in njenih derivatov, vsaj dolgoročno, nevzdržno, je pomembno najti alternativne rešitve. Zaradi tega si je z inovacijami, namenjenim zadovoljevanju gospodarskih in družbenih potreb, treba prizadevati za iskanje rešitev, ki so znanstveno in gospodarsko smiselne. Električna vozila predstavljajo pomembno inovacijo z visokim tržnim potencialom, predvsem dolgoročno, saj naj bi zmanjšala emisije CO₂ in druga onesnaževala ter izboljšala energetske učinkovitost in spodbujanje inovacij, ki temeljijo na vodilnem položaju na področju tehnologije. Glede na že povedano, moramo pripraviti evropsko strategijo za električna vozila, ki podpira industrijo pri razvoju čiste in smiselne tehnologije, hkrati pa podpira vzpostavitev enotnega trga za električna vozila. Kljub temu moram še enkrat opozoriti, da vzpostavitev evropske strategije ne sme pomeniti pripravo zapletene kopice predpisov, ki bodo močno obremenjevali industrijo in tako ogrožali njen razvoj in smiselnost.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Izzivi, ki jih predstavljajo podnebne spremembe, emisije CO₂ in druga onesnaževala ter nihanje cen goriva, so prispevali k pozitivnemu ozračju za razvoj električnih vozil na globalni ravni. Električna vozila prispevajo k uresničevanju prednostnih nalog „Evropa 2020“ spodbujanja inovacij in znanja (pametna rast), spodbujanja gospodarstva, ki je bolj zeleno in učinkovitejše izkorišča vire (trajnostna rast) ter dopuščanja rasti gospodarstva z ustvarjanjem novih delovnih mest (vključevalna rast). Pomembno je, da se visok strošek električnih vozil –, ki nastane zlasti zaradi stroška baterij –, zmanjša, kar zahteva raziskave in inovacije. Zato pozdravljam pozornost, ki jo je špansko predsedstvo namenilo razvoju električnih vozil v sklopu boja proti podnebnim spremembam, in sporočilo Komisije o evropski strategiji za čista in energetske učinkovita vozila z dne 27. aprila 2010. Verjamem, da je treba zagotoviti pogoje za obstoj enotnega trga električnih vozil ter istočasno jamčiti učinkovito usklajevanje politik na ravni EU, da bi se tako bilo mogoče izogniti negativnim posledicam, predvsem na zaposlovanje. To usklajevanje prav tako spodbuja skladnost in medobratovalnost.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Verjamemo, da je razvoj električnih avtomobilov nujna alternativa vozilom, ki uporabljajo fosilna goriva. Ko se soočamo z onesnaženostjo zraka, ki jo povezujemo s takšnimi vozili in neizogibno izrabo rezerv fosilnih goriv v nekaj desetletjih, predvsem nafte, v žal zelo verjetnem primeru, da se bodo trenutne energetske paradigme nadaljevale, razvoj električnih vozil izstopa kot pomembna možnost, o kateri moramo razmisliti. Vendar pa ne smemo prezreti omejitev in problemov, ki so še vedno povezani s temi vozili in ki smo jih omenili med razpravo. Zaradi teh problemov in omejitev je, kot smo rekli, nepriporočljivo prevzeti komercialna ali oglaševalska tveganja. Namesto tega opozarjajo na „potrebo po dodatnih raziskavah in razvoju, da bi se tako izboljšale lastnosti električnih vozil in zmanjšali njihovi stroški“. Predvsem pa mora cilj o pretežno nizkoogljičnem sistemu prevoza do leta 2050, ki je omenjen v poročilu, vsebovati znatno povečanje razvoja najrazličnejših oblik množičnega in javnega prevoza ter spodbujanje uporabe takšnega prevoza, da bo na voljo vsem; električna vozila morajo biti v tem postopku močno zastopana.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za spremembo resolucije, ki med drugim omogoča standardizacijo polnilcev električnih avtomobilov, saj bodo Evropska unija in naši državljani imeli veliko koristi od razvoja evropskega trga električnih vozil, pa tudi od vzpostavitve globalnega trga. Zaradi tega ti ukrepi krepijo položaj EU znotraj okvira boja proti onesnaževanju in varstva okolja, s tem ko lajša uporabo čistih vozil, ne glede na vrsto vozila. Prav tako omogočajo lažje raziskave in inovacije, s tem pa pozitivno vplivajo na konkurenčnost Evropske unije na področju tehnologije. Sprejetje tega predloga resolucije zelo verjetno napoveduje začetek novega modela družbe, ki upošteva različne izzive (okoljske, socialne, tehnološke, demografske in tako dalje). Zanašam se na druge evropske institucije, da nas bodo pri tem podprle.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Podpiram spodbujanje električnih vozil, kot srednje- in dolgoročno prednostno nalogo. Poiskati moramo načine, kako spodbuditi države članice k izvedbi skupne strategije o standardizaciji električnih vozil. Uspeh te strategije bo vsekakor prispeval k zmanjšanju stroškov za uporabnike, s tem pa bodo električna vozila postala privlačnejša. Pomanjkanje usklajevanja na evropski ravni ne pomeni le, da morajo zaradi tega uporabniki plačevati višjo ceno. Industrijski proizvajalci bodo morali standardizirati svoje različne industrijske specifikacije, kar bo neposredno vplivalo na stroške. Zaradi tega menim, da se moramo osredotočiti na postopke standardizacije, če se želimo premakniti v zeleno smer. Najti moramo načine, kako spodbuditi evropske potrošnike k uporabi električnih avtomobilov. Menim, da imajo pri tem pomembno vlogo lokalne oblasti. Evropske potrošnike bodo lahko spodbudile z zgledi, pa tudi z zagotavljanjem infrastrukture in ugodnostmi, povezanimi z različnimi stroški, kot je strošek za parkirnino ali onesnaževanje. Verjamem, da bi uporaba električnih avtomobilov s strani evropskih institucij pomenila primer, ki bi predstavljal zelo pozitivno sporočilo. Preskusno je treba kar se da hitro vzpostaviti majhen voznik park električnih avtomobilov, ki bi predstavljal alternativo trenutnim načinom prevoza.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi vse večje zaskrbljenosti glede emisij CO₂ in podnebnih sprememb, se je pojavila nujna potreba po ukrepih, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti, da bi električna vozila postala smiselna alternativa vozilom, ki se trenutno uporabljajo. Povečana uporaba tega načina prevoza zelo pozitivno prispeva k uresničevanju ciljev, določenih v strategiji „Evropa 2020“. Zato mora EU znatno vlagati v vzpostavitev energetskega omrežja, ki učinkovito pokriva ozemlje Evrope. Izvesti je treba odločne ukrepe za odpravo številnih ovir, zaradi katerih je ta način prevoza neprivlačen.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Električna vozila imajo v okviru naših pojemajočih virov vsekakor možnost, da postanejo resnična podnebju prijazna alternativa, seveda pod pogojem, da jih bomo še naprej razvijali. Vendar se bo to zgodilo le, če bosta tudi proizvodni postopek in delovanje avtomobilov resnično okolju prijazna in manj odvisna od virov. Električni in hibridni pogonski sistemi so trenutno še vedno v začetni fazi in še preden tej tehnologiji damo prednost pred drugimi alternativnimi pogonskimi sistemi moramo vzpostaviti standardiziran okvir. V trenutnem predlogu se premalo pozornosti namenja drugim alternativnim pogonskim sistemom, zato sem se vzdržal glasovanja.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Podpora razvoju električnih vozil bi lahko imela številne prednosti. Spodbujanje električnih vozil bo znatno pomagalo pri boju proti podnebnim spremembam in sicer s prehodom na čistejšo in naprednejšo tehnologijo, s spodbujanjem inovacij in omejevanjem naše energetske odvisnosti. Razvoj te tehnologije prav tako vključuje nekatere vidike, o katerih bo treba pazljivo razmisliti, kot so odprava upravnih in drugih ovir, ki bi lahko negativno vplivale na kroženje zelenih avtomobilov in zagotavljanje pobud za preusposabljanje ljudi, ki delajo v avtomobilski industriji, tako da bodo lahko pridobili potrebno znanje. Menim, da je predlog resolucije zelo uravnoteženo besedilo, saj se nanaša na vsa prej navedena vprašanja in prav zaradi tega sem glasoval za.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Da bi bilo mogoče oceniti vpliv obravnavanih ukrepov, moramo analizirati statistike, ki jih je navedla Komisija. V letu 2007 je 72 % evropskega prebivalstva živel v urbanih okoljih, ki so ključnega pomena za rast in zaposlovanje. Mesta potrebujejo učinkovite prometne sisteme, da bi tako podpirala gospodarstvo in zagotavljala dobrobit svojih prebivalcev.

V mestih je ustvarjenega približno 85 % BDP EU. Naloga urbanih okolij danes je, da zagotovijo promet, ki bo trajnosten z okoljskega (CO₂, hrup, onesnaženost zraka), konkurenčnega (zmanjševanje) in socialnega (demografske spremembe, vključevanje, zdravje) vidika. Za uspešnost celovite strategije EU v boju proti podnebnim spremembam, za doseganje cilja 20/20/20 in spodbujanje kohezije je ključnega pomena tudi naša sposobnost odzivanja na ta izziv.

Devet od 10 državljanov EU je mnenja, da je treba izboljšati prometne razmere v njihovem območju. Prepričan sem, da lahko usklajeno ukrepanje na ravni EU pomaga pri krepitvi trgov novih tehnologij za čista vozila in alternativnih goriv. Na ta način lahko dolgoročno spodbudimo uporabnike, da se odločijo za čistejša vozila ali načine prevoza, da uporabljajo infrastrukturo, ki je manj obremenjena ali da potujejo ob drugem času. V celoti podpiram te pobude, katerih namen je srednjeročno in dolgoročno izboljšati naše navedbe v skladu z gospodarskim in industrijskim razvojem Unije kot celote.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Sledil sem svoji skupini in glasoval za to resolucijo, čeprav naša sprememba o pospešitvi pregleda zakonodaje o homologaciji ni bila sprejeta.

Predlogi resolucij: Uredba o skupinskih izjemah za motorna vozila (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) V Evropi je v distribucijo in servisiranje motornih vozil vključenih 380 000 podjetij. Skoraj vsa ta podjetja so srednje velika in mala podjetja, ki zaposlujejo 2,8 milijona ljudi. Od leta 1985 je za motorna vozila veljala uredba o skupinskih izjemah v sklopu evropskega konkurenčnega prava, da bi s tem bile upoštevane njegove posebne lastnosti: oligopolne razmere, visoko tehnološka narava in dolga življenjska doba izdelkov. Danes pa Komisija predlaga odpravo obstoječe izjeme za prodajo novih vozil. Posebna ureditev izjem bi veljala le še za sekundarni trg (popravila in vzdrževanje ter dobava nadomestnih delov). Ta predlog resolucije, ki ga je Odbor za ekonomske in monetarne zadeve že podprl in za katerega smo danes ponovno glasovali na plenarnem zasedanju, daje jasno sporočilo s strani Evropskega parlamenta. Upošteva podrobna posvetovanja s sektorjem motornih vozil. Poziva Komisijo, da upošteva različne elemente, ki lahko zelo verjetno porušijo ravnovesje moči med proizvajalci motornih vozil in distributerji v škodo potrošnikov.

George Sabin Cutaş (S&D), v pisni obliki. – (RO) Odločil sem se glasovati za ta predlog resolucije, saj izpostavlja težave, navedene v predlogu uredbe Evropske komisije o skupinskih izjemah za motorna vozila.

Priporočila evropske izvršne veje o spremembi nekaterih določb v nekaterih uredbah na tem področju, predvsem z nalaganjem obveznosti avtomobilskim posrednikom, da do 80 % svoje prodaje ustvarijo z avtomobilsko znamko enega proizvajalca, bi lahko povečala njihovo odvisnost od proizvajalcev, kar bi lahko ogrozilo konkurenčnost v sektorju in negativno vplivalo na možnosti, ki so potrošnikom na voljo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ker je Evropska komisija sprožila postopek ponovnega pregleda zakonodaje, ki velja za motorna vozila, predvsem Uredbe (ES) št. 1400/2002 („MVBBER“) in Uredbe (ES) št. 2790/1999 („GBER“), je treba izpostaviti, da se Unija in njene države članice trenutno soočajo z gospodarsko in finančno krizo, ki resnično in močno vpliva na avtomobilsko industrijo. Ta industrija še naprej ostaja temelj evropskega gospodarstva in prispeva k zaposlovanju, tehnološkim inovacijam in konkurenčnosti. Glede na to morajo nove uredbe upoštevati srednjeročno in dolgoročno potrebo po vzpostavitvi pogojev za trajnost evropske avtomobilske industrije ter ji omogočiti, da ostane v samem vrhu tehnologije in inovacij ter da ostane gospodarsko vzdržna. Glede na to, o čemer smo pravkar glasovali v zvezi z električnimi vozili, mora regulativni okvir spodbuditi proizvodnjo in uporabo tovrstnih vozil, kot tudi okoljske raziskave in razvoj avtomobilov z manjšim vplivom na okolje in manjšimi emisijami.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Glasovali smo proti temu predlogu resolucije, ki načeloma pozdravlja trenutno revizijo pravil o konkurenci, ki se nanašajo na distribucijo in popravila v sektorju motornih vozil. Pozdravlja odpravo izjem in uporabo splošne zakonodaje o konkurenci. Kot običajno, bodo tudi tokrat pod pretvezo predhodnega posvetovanja, prevladali tisti lobiji, ki so najvplivnejši ali najučinkovitejši, za katere pa ni nujno, da zastopajo industrijo, da ne govorimo o dogmi konkurenčnosti, ki je dobra za vse. Na drugi strani pa bodo izničena prizadevanja strokovnjakov glede prilagajanja zakonodaji, ki je trenutno v veljavi. Ne glede na to ali gre za ustvarjanje ali odpravljanje, še vedno gre za ukrepanje. Pojavlja se vprašanje ali namerava Komisija, predvsem pa Generalni direktorat za konkurenco, s pripravljanjem

zakonov, upravičiti svoj obstoj, namesto da bi izvajala predpise, ki ustrezajo zahtevam glede kakovosti in varnosti storitev in proizvodov, zahtevam, ki so povsod potrebne, še posebej pa v sektorju motornih vozil.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Spremembe, ki jih je predlagala Komisija, so v nasprotju z interesi, predvsem interesi malih in srednje velikih podjetij v sektorju motornih vozil. Poleg tega ta sektor ureja veliko število celovitih uredb (, ki se na primer nanašajo na varnost in okolje) in mora zaradi tega konkurenčno pravo temeljiti na posebnih lastnostih tega trga. Zato sem glasoval proti predlogu Komisije.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Julija 2002 je Komisija sprejela uredbo o skupinskih izjemah za sporazume o distribuciji motornih vozil, ki naj bi nadomestila Uredbo (ES) št. 1475/95.

Glavni namen politike konkurence Komisije je vpletenim podjetjem zagotoviti prednosti, ki izhajajo iz varnostnega območja in sicer s sprejetjem uredb o skupinskih izjemah, ki so namenjene zagotavljanju ustreznega nadzora trgov. Skupinske izjeme torej prispevajo k pravni varnosti in doslednemu izvajanju evropskih pravil. Izpostaviti moram, da leži pomembnost te razprave v pripravi smernic, ki bodo v podporo naslednjemu pravnemu okviru, ki bo po izteku uredbe, urejal sporazume o distribuciji motornih vozil in o povezanih storitvah po prodaji.

Da bi se bilo mogoče odločiti o ustreznem obsegu skupinskih izjem, ki veljajo za avtomobilsko industrijo, pozivam Komisijo, da upošteva pogoje konkurence na glavnih trgih in potrebo po zagotovitvi temeljnega razlikovanja med trgi za prodajo novih motornih vozil in trgi za popravila in storitve vzdrževanja in/ali za distribucijo nadomestnih delov. Še enkrat bi poudaril pomembnost zagotavljanja podpore takšnim predlogom. Odvrčajo posamezne pobude, ki so naklonjene konkurenčnosti med trgovci in serviserji ter spodbujajo razvoj sektorja.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Tako imenovana uredba o „skupinskih izjemah“, uvedena na evropski ravni leta 2002 za povečanje konkurenčnosti v sektorju motornih vozil ter zagotavljanje stvarne ugodnosti potrošnikom, se bo kmalu iztekla. Komisija v svojem predlogu za revizijo uvaža spremembe, ki bodo imele zaskrbljujoče posledice za potrošnike z vidika raznolikosti izbire, kakovosti in cene. Zato uporabljamo ta predlog uredbe, ki sem ga podprl, da bi jasno navedli naše zadržke o nekaterih podanih predlogih. Predvsem pri tem mislim na obveznost prodaje „ene blagovne znamke“, ki bo negativno vplivala na izbiro potrošnika in neodvisnost prodajalcev od proizvajalcev. Prav tako želim izraziti pomislek glede pomanjkanja zagotavljanja ustreznega dostopa vseh partnerjev do tehničnih informacij in nadomestnih delov, kar bo dejansko omejilo svobodo izbire prodajalca ali lastnika avtomehanične delavnice, na katerega se potrošnik lahko obrne. Še enkrat pozovimo Komisijo, da mora nujno obravnavati nove oblike protikonkurenčnih ukrepov, neprijetnih za stranke, kot so vse vrste servisnih storitev, katerih pogoj je popravilo ali vzdrževanje vozila izključno znotraj mreže določene blagovne znamke.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupaj z veliko večino Parlamenta sem glasoval za to resolucijo.

Poročilo: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Rak je eden izmed največjih zdravstvenih izzivov s katerim se sooča Evropa: je drugi najpogostejši vzrok za smrt v EU, s 3 milijoni novih primerov in 1,7 milijona smrtnih žrtev vsako leto. V skladu s Svetovno zdravstveno organizacijo, je mogoče preprečiti vsaj eno tretjino vseh rakavih obolenj. Zato je ključnega pomena, da se ustrezne zainteresirane strani iz vse Evropske unije združijo v skupnih prizadevanjih za obravnavo raka. Eden izmed namenov predloga Evropske komisije o „evropskem partnerstvu za boj proti raku za obdobje – 2009–2013“, je podpreti države članice pri njihovem boju z rakom z zagotavljanjem okvira za opredeljevanje in izmenjavo informacij, zmogljivosti in strokovnih znanj pri preprečevanju in obvladovanju raka ter z združitvijo ustreznih zainteresiranih strani iz vse Evropske unije v skupnih prizadevanjih. Pozdravljam cilj zmanjšanja bremena raka z uvedbo presejalnih programov za raka dojke, materničnega vratu in debelega črevesa za vse prebivalstvo do 2013, ter pozivam države članice, naj smernice v celoti izvajajo. Zaradi tega sem glasovala za poročilo „evropskega partnerstva za boj proti raku“.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, saj je evropsko partnerstvo za boj proti raku za obdobje 2009-2013, ki ga je predlagala Evropska komisija, odlična pobuda za učinkovitejši boj proti tej strašni bolezni. Rak je eden izmed glavnih področij ukrepanja Skupnosti pri javnem zdravju, saj je vsako leto 3,2 milijona Evropejcem postavljena diagnoza raka, kar predstavlja drug najpogostejši vzrok za smrt, tako za boleznijo srca. Namen partnerstva, ki ga je predlagala Komisija, je podpreti države članice pri njihovem boju z rakom z zagotavljanjem okvira za opredeljevanje in izmenjavo informacij, zmogljivosti

in strokovnih znanj pri preprečevanju in obvladovanju raka. Poudariti želim, da lahko število rakavih obolenj v Evropi opazno zmanjšamo le z združitvijo ustreznih zainteresiranih strani iz vse Evropske unije v skupnih prizadevanjih za obravnavo raka. Strinjam se s pozivom Evropskega parlamenta Komisiji in državam članicam, da še dodatno razvijejo in uskladijo pobude, ki obolelim za rakom posredno ali neposredno zagotavljajo pomoč. Prav tako se strinjam, da morajo Komisija in države članice zagotoviti, da je v vseh državah članicah vsem bolnikom zagotovljen enak dostop do zdravlil proti raku. Zaradi tega je to partnerstvo za boj proti raku, ki ga je sprožila Komisija, zelo pomemben korak k skupnemu socialnemu in političnemu partnerstvu za celotno Evropo, katerega namen je zmanjšati breme raka v Evropi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Napovedi o eksponenti rasti števila primerov rakavih obolenj bi morale sprožiti glasen alarm v mednarodni skupnosti. Enemu izmed treh Evropejcev bo v življenju postavljena diagnoza raka. Ta kruta bolezen je drugi najpogostejši vzrok smrti v Evropi. Evropski parlament s predlogom resolucije, ki jo je sprejel, opozarja na dejstvo, da v Evropi še vedno obstajajo nesprejemljiva nesorazmerja na področju zdravljenja raka in presejalnih programov. Ena tretjina rakavih obolenj se za bolnike konča s smrtjo ravno zaradi tega, ker je bila diagnoza postavljena prepozno. To je stvarnost, ki jo mora Evropa spremeniti s programi informiranja, izobraževanja javnosti in lajšanja dostopa do visoko kakovostnih zdravstvenih storitev. Nenazadnje EU trenutno ne stori dovolj na področju raziskav te bolezni, ki jo še vedno premočno poznamo. Raziskave in preprečevanje sta glavni področji boja proti tej bolezni. S tem bodo zagotovljeni srednjeročni rezultati. Pogostost rakavih obolenj mora začeti upadati, da bomo lahko v Evropi dosegli ambiciozen cilj, ki ga je postavila Evropska komisija. Se pravi, do leta 2020 doseči zmanjšanje števila novih primerov rakavih obolenj za 15 %, pri čemer je upoštevan naraščajoči trend, ki je posledica rasti in staranja prebivalstva.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam predlog Komisije o vzpostavitvi evropskega partnerstva za boj proti raku za obdobje 2009–2013, saj verjamem, da je boj proti raku temeljni del zdravstvene strategije. Vendar pa pozivam k izvedbi, kot obliki primarnega preprečevanja, ukrepov za spodbujanje zdravega načina življenja, kot ključnega dejavnika za izboljšanje zdravja. Na zdravje vplivajo tudi okoljski dejavniki, zato se je treba spopasti z okoljskimi problemi, ki so krivi za nastanek posebnih vrst raka. Zato je tako pomembno, da obstaja medsektorski in celovit pristop na področjih ukrepanja, kot so izobraževanje, okolje, raziskave in socialna vprašanja, kot tudi večja usklajenost med različnimi centri za raziskave raka v EU. Opozorila bi na potrebo po boljši izrabi sredstev, namenjenih boju proti raku v sklopu Sedmega okvirnega programa, kot tudi na potrebo po obsežnejših raziskovalnih programih. V finančno perspektivo bi bilo prav tako treba vključiti sredstva za spodbujanje preprečevanja raka.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nov celovit pristop k raku je ključnega pomena, saj se bolezen na globalni ravni širi skoraj s hitrostjo epidemije in je eden izmed glavnih razlogov za smrt v svetu, odgovoren za skoraj 13 % celotnega števila umrlih v letu 2004 (skoraj 1,7 milijona smrti vsako leto); zato ker je bil drugi najpogostejši razlog za smrt v letu 2006, pri čemer je bilo največ smrti zaradi raka na pljučih, debelem črevesu in danki ter dojkah; in zaradi tega, ker se še vedno eden izmed treh Evropejcev v svojem življenju sooča z diagnozo raka, eden izmed štirih Evropejcev zaradi tega tudi umre. Potrebna je jasna zavezanost preprečevanju in nacionalnim presejalnim testom, saj vemo, da lahko z ustreznim preprečevanjem in zgodnjim zdravljenjem preprečimo vsaj 30 % obolenj. Prav tako je treba zmanjšati neenakosti pri zdravljenju. Opozoril bi na nesprejemljive razmere na Portugalskem, kjer inovativna in učinkovita zdravila za zdravljenje raka, predvsem raka na pljučih in dojkah, bolnikom niso na voljo izključno zaradi finančnih razlogov.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Rak je eden izmed največjih zdravstvenih izzivov, s katerim se sooča svet. Trenutno je drugi najpogostejši vzrok za smrt v Evropi, s 3 milijoni novih primerov in 1,7 milijona smrtnimi žrtvami vsako leto. Evropska komisija predlaga evropsko partnerstvo za boj proti raku za obdobje 2009–2013. Rak, kot družbeni in politični problem, zahteva skupne ukrepe na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Lizbonska pogodba določa ravno to, da ima Unija pristojnosti za izvedbo ukrepov, ki so namenjeni podpori, usklajevanju ali dopolnjevanju ukrepov držav članic. Eden izmed razlogov za takšno ukrepanje na evropski ravni je varovanje in izboljšanje človekovega zdravja (člen 2E). Evropska unija je že dala soglasje za dva instrumenta za preprečevanje, ki temeljita na znanstvenih dognanjih: Evropski kodeks proti raku in priporočila Sveta o zgodnjem odkrivanju raka dojk, materničnega vratu in debelega črevesa. Zato pozdravljam priporočilo, ki izhaja iz tega predloga resolucije o mobilizaciji javnega sektorja na splošno, da bi investiral v obsežna in dosledna prizadevanja za preprečevanje raka.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Rak je eden izmed glavnih razlogov za smrt v svetu, število obolenj pa se povečuje z zaskrbljujočo hitrostjo. Zato menimo, da je podpora državam članicam s strani EU pri prizadevanjih v boju proti raku, kot je navedeno v poročilu, kot tudi spodbujanje skupnih prizadevanj pri izmenjavi informacij, kapacitet in strokovnega znanja na področju preprečevanja in nadzora raka,

pomembna. Zmanjšanje števila rakavih obolenj v nekaterih državah, ki je posledica sprejeta politik za izboljšanje preprečevanja in zdravljenja, kaže na to, da je temu zgledu vredno slediti. Poročilo se nanaša na različna pomembna vprašanja, vključno s: potrebo po primarnem preprečevanju in nadzoru bolezni, ki se lahko razvijejo v raka; pomembnostjo presejalnih programov; nezadostnim financiranjem, ki je trenutno na voljo v boju proti raku v EU, predvsem javno financiranje; potrebo po zmanjšanju poklicne in okoljske izpostavljenosti karcinogenom; potrebo po posodobitvi seznamov karcinogenih snovi; ter zaščito bolnikov z rakom in kronično obolenih ljudi na delovnem mestu. Lahko bi nadaljeval še z drugimi vprašanji, kot je odprava – namesto zmanjšanja – neenakosti pri dostopu do zdravljenja raka in povezane nege.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Kot avtorica pisne deklaracije št. 71/2009 o boju proti raku dojk v Evropski uniji, ki ga je sprejel Parlament, sem izjemno zadovoljna s sporočilom Komisije o evropskem partnerstvu za boj proti raku.

V tem dokumentu je bil problem raka v EU obravnavan, prav tako pa so bili določeni cilji v boju proti raku. Kljub dejstvu, da za zdravstveno varstvo dejansko skrbijo države članice, lahko EU vseeno ukrepa in razširi to zdravstveno varstvo, prav tako pa se lahko na primer uporablja kot odlična platforma za izmenjavo dobrih praks. Države članice se bodo morale odločiti, ali bodo izkoristile to dodatno orodje, ki ga je pripravila Komisija.

Predlog vsebuje zelo specifičen cilj in sicer zmanjšanje bremena raka v EU za 15 % do 2020. Da bi bil ta program učinkovit, je treba doseči izvajanje vseh načrtov držav članic glede boja proti raku do 2013. Naslednji korak je zmanjšati nesorazmerja v umrljivosti za rakom med Evropejci, ki se zdravijo za to boleznijo, za 70 %. Razlike med državami članicami z najboljšimi in najslabšimi rezultati v EU so še vedno prevelike.

Sporočilo prav tako vsebuje poudarek na preprečevanju zaščiti in vključuje uvedbo presejalnih programov za raka dojke, materničnega vratu in debelega črevesa za vse prebivalstvo. Veseli me, da je bil naš nedaven poziv, ki je naveden v pisni deklaraciji št. 71/2009, pripravljen v ugodnem trenutku pri delu Komisije, kar vzbuja upanje, da bo hitro in zanesljivo izveden.

Françoise Grossetête (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to poročilo, ki se nanaša na evropsko partnerstvo za boj proti raku za obdobje 2009–2013.

Namen tega partnerstva je vzpostaviti okvir za opredeljevanje in izmenjavo informacij, kapacitet in strokovnega znanja pri preprečevanju in obvladovanju raka. Države članice morajo sodelovati predvsem na področju presejalnih programov. V Evropi bo eden izmed treh ljudi v svojem življenju zbolel za rakom. Vendar pa je mogoče tretjino vseh rakavih obolenj preprečiti in ravno preprečevanje predstavlja stroškovno najučinkovitejšo, dolgoročno strategijo za zmanjševanje bremena raka.

Veseli me, da je večina v Parlamentu glasovala za predloge, ki sem jih podala kot pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, kot so potreba bo večjem spodbujanju javno-zasebnih partnerstev za spodbujanje raziskav in presejalnih programov, zlasti na področju medicinskega slikanja.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Čeprav je za zdravje odgovorna vsaka država članica, bomo imeli le koristi od sprejetja globalnega pristopa k preprečevanju in zdravljenju raka, kar tudi podpiram. S tem bo Evropa lahko zagotovila tesnejše sodelovanje z vpletenimi zainteresiranimi stranmi (civilna družba, različne organizacije in drugi), da bi tako bilo mogoče kar se da učinkovito razširiti najboljše prakse na tem področju, predvsem pa izboljšati učinkovitost oskrbe bolnikov ob upoštevanju dobrega psihosociološkega in duševnega počutja. S partnerstvom bi prav tako bilo mogoče zagotoviti, da so upoštevani povezani problemi, kot so neenakosti, s katerimi se soočajo bolniki s to boleznijo. To je ključnega pomena za izboljšanje vsakodnevnega življenja bolnikov. Prav tako pozdravljam sprejetje pisne izjave 19. aprila, ki jo podpiram in ki poziva države članice EU, da uvedejo presejalni program za raka dojke na nacionalni ravni ter Komisijo, da vsaki dve letu pripravi poročilo o spremljanju. Rak dojk še vedno ostaja glavni razlog za umrljivost žensk v starosti od 35 do 59.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) V skladu s Svetovno zdravstveno organizacijo je rak glavni razlog za smrt po svetu. Trenutno eden od treh Evropejcev zboli za rakom in eden od štirih umre zaradi posledic te bolezni. Žal bo v naslednjih nekaj desetletjih k povečanju pojavnosti raka prispevalo tudi staranje družbe. Da bi se spopadli s to rastjo, moramo izboljšati nacionalne načrte za boj proti raku in izvesti še učinkovitejše informacijske ukrepe za ljudi v EU. Otroci se morajo učiti o zdravem načinu življenja že od zgodnjih let, kar bo v prihodnosti prispevalo k zmanjšanju števila obolenj. Po trditvah strokovnjakov je mogoče preprečiti eno tretjino obolenj, vendar pa mora EU povečati financiranje boja proti raku. Na ta način

bi bilo mogoče izvesti znanstvene raziskave in obsežne programe ukrepov za preprečevanje raka v vseh državah Unije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Javno zdravje je ena izmed prednostnih ciljev EU. Boj proti vsem oblikam raka je del tega, saj zaradi te bolezni vsako leto umre več milijonov evropskih državljanov. Vsi vemo, da sta preprečevanje in zgodnja diagnoza ključnega pomena za učinkovit boj z rakom, zato mora biti večina prizadevanj usmerjenih na ti dve področji. Zelo pomembno je prizadevanje v boju proti trem oblikam raka, saj zaradi njih umre največ ljudi – rak na pljučih, debelem črevesu in danki ter dojkah – ne da bi pri tem zanemarjali ostale oblike.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V Evropi rak najbolj ogroža zdravje, stopnje umrljivosti za rakom pa so visoke. Od 3 milijonov na novo obolelih, jih 1,7 milijona ne bo preživel. Zgodnje diagnosticiranje in zdravljenje lahko znatno zmanjšata to število. Ni dovolj, da vlagamo samo v zdravljenje v Evropi, ampak moramo zagotoviti tudi podporo preventivnim ukrepom. Transnacionalno sodelovanje mora postati naša prednostna naloga, da bomo tako lahko trajno zaustavili širitev raka. Na to poročilo moramo gledati kot na pozitiven korak v pravo smer in ravno zaradi tega sem glasoval zanj.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za resolucija Evropskega parlamenta o evropskem partnerstvu za boj proti raku. Podpreti moramo vse ukrepe, namenjene boju z rakom, da bi tako zmanjšali njegove posledice. Medicina še vedno ne more ustaviti raka, ki postaja ena izmed največjih nadlog človeštva. Medicina še vedno ne more ustaviti raka, ki postaja ena izmed največjih nadlog človeštva. Podatek, da je bil rak v letu 2006 drugi najpogostejši razlog za smrt, je zastrašujoč. Obstajajo številni vzroki za raka, ali pa jih pogostokrat ni mogoče opredeliti in diagnosticirati. Kljub temu pa ga je mogoče preprečiti in omejiti njegove posledice v približno 30 % primerov. Da bi to bilo mogoče doseči, so potrebni ustrezni nacionalni presejalni programi. Evropska unija, ki deluje v interesu svojih državljanov in ker mora zagotoviti njihovo varnost, mora poskrbeti za razvoj ustreznih metod zgodnjega diagnosticiranja bolezni, preventivnih ukrepov in naprednih načinov zdravljenja. V številnih državah članicah je bilo mogoče doseči napredek v boju z rakom na različne načine, vključno z uporabo protikadilskih strategij in posebnih metod preprečevanja. Podobni ukrepi morajo biti uveljavljeni po vsej Uniji, vendar v obsežnejšem in učinkovitejšem obsegu. Napovedi za prihodnja leta glede pojavnosti in umrljivosti za rakom niso optimistične. Zavedanje, da bodo kljub različnim metodam diagnosticiranja in zdravljenja, številni ljudje umrli zaradi raka, je vedno žalostno in grenko. Poskrbimo, da bodo državljani vedeli, da jih pri tej zadevi v celoti podpiramo.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Zmanjšanje obolenj za rakom v Evropski uniji za 15 % do leta 2020: to je ambiciozen cilj evropskega partnerstva za boj proti raku za obdobje 2009–2013. Gre za cilj, ki ga je Evropski parlament danes podprl z glasovanjem za poročilo gospoda Peterleta. Gre za odziv, ki je ustreza izzivu, čeprav bo po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije v letu 2010 rak postal glavni razlog za smrt v svetu, pred boleznimi srca in ožilja.

V letu 2010 bo za rakom zbolelo 3 milijone Evropejcev, skoraj 2 milijona ljudi pa bo za to boleznijo umrlo. Nujno moramo storiti več na področju sistematičnih presejalnih testov najpogostejših oblik raka: raka na pljučih, debelem črevesu in danki ter dojkah. Spodbujanje revolucije v onkologiji prav tako pomeni spodbujanje raziskav o karcinogenih lastnostih nekaterih živil ter spodbujanje zgodnjega odkrivanja tumorjev z najsodobnejšo tehniko biomarkerjev: zapleteni preskusi urina ali krvi. Gre za ukrepe, ki so namenjeni zagotavljanju najrazličnejših načinov oskrbe bolnikov, tako da bo leto 2010 leto odziva in da Evropska unija ne bo samo podpirala, ampak tudi spodbujala nacionalne programe za boj z rakom.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Seveda sem glasoval za to pomembno poročilo, ki je ključnega pomena za preprečevanje raka.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Močno podpiram poročilo Evropskega parlamenta o sporočilu Komisije o evropskem partnerstvu za boj proti raku. Po ocenah Mednarodne agencije za raziskave raka vsakemu tretjemu Evropejcu diagnosticirajo raka, vsak četrti pa zaradi te bolezni umre. V tem letu bo za rakom zbolelo 3 milijone Evropejcev, skoraj 2 milijona ljudi pa bo za to boleznijo umrlo. Na Poljskem vsako leto za rakom zboli okoli 100 000 ljudi, od tega jih umre 70 000. Boj proti raku je eden izmed stalnih področji ukrepanja EU pri javnem zdravju. Lizbonska pogodba izpostavlja pristojnost Unije, da podpira, usklajuje ali dopolnjuje ukrepe držav članic za zaščito in izboljšanje zdravja. Posebne ukrepe glede tega je mogoče najti v pobudi Komisije z naslovom evropsko partnerstvo za boj proti raku za obdobje 2009–2013. Cilji tega partnerstva, predvsem pa njegovih preprečevalnih ukrepov, je omejiti pojavnost raka. Zaskrbljujoče so omejitve glede virov financiranja, namenjenih za doseganje teh ciljev. V tem sporočilu so bili cilji določeni za 10 letno obdobje, medtem ko proračun Skupnosti zagotavlja le kratkoročno finančno podporo. Zato

pozivam k: povečanju subvencij, predvsem za programe preprečevanja na področju regionalne politike in Evropskega socialnega sklada; učinkovitejši porabi sredstev, ki so na voljo v sedmem okvirnem programu, na primer za boljše usklajevanje znanstvenih raziskav; in predvidevanju večjega obsega sredstev v novi finančni perspektivi.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Rak je eden izmed največjih zdravstvenih problemov v Evropi in v svetu. Žal se rak danes še vedno širi s hitrostjo epidemije. Je drugi najpogostejši vzrok za smrt v EU, s 3 milijoni novih primerov in 1,7 milijona smrtnih žrtev vsako leto. Trenutno vsakemu tretjemu Evropejcu enkrat v življenju diagnosticirajo raka, strokovnjaki pa predvidevajo, da se bo zaradi staranja breme raka močno povečalo. Za izboljšanje nadzora in preprečevanja raka v EU je treba nujno ukrepati. Razmere so še posebej resne v Litvi. Statistični kazalniki za različne oblike raka so med najslabšimi v celi EU. Zato še posebej pozdravljam resolucijo Evropskega parlamenta o boju proti raku v razširjeni EU ter evropsko partnerstvo za boj proti raku za obdobje 2009–2013 Evropske komisije, ki je nov poskus združitve vseh zainteresiranih strani pri skupnem delu v duhu plodnega partnerstva. Rak ni le zdravstven problem, ampak je tudi družben in političen problem. Da bi bilo mogoče rešiti ta problem, potrebujemo skupne ukrepe na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Poudariti želim, da Lizbonska pogodba jasno določa pristojnost Unije pri podpori, usklajevanju ali dopolnjevanju ukrepov držav članic. Naš skupni cilj je pomagati državam članicam v boju proti raku in vzpostaviti okvir za opredeljevanje in izmenjavo informacij, kapacitet in strokovnega znanja pri preprečevanju in obvladovanju raka.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Danes smo glasovali o predlogu resolucije o boju proti raku, ki ga je pripravil slovenski kolega gospod Peterle iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Seveda sem se odločil za sprejetje predloga Evropske komisije o vzpostavitvi evropskega partnerstva za boj proti raku za obdobje 2009–2013. Ta nova oblika sodelovanja je namenjena zagotavljanju podpore državam članicam v boju proti raku. Zdravstvena statistika kaže, da je v Evropi vsako leto zabeleženih več kot 3 milijone novih primerov in 1,7 milijona smrtnih primerov. To pomeni, da rak vsako leto zasede drugo mesto med najresnejšimi boleznimi in vzroki za smrt. Kot del evropskega partnerstva, morajo države članice kar se da hitro pripraviti celostne načrte za boj proti tej kruti bolezni, tako da bo mogoče do leta 2020 pojavnost zmanjšati za 15 %. Vendar ne smemo pozabiti, da v tem neenakovrednem boju preprečevanje predstavlja najpomembnejši dejavnik. To je stroškovno najučinkovitejši ukrep, saj se je mogoče izogniti eni tretjini primerov rakavih obolenj. Zaradi tega morajo biti preventivni ukrepi podprti v zdravstvu, pa tudi v sklopu bolj zdravega načina življenja.

Poročilo: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Nove informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) so tako pomembne zaradi njihove ključne vloge pri začetku prave revolucije v svetu znanosti, ne samo z razglasitvijo rojstva družbe znanja, ampak tudi z omogočanjem trajnostnega pristopa k izkoriščanju naravnih virov.

Glede na ta dejstva je v posebnem primeru novih tehnologij, namenjenih energetske učinkovitosti, nemogoče prezreti dejstvo, da so IKT pomemben vir zagotavljanja, da se pri napredku spoštuje okolje ter pri tem zagotavljajo, da imajo gospodinjstva in industrija ekonomske koristi od teh prihrankov. Politika varčevanja z energijo bo dala pečat trajnosti evropskega socialnega modela in ravno zaradi tega sem glasovala za to poročilo.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Prehod na pametne števec lahko na evropski ravni zmanjša porabo energije tudi do 10 %, saj bi to olajšalo obojestranski prenos informacij med upravljavci omrežij, dobavitelji energije in potrošniki. Analize kažejo, da je mogoče s pametno uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) zmanjšati porabo energije v zgradbah, ki trenutno predstavlja približno 40 % celotne porabe energije v Evropi, tudi do 17 %. Vse te številke samo v prometnem sektorju prispevajo k zmanjšanju emisij ogljika tudi do 27 %.

Vse te napovedi služijo le kot spodbuda, da popolnoma izkoristimo najsodobnejše tehnologije. Čeprav teh tehnologij v Evropski uniji kratkoročno ne bo mogoče uvesti na enoten način, je pomembno, da se vse države članice zavedajo možnosti uporabe najsodobnejših tehnologij za zmanjšanje emisij ogljika, hkrati pa upoštevajo izjemno ambiciozne cilje agende Evropa 2020.

Gradbeni in prometni sektor spadata med največje porabnike energije in lahko pospešita uvedbo najsodobnejših tehnoloških sistemov. S pomočjo novih tehnologij je lahko tudi uporaba naravnih virov manj škodljiva za okolje in proizvaja manj ogljika.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) imajo ključno vlogo pri spodbujanju evropske gospodarske rasti. Njihov vpliv na energetski sektor vključuje tudi temeljito spremembo naše družbe, ki bo tako postala manj centralizirana in prožnejša, pri čemer je poudarek na distribuciji za večjo blaginjo. Z uporabo IKT in omrežij lahko izboljšamo učinkovitost naše porabe energije, na primer z razvojem električnih distribucijskih omrežij, pametih zgradb, pametnih domov in pametnih števecov, kot tudi ekološko učinkovitega prometa. Vendar pa moramo še naprej izkoriščati priložnosti za inovacije, ki nam jih ponuja IKT. Razvoj inovativnega evropskega pametnega omrežja je ključnega pomena, skupaj z inštrumenti za merjenje in spremljanje učinkovitosti porabe energije, izvajanjem pametnega merjenja v skladu s časovnim razporedom, določenim v tretjem zakonodajnem svežnju za energetski trg. S tem bodo potrošniki lahko obvladovali svojo porabo energije, ter tako izgladili krivuljo povpraševanja. Informacijske in komunikacijske tehnologije lahko imajo pomembno vlogo pri merjenju in količinskem ugotavljanju globalnih učinkov podnebnih sprememb in pri vrednotenju podnebnih ukrepov ter tako prispeva k natančnem uravnavanju podnebne politike.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) za lažji prehod na energetsko učinkovito gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika. IKT lahko pridobijo pomembno vlogo pri blažitvi posledic podnebnih sprememb in sicer z zmanjšanjem porabe energije, povečanjem energetske učinkovitosti in vključevanjem obnovljivih virov energije.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V času ko je zmanjševanje emisij CO₂ in toplogrednih plinov, skupaj z naložbami v obnovljivo energijo in „zeleno“ tehnologijo, prednostna naloga, je to zelo primerno. Zato moramo obravnavati predstavitev ukrepov za uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij, da bi tako bil mogoč prehod na energetsko učinkovito gospodarstvo ob najmanjših možnih stroških za javnost in podjetja. Spodbujanje trajnostne rasti, ki se odraža v blaginji prebivalstva in gospodarstva, pa tudi v solidarnosti do prihodnjih generacij, je resnično ključnega pomena.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Informacijske in komunikacijske tehnologije lahko znatno prispevajo k energetske učinkovitosti gospodarstva EU, predvsem pri zgradbah in v prometnem sektorju. V sklopu tega pozdravljam prizadevanja Komisije pri spodbujanju pametnega merjenja in pametnih omrežij pri proizvodnji, distribuciji in uporabi energije. Predvsem želim pozvati države članice, naj pospešujejo razpoložljivost širokopasovnega interneta za vse državljane EU, da bi tako zagotovile enakopraven dostop do spletnih storitev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Nobenega dvoma ni, da lahko uporaba informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) olajša prehod na energetsko učinkovito gospodarstvo, saj je to hkrati tudi način za zmanjšanje porabe energije, povečanje varnosti preskrbe z energijo in zagotavljanje pomoči pri zmanjševanju okoljske škode, predvsem emisij toplogrednih plinov.

Vendar pa vemo, da je napredek pri izkoriščanju potenciala energetske učinkovitosti in prihrankov energije počasen, ne samo zaradi tega, ker obstoječa gospodarska interesna združenja gledajo na lastne interese, ampak tudi zaradi majhnega obsega pomoči za potrebne spremembe.

Zato podpiramo različne predloge, ki so vključeni v poročilo, predvsem tiste, ki spodbujajo izkoriščanje IKT pri načrtovanju nove prometne politike in povečujejo intermodalnosti v prevoznem sektorju, ali tiste, ki pozivajo Komisijo, naj razvije drugačno vizijo glede prednostnih nalog zagotavljanja pomoči, pri tem pa upošteva ta vprašanja uporabe IKT za lažji prehod na energetsko učinkovito gospodarstvo na številnih področjih, kot so industrija, zdravstvo in stanovanja, ne le v prometu in mobilnosti.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Evropska unija si že nekaj let zastavlja pomembne cilje glede prihrankov energije in zmanjševanja emisij ogljika. Sektor informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) je nedvomno eden izmed načinov za izboljšanje energetske učinkovitosti posameznih držav članic. IKT lahko pomaga pri spremljanju in upravljanju porabe energije in zagotavljanju novih načinov uporabe in tehnologij, s katerimi je mogoče izboljšati izrabo naravnih virov in spodbuja uporabo čistejših proizvodnih in industrijskih procesov. Postopek obsežnega javnega posvetovanja, ki ga je sprožila Evropska komisija, je dal pojasnila glede načinov, kako lahko IKT pomaga pri izboljšanju energetske učinkovitosti. Evropska komisija je izračunala, da je mogoče s sistemi, ki temeljijo na IKT, zmanjšati porabo energije v zgradbah – trenutno ta skupaj predstavlja 40 % porabe energije v Evropi – tudi do 17 %, emisije ogljika, ki nastane v prometu, pa do 27 %. Urbanistična ureditev, dosežena z uporabo IKT, lahko znatno zmanjša energetski vpliv na mestna območja. Zato je treba sprejeti ukrepe za razširjanje dobrih praks in krepitev ozaveščenosti o prednostih, ki jih ponujajo IKT med lokalnimi nosilci odločanja.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Evropska unija je ponovno potrdila svojo zavezanost 20 % zmanjšanju emisij ogljika do 2020. To obvezo bo težko izpolniti brez popolne izrabe potencialov, ki jih ponujajo IKT. IKT lahko znatno zmanjšajo emisije CO₂.

IKT so odgovorne za 1,75 % emisij ogljika v storitvenem sektorju v Evropi in proizvedejo 0,25 % emisij, povezanih s proizvodnjo opreme in potrošniške elektronike, ki temelji na IKT. Preostalih 98 % emisij izvira iz drugih sektorjev gospodarstva in družbe. Zato bi bilo dobro uskladiti metode za merjenje in količinsko opredelitev energetske učinkovitosti, da bi tako lahko prišli do podatkov, na podlagi katerih bo mogoče razviti inovativne strategije za varčevanje energije in preprečiti pojav „zelene dezinformiranosti“.

V sklopu tega želim izpostaviti, da lahko IKT igrajo ključno vlogo pri doseganju temeljnih ciljev, saj so prisotne v skoraj vseh sektorjih gospodarstva in pomagajo povečati produktivnost za več kot 40 %. Zaradi teh razlogov ponovno potrjujem popolno podporo tej strategiji, ki združuje ustrezen gospodarski in industrijski razvoj z okoljsko trajnostno strategijo.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) vsaki državi članici ponujajo načine za povečanje energetske učinkovitosti ter zagotavljajo nove načine uporabe in tehnologije za izboljšanje uporabe nacionalnih virov in za preoblikovanje industrijske proizvodnje in procesov v ekološko učinkovito gospodarstvo. Sistemi, ki temeljijo na IKT, lahko zmanjšajo porabo energije v zgradbah, ki trenutno skupaj predstavlja 40 % porabe energije v Evropi, do 17 %, emisije ogljika, ki nastanejo v prometu pa tudi do 27 %. V 27 državah članicah EU je v sektorju IKT zaposlenih 6,6 milijona ljudi, ta sektor tudi spodbuja inovativno sposobnost vseh ostalih sektorjev ter prispeva k več kot 40 % globalnemu povečanju produktivnosti. Evropska komisija in Odbor regij morata nujno pripraviti „praktična navodila za lokalne in regionalne oblasti“ glede tega, kako z inovativno uporabo IKT izboljšati energetske učinkovitosti. S tem bo določen način, kako lahko organi oblasti uporabljajo IKT, kot del načrtov v zvezi s podnebnimi spremembami. Prav tako bodo izdala navodila, kako lahko kohezijski skladi podprejo poslovna partnerstva za pripravo inovativnih načinov uporabe IKT, da bi tako bilo mogoče podpreti in spodbuditi mesta in občine k uporabi IKT za zmanjšanje emisij.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Stranka zelenih je glasovala za to poročilo. Vsi izvirni deli besedila, ki so jih nekatere skupine želele zbrisati, so še vedno vključeni.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – Bila sem pripravljavka mnenja Odbora za okolje za to poročilo in dobro se zavedam potenciala, ki ga ima sektor IKT pri zagotavljanju znatnih prihrankov energije v Evropski uniji, predvsem pri zgradbah in v prometnem sektorju. Vendar pa pri tem ne smemo pozabiti na vplive tako imenovanega „digitalnega razkoraka“, ki ga je mogoče opaziti tako znotraj, kot tudi med državami članicami. Povzroča socialno in gospodarsko neenakost in zmanjšuje sposobnost IKT za zagotavljanje obsežnih koristi z vidika energetske učinkovitosti. Pomembnost dostopa do širokopasovnega interneta je ključnega pomena za vse. Države članice si morajo ob pomoči Komisije prizadevati za vzpostavitev potrebne infrastrukture, s katero je mogoče zagotoviti, da bodo lahko vsi evropski državljani in podjetja imeli koristi od razpoložljivih tehnologij. S tem bi bilo mogoče neposredno obravnavati neenakost in krivico, ki sta posledica digitalnega razkoraka, prav tako pa je edini način, s katerim je mogoče zagotoviti, da bo potencial energetske učinkovitosti IKT v celoti dosežen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Ob upoštevanju dejstva, da ukrepi za doseganje cilja 20 % prihranka energije do 2020 prepočasi dajejo rezultate, obstaja potreba po povečanju in pospešitvi inovativnosti informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter doseganju znatnega povečanja deleža energije, ki je pridobljena iz obnovljivih virov. Treba je povedati, da ko se poveča prometni sektor, se v skladu s tem zelo hitro povečajo tudi emisije ogljikovega dioksida. Zato je treba poudarek nameniti uvajanju informacijskih in komunikacijskih tehnologij v ta konkretni sektor, da s tem ne bi le zmanjšali obsega emisij, ampak bi tako preprečili tudi njihovo povečevanje. Pri načrtovanju nove evropske prometne politike morajo biti vključene tudi rešitve IKT. S tem bi se lahko zmanjšala gostota prometa, kar bo ugodno vplivalo na naravno okolje. Vsi ti ukrepi ne bodo dali le izmerljivih koristi za podnebje, ampak bodo hkrati pripomogli tudi k zmanjšanju stroškov, povezanih z rabo energije in k ustvarjanju okolju prijaznih delovnih mest. Vendar pa pri tem ne smemo pozabiti, da se nove države članice niso sposobne tako hitro prilagoditi zahtevam, ki jih uvede Evropska unija. Prav tako moramo upoštevati interese teh držav, saj predstavljajo pomembno skupino, ki še vedno izkorišča tradicionalne vire energije. Da bi to bilo mogoče spremeniti, so potrebi finančni viri in čas.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Podpiram pobudo Evropske komisije glede uporabe informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), da bi tako bilo mogoče izboljšati energetske učinkovitost

Unije in povečati konkurenčnost evropske industrije. V skladu z izračuni, ki jih je predstavila Evropska komisija, predstavlja IKT odličen ukrep, s katerim bomo lahko zmanjšali porabo energije, istočasno pa zmanjšali količine emisij ogljikovega dioksida tudi do 27 %, kar je zelo pomembno. S tem bi se zmanjšal tudi negativen vpliv na okolje. Popolnoma se strinjam z in podpiram stališče, ki ga je izrazila poročevalka, da bo uporaba IKT spodbudila evropsko industrijo in trg nov tehnologij, to pa bi prispevalo k oživljanju trga ali ustvarjanju novih delovnih mest. Verjamem, da moramo izvesti vse ukrepe za uvajanje IKT v tistih državah članicah, kjer se to še ni zgodilo, in jih izboljšati tam, kjer se še uporabljajo. Predvsem želim poudariti pomembnost IKT pri načrtovanju nove evropske prometne politike. Logistika je pomemben dejavnik pri racionalizaciji prometa in zmanjšanju emisij ogljika. Zavedati se moramo potrebe po večjih javnih in zasebnih naložbah v orodja IKT, da bi tako omogočili razvoj inteligentne energetske infrastrukture v prometu. Uporaba inteligentnih prometnih sistemov (ITS) v cestnem prometu in v povezavi z drugimi načini prevoza lahko pripomore k zmanjšanju prometnih zastojev in njihovih škodljivih vplivov na okolje. Kot član Odbora za regionalni razvoj (REGI) želim poudariti, da moramo spodbujati države članice k razširjanju dobrih praks in večanju ozaveščenosti o prednosti, ki jih ponujajo IKT med lokalnimi nosilci odločanja.

Poročilo: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Bela knjiga Evropske komisije o prilagajanju podnebnim spremembam vsebuje številne ideje, na katere se moramo osredotočiti zdaj in v prihodnje, da bi tako zmanjšali tveganje, povezano z globalnim segrevanjem.

Predvsem pozdravljam del v poročilu, ki poudarja pomembnost vključevanja razsežnosti prilagajanja v vse politike EU, pa naj se nanašajo na kmetijstvo ali ribištvo, ali pa so povezane z gospodarjenjem z gozdovi, s horizontalnim in medsektorskim pristopom, ki lahko zagotavlja doslednost občasnih ukrepov.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropa gre skozi obdobje, v katerem mora spoznati, kako nujno je, da izvede ukrepe za zmanjšanje vpliva človekovih dejavnosti na podnebje. Bela knjiga o podnebnih spremembah je korak naprej k standardizaciji ukrepov, namenjenih zmanjševanju emisij ogljika na evropski ravni.

Glede na ambiciozni cilj 20 % zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 2020, mora Evropska unija ukrepati veliko hitreje, kot pa ukrepa sedaj. Države članice, stare ali nove, so zavezane, da si v večji meri, enakovredno prizadevajo in se zavedajo, da ima preprečevanje ali zdravljenje bolezni v začetni fazi večjo možnost za uspeh, kot pa zdravljenje kronične bolezni.

Zelo žalostno bi bilo, če bi Evropa prepozno spoznala, da lahko podnebne spremembe vplivajo na proizvodnjo kmetijstva, kot glavnega vira hrane za prebivalstvo v Evropi in v svetu. Že zdaj se vsako leto soočamo z ekstremnimi vremenskimi pojavi, sušo in poplavami. Trenutno si je težko predstavljati, kako bi lahko bile razmere še slabše. Vendar pa strokovnjaki niso preveč optimistični. Zaradi tega so za nadaljnje normalno življenje ključnega pomena ukrepi, namenjeni omejevanju vpliva človekovih dejavnosti na podnebje.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam pobudo Evropske komisije, da predstavi širši okvir politike za evropske ukrepe o politiki za prilagajanje podnebnim spremembam. Vendar pa ukrepi za omejevanje in prilagajanje ne smejo biti ločeni. Poudariti želim pomembnost direktive o sistemu trgovanja z emisijami (ETS), v skladu s katero morajo države članice vsaj 50 % svojih virov ETS nameniti tako ukrepom pa omejevanje, kot tudi za prilagajanje. Prav tako verjamem, da je treba v ospredje postaviti dodatne ukrepe za spodbujanje strategije EU, ki so namenjeni uresničevanju 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do 2020, z namenom, da bi ta cilj postal pravno zavezujoč na ravni Unije. Od predstavljenih ukrepov za omejevanje bi želela izpostaviti solidarnost med državami članicami EU do prikrajšanih regij in do regij, ki so jih podnebne spremembe najbolj prizadele. Da bi dosegli to solidarnost, je zelo pomembno, da Komisija razmisli o povečanju javnih sredstev, namenjenih mednarodnemu sodelovanju v prihodnjem osmem okvirnem programu za raziskave in razvoj, da bi tako bilo mogoče podpreti njen boj proti podnebnim spremembam. Prav tako želim poudariti pomembnost vloge raziskav in tehnologije pri razvoju nizkoogljične družbe, glede na nedavno sporočilo Komisije o evropskem strateškem načrtu za energetske tehnologije in logiko posredovanja med javnimi in zasebnimi sektorji, kot tudi med Unijo, nacionalnim in regionalnim financiranjem.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo, ki pozdravlja belo knjigo Komisije o strategiji EU o prilagajanju na podnebne spremembe in predlaga številne ukrepe na različnih področjih politik. Tudi če nam uspe ohraniti globalno segrevanje na varnih ravneh, podnebne spremembe prinašajo neizogibne posledice, ki zahtevajo prizadevanja za prilagoditev. Upoštevanje podnebnih vidikov in prilagajanje

je treba postaviti v ospredje vseh področij politik, predvsem tistih, ki se nanašajo na vodo, zemljo, kmetijstvo in ribištvo ter obalna območja. Ogrožena je biotska raznovrstnost, vendar pa je hkrati treba zagotoviti, da bodo pri urbanističnem načrtovanju ter načrtovanju prometa in infrastrukture upoštevane tudi podnebne spremembe. Strukture civilne zaščite morajo za prednostno nalogo postaviti pripravljenost na poplave in suše. Pri tem ne smemo pozabiti na socialne posledice in posledice na javno zdravje. To lahko resno vpliva na zdravje dihal in povečanje pojavnosti bolezni, ki se širijo s prenašalci. Najbolj ranljive glede tveganja za zdravje ljudi, ki so povezana s spremembami, so ogrožene skupnosti, revni otroci in starejši ljudje. Prihodek, ustvarjen s sistemom za trgovanje z emisijami mora prispevati k prizadevanjem za prilagoditev, proračun EU pa mora odražati nujnost soočanja s takšnimi izzivi.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o beli knjigi Komisije: „Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“. Prilagoditveni ukrepi so potrebni, če se želimo uspešno spopasti z izzivi, ki jih predstavljajo podnebne spremembe. Verjamem, da je prilagoditev na podnebne spremembe nujna in nam bo omogočila izboljšati trenutne sisteme za obvladovanje izrednih dogodkov, obvladovanje, ki bi lahko bilo učinkovitejše z združevanjem opazovanj na tleh in s sateliti.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – Kot sem že včeraj dejal v zvezi z glasovanjem o poročilu gospoda Le Folla o kmetijstvu EU in podnebnih spremembah, „okoljske pomisleke, čeprav so upravičeni in potrebni, je treba skrbno pretehtati glede na vpliv predlogov, ki se nanašajo na kmetijsko vzdržnost in produktivnost“. Enako velja za vse sektorje dejavnosti, zato je ključnega pomena, da EU pripravi strategijo, namenjeno obravnavanju podnebnih sprememb, ter se resno zaveže k trajnostnemu razvoju in iskanju načinov za zmanjšanje emisij ogljika, ne da bi bile pri tem ogrožene njene proizvodne – predvsem industrijske – dejavnosti. Vsaka politika o podnebnih spremembah si mora – še posebej glede na gospodarsko in finančno krizo – prizadevati za gospodarsko učinkovitost in vzdržnost in pri tem spodbujati inovacije in raziskave v službo novih tehnik in rešitev, ki so okolju prijaznejše, hkrati pa enako učinkovite in konkurenčne. Poudarek mora biti na čistih virih energije, na učinkovitejši izrabi naravnih virov in na obsežnih naložbah v raziskave in tehnologije, ki so okolju prijaznejše; s tem bo mogoče ohraniti evropsko konkurenčnost in ustvariti nova delovna mesta v okviru trajnostnega razvoja.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU mora ohraniti in okrepiti vodilno vlogo v mednarodnem boju proti podnebnim spremembam. Znanstvene raziskave na tem področju so ključne, če želimo izbrati pot, ki je prava in varna, pa naj gre za pot v boju proti podnebnim spremembam ali prilagajanju nanje. Vprašanje prilagoditve je medsektorsko in se nanaša na številne sektorske politike. Na teh področjih mora med državami članicami obstajati večja politična usklajenost. Zavzemam se za to, da bi priprava nacionalnih načrtov prilagajanja na podlagi skupnega evropskega okvira postala obvezna. Imeti moramo skupne evropske politike na področjih, kot so na primer voda, energija in gozdovi; še enkrat bi izpostavil potrebo po evropski listini o tveganjih za obalne meje. Nujno je potrebna analiza tveganj, ki jih predstavljajo podnebne spremembe za najranljivejše regije v Evropi. Prav tako verjamem, da morajo biti zastavljeni evropski cilji za učinkovitost javnih vodovodnih sistemov. Prav tako želim izpostaviti, da so naravni ekosistemi najpomembnejši ponori ogljika na Zemlji, ki izolirajo 50 % globalnih letnih emisij toplogrednih plinov in prispevajo tako k ublažitvi sprememb kot tudi k prilagajanju.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) To poročilo je v skladu s prepričanjem, da so podnebne spremembe globalne, uničujoče in da je zanje neizogibno kriv človek. Vendar je ravno tako kot to prepričanje, ki sedaj predstavlja že skoraj religijo in vanj nihče ne dvomi več, pretirano. Vse kar je pretirano, je tudi absurdno. To bi moralo biti izvedeno, ne da bi počakali na kakršno koli znanstveno oceno, absolutno previdnostno načelo, s katerim bi se bilo mogoče soočiti z najslabšimi možnimi scenariji z vidika morebitnega vpliva tako imenovanega globalnega segrevanja na ekosisteme, pa tudi na bivalna področja, industrijske obrate in tako dalje. Opažam, da se takšna preudarnost le redko kdaj uporablja pri drugih ukrepih, povezanih z okoljem in zdravjem ljudi, kot so na primer GSO. Na podlagi resničnih ali navideznih tveganj, vse od bolezni, ki so verjetno povezane z globalnim segrevanjem, do gozdnih požarov, ki izbruhnejo izključno zaradi tega istega pojava, prek poplav in pregrevanja osrednjih elektrarn, nas pozivajo, da sprejmemo vmešavanje Komisije in evropskih politik v absolutno vsa področja, vse do in vključno z uporabo najmanjšega koščka zemlje. Sramotno je, da je bilo žrtvovanih toliko dreves, ki so priznani zbiralniki ogljika, da je bilo natisnjeno to besedilo. Kot je zapisal pesnik: hej drvar, ustavi se za trenutek.

Jarosław Kalinowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Neizogibne podnebne spremembe silijo družbo in gospodarstvo Evropske unije, da se prilagajata novi stvarnosti. Menim, da obstaja potreba po politiki prilagajanja, ki ustreza značaju in vrsti sprememb, ki potekajo, prav tako pa vključuje strategijo za zaščito območij, ki so najbolj ogrožena. Popolnoma se strinjam s poročevalcem in menim, da je za boljše usklajevanje teh ukrepov izrednega pomena izvedba sistema za izmenjavo informacij in nadzor na mednarodni ravni,

pa tudi na regionalni in lokalni ravni. Zelo me veseli poudarek, namenjen vlogi skupne kmetijske politike, ki v postopku prilagajanja na podnebne spremembe igra ključno vlogo, kot varuh ekosistemov in biotske raznovrstnosti. Zelo pomembni so projekti, ki preprečujejo ali blažijo posledice suš in poplav in zagotavljajo pomoč kmetom, ki delajo v težkih pogojih.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za celoten predlog resolucije o Beli knjigi Komisije z naslovom „Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“, saj verjamem, da je zelo pomemben za Evropo na splošno, še posebej pa za Italijo, zaradi njenih geopodnebnih značilnosti. Dejansko v Italiji obstajajo očitne težave pri upravljanju vodnih virov, kar je v poletnih mesecih razvidno iz pogostih suš na jugu, pa tudi iz nekaterih poplav, kot je bila poplava decembra, ko je poplavlila reka Serchio v Toskani. V Italiji imamo tudi strašen problem poletnih požarov in ravno zaradi tega je treba nujno izboljšati varnostne pogoje. Čeprav je osnutek Bele knjige trenutno le začetni referenčni okvir, verjamem, da zagotovo pomembno prispeva, predvsem na področju obvladovanja izrednih dogodkov. Istočasno pa orisuje splošen strateški pristop k povečevanju odpornosti EU na vplive podnebnih sprememb.

Andres Perello Rodriguez (S&D), *v pisni obliki*. – (ES) Velik del Parlamenta je, tako kot španska delegacija Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, uradno nasprotoval odstavku 41 te resolucije, ki poziva, da bi načelo subsidiarnosti veljalo tudi za zemljiško politiko. Vsi se zavedamo raznolikosti, ki obstaja med različnimi regijami v Uniji, vendar ravno zaradi tega, kot navaja resolucija, južna Evropa močneje čuti posledice podnebnih sprememb in potrebuje Evropo in njene skupne politike. Gre za vprašanje solidarnosti, od katere bi imela koristi celotna EU. Zato globoko obžalujemo umaknitev prvega predloga iz besedila, v katerem je gospod Prodi pozval Svet, da preneha z blokado direktive o zemljiščih. Bistveno je, da vzpostavimo ta zakonodajni instrument, ki je ključnega pomena za prilagoditev, predvsem pa za zmanjševanje tveganja širjenja puščav in slabšanja kakovosti. Res je, da je tveganje bolj prisotno v južni Evropi, vendar ne smemo pozabiti, da podnebne spremembe vplivajo na vse okoljske dobrine v Evropi. Tisti, na katere je ta resolucija naslovljena, se morajo zavedati, da še vedno velika večina v Parlamentu poziva k podporni in skupni politiki.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – V Stranki zelenih smo glasovali za to poročilo. Dobra novica je, da je bila odstranjena sprememba, namenjena odpravi poudarka na jedrski varnosti.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Rezultati dela, ki so ga opravili znanstveniki, kažejo na to, da bodo posledice podnebnih sprememb vse bolj vplivale na naravno okolje, gospodarstvo, pa tudi na naše vsakodnevno življenje. Zato izvajanje ukrepa, ki je namenjen prilagajanju trenutnim in prihodnjim vplivom podnebnih sprememb, predstavlja resen izziv za družbo v svetu. Odločitve, ki se nanašajo na najboljše načine prilagajanja podnebnim spremembam, morajo temeljiti na zanesljivih znanstvenih in gospodarskih analizah, vendar vse regije nimajo dostopa do informacij ustrezne kakovosti. Zato se zdi zamisel o vzpostavitvi platforme za spremljanje podnebnih sprememb dobra. Ta platforma bi bila uporabna pri izmenjavi informacij, izkušenj in najboljših praks na evropski, regionalni in lokalni ravni. Vendar se ne morem znebiti občutka, da si pri prevzemanju vloge voditeljice v mednarodnem boju proti globalnemu segrevanju, kot je priporočeno v dokumentu, EU skuša naprtiti preveliko odgovornost za globalne zadeve. Zdi se mi, da ko imamo opravka z izzivi, kot sta gospodarska kriza in potreba po zagotovitvi rasti, ne bi smeli obravnavati stroškov boja proti globalnemu segrevanju, kot prednostno nalogo. Ne glede na ukrepe, ki bodo izvedeni pri prilagajanju podnebnim spremembam, moramo pri tem upoštevati tudi, da bodo nekatere države izpostavljene izjemno velikim stroškom izvedbe politike prilagajanja in če bodo te države ostale brez kakršne koli finančne podpore, lahko to pripelje do povečanja razlik pri razvoju različnih držav članic.

Dominique Vlasto (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) V svojem poročilu v Odboru za promet in turizem sem izrazila obžalovanje, da prometni sektor v evropski strategiji prilagajanja podnebnim spremembam ni bil dovolj obravnavan, čeprav je znatnega gospodarskega pomena in eden izmed glavnih virov emisij CO₂. Zato pozdravljam dejstvo, da to poročilo ponovno umešča promet v središče problema. V uspešno zagotavljanje pomoči podjetjem in uporabnikom pri prilagajanju na podnebne spremembe moramo vložiti znatne napore. Uspeh naše politike je odvisen od ustreznih in inovativnih metod zagotavljanja financiranja, da bo mogoče kar se da omejiti vpliv na ljudi, ekološko ravnovesje in gospodarske dejavnosti. Poleg tega mora naša strategija upoštevati občutljiva geografska območja, kot so obalna, morska in gorska območja, ki so še posebej ranljiva in bi jih podnebne spremembe najbolj prizadele, če ne bomo izvedli ustreznih zaščitnih ukrepov. Parlament mora za prometni sektor nujno sprejeti učinkovite mehanizme prilagajanja, ki ne smejo biti več enostavno razlog za probleme, ampak morajo postati rešitev v boju proti podnebnim spremembam.

Poročilo: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), v pisni obliki. – Ključne prednostne naloge skupine ECR za proračun EU so zagotavljanje vrednosti za denar, učinkovito upravljanje in odprava goljufij. Zato podpiramo osnovno idejo poročila gospoda Cozzolina in večino njegovih sklepov.

Vendar pa skupina ECR ne more sprejeti koncepta evropskega javnega tožilca. Ta urad predstavlja prvi nevaren korak k evropski pristojnosti za vidike kazenskega prava, osredotočenost na njegovo ustanovitev pa odvraca od zagotavljanja učinkovitega dela obstoječih sistemov.

Ker je bila sprememba ECR o odstranitvi odstavka, ki podpira napredek k evropskemu javnemu tožilcu zavrnjena, se je ECR vzdržala na končnem glasovanju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Čeprav ravno tako kot poročevalec menim, da je dober znak, da se je število finančnih nepravilnosti, ki so jih države članice prijavile Komisiji, zmanjšalo s 1 024 milijonov EUR na 783,2 milijona EUR v 2008, verjamem, da je cilj doseči stopnjo 0 milijonov EUR finančnih nepravilnosti letno. Da bi bilo to mogoče doseči, je ključnega pomena, da sprejmemo ukrepe, ki bodo zagotovili večjo preglednost v boju proti davčnim goljufijam – predvsem pri DDV – in celotnemu finančnemu kriminalu; večje sodelovanje med vladami v primeru čezmejnih goljufij; izboljšave kakovosti podatkov in nenehno posodabljanje nacionalnih baz podatkov; ter hitre odzive vlad na zahteve za informacije. Zagotovljeno mora biti boljše upravljanje in nadziranje uporabe kohezijskih sredstev, prav tako pa mora obstajati določba o izrekanju sankcij državam članicam, ki teh sredstev ne porabijo dobro. Prav tako želim poudariti bistven prispevek Evropskega urada za boj proti goljufijam k zmanjšanju teh vrednosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Letno poročilo o zaščiti finančnih interesov Skupnosti za leto 2008 ugotavlja, da se je finančni učinek nepravilnosti, ki so bile odkrite, zmanjšal z 1. 024 milijonov EUR v letu 2007 na 783,2 milijona EUR v letu 2008, saj so bila zmanjšanja zabeležena na vseh področjih porabe, razen pri neposrednih izdatkih in predpristopnih sredstvih. Predvsem želim poudariti potrebo po vključevanju informacij o nepravilnostih, ki bodo pojasnile delež celotnih sredstev, kjer so se pojavile napake in so se domnevno izvedle goljufije. Boj proti goljufijam in korupciji je pomembna naloga evropskih institucij in vseh držav članic, ki morajo zagotoviti potrebna sredstva za učinkovit boj proti tem nadlogam, da bodo zaščiteni finančni interesi Unije in njenih davkoplačevalcev.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) V času gospodarske in finančne krize ne smemo zapraviti niti enega samega evra iz proračuna EU in to še toliko bolj velja, če je takšno zapravljanje posledica goljufij, zaradi katerih se sredstva Unije nepravilno izplačujejo. Skozi leta so se nepravilnosti znatno zmanjšale. Kljub temu pa ne moremo biti zadovoljni z zmanjšanjem teh nepravilnosti na nepomembne zneske ali skoraj na vrednost nič. EU mora sprejeti mehanizme proračunskega nadzora, ki so učinkoviti pri zgodnjem preprečevanju in ugotavljanju goljufij, tako da so javna sredstva na voljo le takrat, ko bodo pravilno porabljena, ne glede na ustrezno kaznovanje za tiste, ki kršijo pravila, s tem ko skušajo nezakonito pridobiti ta sredstva, ki jih je tako ali tako premalo.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Zame boj proti goljufijam predstavlja zelo pomembno skrb, predvsem v zvezi z regionalnimi sredstvi in predpristopnimi sredstvi. Vendar pa so predlagani ukrepi za boj proti goljufijam preveč ozko usmerjeni. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Veleli me, da se je finančni učinek nepravilnosti, ki so bile odkrite, zmanjšal z 1. 024 milijonov EUR v letu 2007 na 783,2 milijona EUR v letu 2008 (zmanjšanja so bila zabeležena na vseh področjih porabe razen pri neposrednih izdatkih in predpristopnih sredstvih). V celoti podpiram delo, ki ga je opravila Komisija in želim izpostaviti, da je boj proti goljufijam in korupciji jasna dolžnost evropskih institucij in vseh držav članic.

Glede na posebne gospodarske razmere, ki pestijo celo Evropo, se strinjam s potrebo po zaščiti finančnih interesov Unije ter bojem proti organiziranemu kriminalu, ki po nacionalnih kazalnikih povečuje svoje zmogljivosti za tajno dogovarjanje znotraj institucij, zlasti z goljufijami na področju proračuna EU.

Zato menim, da je treba uveljaviti učinkovito zakonodajo za izboljšanje upravnega sodelovanja pri odpravljanju škodljivih davčnih praks in zagotavljanju nemotenega delovanja notranjega trga. V tem smislu podpiram predlog direktive Sveta o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja ter hkrati izpostavljam pomembnost povečanja odgovornosti držav članic, predvsem z večjo kakovostjo informacij, vnesenih v baze podatkov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Na končnem glasovanju sem glasoval za. Sprememba skupine ECR, proti kateri sem glasoval, je bila zavrnjena.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Izpostaviti je treba, da so se v letu 2008 občutno zmanjšale nepravilnosti v primerjavi s prejšnjim letom. Največje izboljšanje je bilo zabeleženo na področju porabe za kmetijstvo. Poročilo kaže, da je ocenjen znesek nepravilnosti padel za 34 %. Vendar pa je bila največja rast zabeležena na področju predpristopnih sredstev, kjer se je nepravilna poraba sredstev povečala za 90,6 %, vendar ne smemo pozabiti, da tu ne gre za države članice in zato še nimajo ustreznih izkušenj. Kljub temu izboljšanju razmer v 2008 je določen del proračunskih virov EU še vedno slabo porabljen. To je mogoče do določene mere pripisati pomanjkanju učinkovitih mehanizmov za nadzor in kontrolo. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ki deluje od leta 1999, je dosegel številne uspehe v boju proti poneverbam. Vendar je ključnega pomena za zagotavljanje njegove popolne operativne neodvisnosti. Podpiram predlog poročevalca, ki bi uradu OLAF omogočil obširneje upoštevati notranje revizije, ki jih je izvedla Komisija, namesto da se zanaša le na informacije, ki jih preložijo uradniki ali države članice. Kakšno vlogo naj imajo države članice in njihovi sistemi nadzora in revizije? Naša prednostna naloga mora biti boj proti prevaram v evropskih projektih. S pošteno in odgovorno porabo omejenih sredstev proračuna EU bomo lahko prihranili sredstva, ki jih je mogoče uporabiti v boju proti posledicam recesije. Ne smemo pozabiti, da sredstva v proračunu EU pripadajo vsem nam – davkoplačevalcem. Zato moramo zagotoviti, da bodo porabljena na najučinkovitejši način.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Poudariti želim, da je boj proti goljufijam in korupciji pomembna naloga evropskih institucij in vseh držav članic. Še posebej pa želim opozoriti na dejstvo, da je določen del korupcije v državah pri dodeljevanju sredstev Evropske unije neposredno povezan z diskreditacijo politik, ki se izvajajo v teh državah. V teh državah nastajajo ločeni politični in finančni klani, ki želijo nadzirati razdeljevanje sredstev Evropske unije. Zato morajo biti Evropski parlament, Evropska komisija in druge pomembne institucije Evropske unije pozorne na diskriminacijo in diskreditacijo politik, političnih organizacij, političnih nasprotnikov in voditeljev opozicije na nacionalni ravni. Evropska unija, ki spodbuja demokracijo, mora najprej zagotoviti, da bodo lahko opozicijske stranke držav članic delovale, se svobodno izražale in nadzirale ukrepe za preprečevanje korupcije. Opozoriti želim na dejstvo, da je denar Evropske unije treba uporabljati za izboljšanje infrastrukture držav članic, za izobraževanje ljudi in podobne stvari. Investiranje evropskega denarja izključno v infrastrukturo bi koristilo tako državi, kot tudi njeni trgovini. Ne bi bilo več „revnih“ poslovnih, ki prosijo za pomoč, vendar je ne prejmejo. Poleg tega nam na ta način ne bi bilo treba nadzirati porazdeljevanja sredstev Evropske unije več tisoč partnerjem, se pravi prejemnikom pomoči, kar pomeni, da bi izginilo tudi več tisoč goljufov. Tako bi bilo mogoče vso pozornost osredotočiti na javno porabo tega denarja.

Poročilo: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Ob tej pomembni priložnosti želim podati pripombo na glasovanje o letnem poročilu Evropske investicijske banke s sedežem v Luksemburgu ter vztrajati, kot sem že pri nekaterih vprašanjih, pri pomembnosti povečanja proračuna za finančne instrumente EIB, namenjene podpori načrtom razvoja mestnih središč in obnove.

Instrumenti, ki so trenutno na voljo, kot je sklad JESSICA, so eni izmed redkih instrumentov finančnega inženiringa, ki jih lahko regije ali občine uporabljajo za financiranje projektov za razvoj mest. Posegi so bili razširjeni tudi na socialna stanovanja, vendar le v zvezi s področji, ki dopolnjujejo projekt ter na energetsko obnovo in izboljšave zgradb. Zato bi ob tej priložnosti poudaril, da je po mojem mnenju treba razširiti sklad JESSICA tudi na financiranje novih (seveda okolju prijaznih) zgradb, saj bi to pomagalo lokalnim organom oblasti, da se spopadejo s stanovanjskimi problemi tudi v mestih.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam letno poročilo Evropske investicijske banke (EIB) za leto 2008 in banko spodbujam, naj nadaljuje z dejavnostmi za razvoj evropskega gospodarstva in pospeševanje rasti, ustvarjanje delovnih mest ter medregionalno in socialno kohezijo. Prav tako pozdravljam pozornost, ki jo Evropska investicijska banka namenja malim in srednje velikim podjetjem, trajnostni energiji ter blaženju podnebnih sprememb in naložbam v konvergenčne regije EU, ki jih je močno prizadela nedavna gospodarska recesija. EIB se je hitro odzvala na globalno gospodarsko krizo, predvsem z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva in za tiste države članice, ki jih je kriza najhuje prizadela. Vendar pa pozivam, da EIB v naslednjih poročilih natančno navede glavna posojila, ki dopolnjujejo nepovratna sredstva ESRR za regije, ki izvajajo tehnološko napredne programe ali programe v zvezi z oskrbo z obnovljivo ali čisto energijo. Tudi poročila o skladih za spodbujanje naložb morajo podobno vključevati informacije o rezultatih financiranih programov. EIB mora z zagotavljanjem ustreznega financiranja igrati večjo vlogo pri podpiranju

naložb v infrastrukturo, zeleno tehnologijo, inovacije ter mala in srednja velika podjetja kot del strategije Evropa 2020.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska investicijska banka (EIB) ima ključno vlogo pri zagotavljanju pomoči državam članicam pri soočanju z resno gospodarsko, finančno in socialno krizo. Ob upoštevanju tega verjamem, da so bila povečana sredstva, dodeljena predvsem kohezijski politiki Evropske unije, ključna za zmanjšanje vpliva na najbolj prizadete regije in regije z najbolj omejenimi možnostmi. Povečano financiranje za mala in srednje velika podjetja, ki predstavljajo večino evropskih podjetij, in dodatna sredstva za raziskave in razvoj, bi še dodatno ublažila posledice te krize. Ob upoštevanju uveljavitve Lizbonske pogodbe ter trenutnih in prihodnjih izzivov, ki se pojavljajo v Evropski uniji, ki je v težkem gospodarskem in socialnem položaju, je treba nujno okrepiti dejavnosti Evropske investicijske banke, zagotoviti, da bodo njene dejavnosti preglednejše in ji postaviti pravilne prednostne naloge.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska investicijska banka (EIB) je bila ustanovljena leta 1958 z Rimsko pogodbo. EIB kot banka Evropske unije za dolgoročno kreditiranje posoja denar zasebnim in javnim sektorjem za vse projekte, ki so v evropskem interesu, z uporabo finančnih trgov in lastnih sredstev. Njen glavni cilj je prispevati k integraciji, uravnoteženemu in trajnostnemu razvoju, kot tudi gospodarski in socialni koheziji držav članic EU. V 2008 se je EIB soočala s popolnoma novimi izzivi, saj je globalna gospodarska kriza dosegla tudi gospodarstva Evropske unije. Veseli me, da lahko z vidika obvladovanja krize, izpostavljam hiter odziv EIB na svetovno gospodarsko krizo, tako da je z lastnimi sredstvi financirala povečanje svojega kapitala in s tem povečala obseg posojil v podporo evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva. Zato pozdravljam letno poročilo Evropske investicijske banke (EIB) za leto 2008 in sprejetje tega poročila, ki spodbuja banko, naj nadaljuje dejavnosti za razvoj evropskega gospodarstva in pospeševanje rasti, ustvarjanje delovnih mest ter medregionalno in socialno kohezijo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska investicijska banka (EIB) ima v gospodarstvu EU zelo pomembno vlogo, saj je porok pri financiranju aktivnosti znotraj Evrope, ki so povezane z: zagotavljanjem gospodarske in socialne kohezije; pripravo na gospodarstvo, temelječe na znanju; razvojem vseevropskih prometnih omrežij in omrežij za dostop; pomočjo malim in srednje velikim podjetjem; zaščito in izboljšanjem okolja ter zagotavljanjem trajnostne, konkurenčne in zanesljive oskrbe z energijo. Strategije „Evropa 2020“ ne bomo mogli izvesti brez podpore EIB, ki bo morala zagotoviti sredstva, potrebna za izvedbo projektov na področju infrastrukture, zelene tehnologije, inovacij ter malih in srednje velikih podjetij.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Vloga EIB se je v 2008 zaradi finančne krize še povečala. Kljub likvidnostni krizi je EIB še naprej zagotavljala posojila zasebnemu in javnemu sektorju za projekte, ki so v evropskem interesu, z uporabo finančnih trgov in lastnih sredstev. EU je poleg spodbujanja nacionalnih gospodarstev sprejela tudi odločitev glede evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ter pri tem EIB namenila pomembno vlogo, predvsem v zvezi z razširjenim financiranjem malih in srednje velikih podjetij, energije iz obnovljivih virov in čistega prometa. EIB je, kot odgovor na krizo, svoje cilje znatno popravila navzgor: da bi bilo mogoče pomagati podjetjem in spodbuditi oživitev gospodarstva, je EIB znatno povečala obseg posojil in razdelila 10 milijard EUR več, kot je predvidevala. Posojila malim in srednje velikim podjetjem so se povečala za 42 %. Poleg tega je banka razvila nove finančne instrumente z deljenim tveganjem, poenostavila postopke kreditiranja in pospešila izvajanje projektov v državah članicah in v sektorjih, ki jih je kriza najmočneje prizadela. Poročilo izpostavlja pozitivne učinke teh ukrepov in istočasno poziva k temeljitemu pregledu resničnih učinkov programov pomoči, namenjenih malim in srednje velikim podjetjem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Odločitev je bila enostavna. Na končnem glasovanju sem glasoval za.

Predlogi resolucij: Množična grozodejstva v nigerijskem mestu Jos (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Skupni predlog resolucije o nedavnih medetničnih grozodejstvih v Nigeriji, o katerim glasujemo, se zdi zadovoljiv s stališča načel in smernic, ki jih Parlament želi prenesti na druge evropske institucije, odgovorne za zunanje ukrepe EU. Zagotoviti moramo politično stabilizacijo Nigerije in vzpostaviti trdne temelje za njen gospodarski in socialni razvoj: povsem se zavedamo splošnih pomislekov; teh pomislekov ni malo, glede na bogate naravne vire v Nigeriji. Z reševanjem političnih, gospodarskih in socialnih vprašanj lahko okolje postane mirno, manj dovzetno za medetnične napetosti in zmožno zavrniti nasilna dejanja, ki so v zadnjem desetletju postala pogostejša. Poleg tega, da smo priznali dejstvo, da je odgovornost za masovno nasilje med kristjani in muslimani treba pripisati obema etničnima skupinama, bi mogoče morali jasno poudariti, da drug zaskrbljujoč dejavnik, ki je prav tako povezan z nasiljem, predstavlja postopno prodiranje skrajnega islama v Nigerijo, kar se zelo jasno odraža tudi v tem,

da je 12 od 36 držav prevzelo šeriatsko pravo. Zaradi navedenih splošnih razlogov sem glasovala za skupni predlog resolucije.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Globoko obžalujem nedavne dogodke, ki so se tega januarja in marca zgodili v mestu Jos, kjer je bilo več sto ljudi žrtev verskih in etničnih spopadov. Konflikt v Nigeriji temelji na verskih, gospodarskih, etničnih, socialnih, zgodovinskih in političnih razlogih. Ker je Nigerija osma največja proizvajalka nafte na svetu, je obžalovanja vredno, da večina njenega prebivalstva živi pod pragom revščine. K poslabšanju razmer v Nigeriji so prav tako prispevale negativne posledice podnebnih sprememb. Verjamem, da sta v državi, tako bogati z nafto, kot je Nigerija, dostop do virov in porazdelitev dobička nujna za mirno rešitev teh konfliktov. Zvezno vlado Nigerije pozivam, da zagotovi enake pravice vsem državljanom, da se spopade s problemi nadzora nad rodovitno zemljo, dostopom do virov, brezposelnosti, revščine in omeji podnebne spremembe. Komisijo pozivam, da nadaljuje z dialogom z Nigerijo v skladu s sporazumom iz Cotonouja, da bi bilo mogoče preučiti globlje razloge za spor ter istočasno razmisliti o vprašanih, ki so temeljnega pomena za trajnostni razvoj, kot so podnebne spremembe, varnost preskrbe z energijo, usposabljanje in izobraževanje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o množičnih grozodejstvih v nigerijskem mestu Jos. Ostro obsojam nedavno nasilje v mestu Jos in njegovi okolici, ko je bilo v etničnih in verskih spopadih ubitih več sto ljudi. EU naj v skladu z osmim členom revidiranega sporazuma iz Cotonouja nadaljuje politični dialog z Nigerijo in se s tem v zvezi spoprime z vprašanji pravice do svobode misli, vesti, vere in prepričanja, opredeljenimi v splošnih, verskih in nacionalnih instrumentih za človekove pravice.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Tokrat je Nigerija prvič doživela konflikt, ki je predstavljal grožnjo, da bo prišlo do razpada države. V zvezi s tem želim izpostaviti državljansko vojno, ki je med 1967 in 1970 tri leta divjala v državi in je skoraj pripeljala do neodvisnosti jugovzhoda države. Čeprav je bil upor Igbo strt, ker je vojaška moč centralne vlade preprečila neodvisnost Biafran, drži tudi, da so etnične, kulturne in verske razlike še vedno prisotne in se še stopnjujejo, zaradi česar je država klasičen primer države, ki jih stalno preti grožnja razpada. Meje Nigerije so začrtale kolonialne sile, ki niso upoštevale prej omenjenih razlik. To pa ne pomeni, da so za konflikte v državi krivi izključno Evropejci. Čas je, da afriški voditelji opustijo ta izrabljen star izgovor in skušajo svojim državljanom služiti razumno in sposobno tako pri projektih, kot tudi pri predlogih. Afrika bo lahko postala to, kar si Afričani želijo, ko bo dobila vodje, ki bodo kos izzivom. Pokoli v mestu Jos so še ena skrajno žalostna, obžalovanja vredna in krvava stran v zgodovini države, kjer se te strani prehitro kopičijo.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Menim, da je Evropski parlament moral nujno obsoditi pokole v Nigeriji in pozvati k ponovni vzpostavitvi miru. Glede na nestabilnost in krhkost večine gosto naseljenih držav v Afriki, kjer večina prebivalstva trpi zaradi revščine, lahko ta predlog resolucije služi kot temelj za krepitev političnega dialoga med Evropsko unijo in Nigerijo in za podrobnejšo študijo, namenjeno iskanju izvedljivih kratko- in dolgoročnih rešitev, s katerimi bi bilo mogoče končati nasilje in ponovno uvesti trajni mir. Verjamem, da moramo kot poslanci v EP sodelovati pri varstvu in spodbujanju človekovih pravic, ki so v Nigeriji kršene vsakodnevno. Zato je po mojem mnenju določba, ki zahteva, da se osebam, krivim za nasilje pošteno sodi, ključnega pomena. Glede na vse te ukrepe, ki jih seveda ne bo enostavno izvesti, sem z veseljem glasovala za skupen predlog resolucije.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V Nigeriji prihaja do nenehnih izbruhov nasilja med kristjani in muslimani in vsaka od teh skupin predstavlja približno polovico prebivalcev. Te motnje se sedaj dogajajo še pogostejše. Nepomembne zadeve sprožajo nasilne izbruhe. Novih pokolov nista preprečili niti policijska ura, ki je v veljavi vse od januarja in napotitev čet na območje. Dejstvo, da je dolga odsotnost predsednika Yar'Adua pahnila zahodno Nigerijo v politično krizo, da je prišlo do resnih spopadov med kristjani in muslimani v mestu Jos v osrednjem delu Nigerije in da se je končalo premirje v z nafto bogati delti reke Niger, ne predstavlja dobre prihodnosti po smrti predsednika. Govori se, da se je vojska, ko so v začetku leta muslimanski nomadi napadli krščanske vasi in je bilo pobitih vsaj 500 ljudi, odzvala šele nekaj ur za tem, ko je prejela prvo obvestilo. S stani EU ni bilo slišati nobenih kritik. Ko so Švicarji na referendumu glasovali proti gradnji minaretov, so muslimanske države grozile Švici z gospodarskimi sankcijami in sveto vojno. Ko pa so bili umorjeni kristjani zaradi svoje vere, je EU rabila več mesecev, da se je odzvala. Evropska unija mora v zvezi s tem delovati kot pošten posrednik in se hitreje odzivati. To je jasno navedeno v predlogu resolucije in zato sem glasoval zanj.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Seveda sem glasoval za tako pomembno resolucijo, prav tako pa sem odločno podprl ustno spremembo, ki jo je predlagala moja kolegica Kiil-Nielsen o pozivu

nigerijskim oblastem, naj preprečijo nedavno namero guvernerjev nekaterih nigerijskih držav dejansko usmrtiti na smrt obsojene zapornike.

13. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

14. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

15. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): glej zapisnik

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

17. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

18. Pisne izjave v registru (člen 123 Poslovnika): glej zapisnik

19. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

20. Prekinitev zasedanja

(Seja se je zaključila ob 13.05)